

KANDUNGAN

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

(Halaman 1)

USUL-USUL:

Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan (2001-2005)

(Halaman 14)

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Amat Berbahagia	Tuan Yang di-Pertua, Tun Dato Seri Dr. Mohamed Zahir bin Haji Ismail, S.S.M., P.M.N., S.S.D.K., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.
Yang Amat Berhormat	Perdana Menteri dan Menteri Kewangan, Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi, D.G.P.N., D.S.S.A., D.M.P.N., D.J.N., K.M.N., A.M.N., S.P.M.S. (Kepala Batas)
Yang Berhormat	Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, Dato' Seri Ong Ka Ting, D.P.M.P. (Pontian)
"	Menteri Kerja Raya, Dato' Seri S. Samy Vellu, S.P.M.J., S.P.M.P., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungai Siput)
"	Menteri Perusahaan Utama, Dato' Seri Dr. Lim Keng Yaik, S.P.M.P., D.G.P.N., D.P.C.M. (Beruas)
"	Menteri Tenaga, Komunikasi dan Multimedia, Datuk Amar Leo Moggie anak Irok, D.A., P.N.B.S. (Kanowit)
"	Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, Dato' Seri Rafidah Aziz, S.P.M.P., S.P.M.T., D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar)
"	Menteri Pertahanan, Dato' Sri Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak, S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P., D.P.M.S., P.N.B.S., D.U.B.C.(T). (Pekan)
"	Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, Dato' Seri Law Hieng Ding, P.N.B.S., K.M.N., P.B.S., P.B.J. (Sarikei)
"	Menteri Luar Negeri, Datuk Seri Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar, S.P.M.J., S.P.D.K., D.P.M.J., S.M.J., A.M.N. (Kota Tinggi)
"	Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, Tan Sri Dato' Haji Muhyiddin bin Haji Mohd. Yassin, P.I.S., B.S.I., S.M.J., P.S.M., S.P.M.J. (Pagoh)
"	Menteri Kesihatan, Datuk Chua Jui Meng, D.I.M.P., S.I.M.P., S.M.J., P.I.S. (Bakri)
"	Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, Datuk Seri Dr. Siti Zaharah binti Sulaiman, S.I.M.P., D.S.A.P., D.I.M.P., S.S.A.P. (Paya Besar)
"	Menteri Penerangan, Tan Sri Dato' Seri Mohd. Khalil bin Yaakob, P.S.M., S.S.A.P., S.I.M.P., D.S.A.P., J.S.M., S.M.P. (Kuantan)
"	Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, Datuk Paduka Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir, P.G.D.K., D.S.D.K., A.M.K. (Kulim-Bandar Baharu)
"	Menteri Sumber Manusia, Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn, D.M.S.M. D.C.S.M. (Selandar)
"	Menteri Pembangunan Usahawan, Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz, D.M.S.M., A.M.P., B.K.T. (Chenderoh)
"	Menteri Pembangunan Luar Bandar, Dato' Haji Azmi bin Khalid, D.P.M.P., S.M.P., P.J.K. (Padang Besar)
"	Menteri Belia dan Sukan, Dato' Hishammuddin bin Tun Hussein, D.S.A.P., D.P.M.J. (Tenggara)

Yang Berhormat	Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Tan Sri Bernard Giluk Dompok (Kinabalu)
“	Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Datuk Seri Utama Dr. Rais bin Yatim, S.P.N.S., D.S.N.S. (Jelevu)
“	Menteri Pertanian, Datuk (Dr.) Mohd Effendi Norwawi, S.I.M.P., P.G.B.K., D.P.M.S., J.S.M., J.B.S., K.M.N., P.P.B. (Kuala Rajang)
“	Menteri Pembangunan Wanita dan Keluarga, Dato' Seri Hajah Shahrizat binti Abdul Jalil, D.G.P.N., D.I.M.P. (Lembah Pantai)
“	Menteri Kewangan Kedua, Dato' Dr. Haji Jamaludin bin Dato' Mohd. Jarjis, S.I.M.P., D.I.M.P. (Rompin)
“	Menteri Pengangkutan, Datuk Seri Chan Kong Choy, D.S.A.P., D.P.M.S., S.S.A.P. (Selayang)
“	Timbalan Yang di-Pertua, Dato' Haji Muhamad bin Abdullah, P.J.N., D.I.M.P., S.M.P., P.J.K. (Maran)
“	Timbalan Yang di-Pertua, Datuk Lim Si Cheng, P.I.S. (Senai)
“	Timbalan Menteri Pembangunan Usahawan, Dato' Haji Mohd. Khalid bin Mohd. Yunus, D.S.N.S. (Jempol)
“	Timbalan Menteri Luar Negeri, Datuk Dr. Leo Michael Toyad, P.G.D.K., J.B.S. (Mukah)
“	Timbalan Menteri Kesihatan, Dato' Seri Dr. Suleiman bin Mohamed D.P.M.S., S.S.S.A. (Titiwangsa)
“	Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, Datuk Peter Chin Fah Kui, P.G.B.K. (Miri)
“	Timbalan Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri, Dato' Seri Kerk Choo Ting, D.P.M.P., D.G.P.N. (Taiping)
“	Timbalan Menteri Kewangan, Dato' Dr. Ng Yen Yen, D.I.M.P., D.S.A.P. (Raub)
“	Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, Dato' S. Subramaniam, D.P.M.J., D.S.N.S., S.M.J. (Segamat)
“	Timbalan Menteri Pertahanan, Datuk Mohd. Shafie bin Haji Apdal, P.G.D.K., D.S.A.P. (Semporna)
“	Timbalan Menteri Pengangkutan, Datuk Douglas Uggah Embas, P.G.B.K., P.B.S., A.B.S., A.M.N. (Betong)
“	Timbalan Menteri Kewangan, Dato' Dr. Haji Shafie bin Haji Mohd. Salleh, D.S.S.A., S.M.S., S.S.A., K.M.N. (Kuala Langat)
“	Timbalan Menteri Dalam Negeri, Dato' Chor Chee Heung, D.S.D.K., A.M.N., J.P. (Alor Setar)
“	Timbalan Menteri Tenaga, Komunikasi dan Multimedia, Datuk Tan Chai Ho, P.J.N., K.M.N., A.M.N. (Bandar Tun Razak)
“	Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar, Dato' G. Palanivel, D.S.S.A., S.S.A., P.J.K. (Hulu Selangor)
“	Timbalan Menteri Belia dan Sukan, Datuk Ong Tee Keat, P.J.N., S.M.S. (Ampang Jaya)
“	Timbalan Menteri Pengangkutan, Tan Sri Dato' Seri DiRaja Ramli bin Ngah Talib, P.C.M., S.P.C.M., A.M.N., J.P. (Pasir Salak)

Yang Berhormat	Timbalan Menteri Pertanian, Dato' Seri Mohd. Shariff bin Haji Omar, D.G.P.N., D.M.P.N., P.P.T. (Tasek Gelugor)
"	Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, Dato' Zainal bin Dahalan, P.J.K., K.M.N., J.S.M., D.P.M.S. (Sabak Bernam)
"	Timbalan Menteri Dalam Negeri, Dato' Zainal Abidin bin Zin, D.P.M.P., P.M.P. (Bagan Serai)
"	Mulia Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Tengku Dato' Seri Azlan ibni Sultan Abu Bakar, S.P.T.J., D.S.A.S. (Jerantut)
"	Timbalan Menteri Kerja Raya, Dato' Mohamed Khaled bin Haji Nordin, D.S.P.N., P.I.S. (Johor Bahru)
"	Timbalan Menteri Perusahaan Utama, Datuk Anifah Aman (Beaufort)
"	Timbalan Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, Dr. Tan Kee Kwong (Segambut)
"	Timbalan Menteri Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, Datuk Dr. Tiki anak Lafe, D.M.S.M. (Mas Gading)
"	Timbalan Menteri Penerangan, Dato' Ir. Donald Lim Siang Chai (Petaling Jaya Selatan)
"	Timbalan Menteri Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, Datuk Fu Ah Kiow, D.I.M.P. (Mentakab)
"	Timbalan Menteri Sumber Manusia, Datuk Dr. Abdul Latiff bin Ahmad, D.M.S.M. (Mersing)
"	Timbalan Menteri Pendidikan, Dato' Hon Choon Kim, D.S.N.S. (Seremban)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Pertanian, Dato' Abu Bakar bin Taib, D.S.D.K., S.D.K., B.C.K., K.M.N., P.J.K. (Langkawi)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Dalam Negeri, Datuk Seri Abu Zahar bin Isnin, D.G.S.M., D.M.S.M., A.M.N. (Jasin)
"	Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, Dato' Hajah Khamsiyah binti Yeop, P.P.T., A.M.N., A.M.P., P.M.P. (Gerik)
"	Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri, Dato' Haji Noh bin Haji Omar, D.P.M.S., D.M.S.M., K.M.N., A.S.A., P.J.K., J.P. (Tanjong Karang)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Kerja Raya, Datuk Yong Khoo Seng, D.S.P.N., K.M.N. (Stampin)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan, Tuan Hashim bin Ismail, P.P.N., P.I.S. (Ledang)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Komunikasi dan Multimedia, Tuan Chia Kwang Chye (Bukit Bendera)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, Tuan Wong Kam Hoong, K.M.N. (Bayan Baru)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, Tuan S. G. Sothinathan (Telok Kemang)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi, Dr. Robia binti Dato' Kosai (Muar)

Yang Berhormat	Setiausaha Parlimen Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, Dato' S. Veerasingam, P.M.P., A.M.P., A.M.N. (Tapah)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan, Datuk Rizalman bin Abdullah, P.G.D.K., J.P. (Tenom)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar, Datuk Rohani binti Haji Abdul Karim, P.B.S., P.P.B., (Santubong)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Pendidikan, Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir (Sungai Petani)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri, Dato' Ir. Ho Cheong Sing, P.M.P., A.M.N. (Ipoh Barat)
"	Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Wanita dan Keluarga, Datuk Hajah Mastika Junaidah binti Husin (Arau)
"	Drs. Haji Abu Bakar bin Othman (Jerlun)
"	Tuan Haji Abdul Fatah bin Haji Haron, S.M.K. (Rantau Panjang)
"	Tun Abdul Ghafar bin Baba, S.S.M. (Batu Berendam)
"	Dato' Seri Haji Abdul Hadi bin Haji Awang, D.S.S.S.M.T. (Marang)
"	Datuk Haji Abdul Hamid bin Abdul Rahman, P.J.N. (Sungai Benut)
"	kosong (Kangar)
"	Dato' Haji Abdul Kadir bin Annuar, S.P.M.J., K.M.N., P.I.S., B.S.I., A.M.N. (Pulai)
"	Tuan Abd. Rahman bin Yusof, (Kemaman)
"	Tan Sri Datuk Patinggi Abdul Taib Mahmud, S.P.M.J., S.P.M.T., S.S.S.A, S.S.A.P., S.S.D.K., P.S.M., S.P.M.B., D.G.S.M., P.K.C., D.P. (Kota Samarahan)
"	Dato' Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan, D.P.C.M., P.C.M. (Bukit Gantang)
"	Datuk Wira Abu Seman bin Haji Yusop, B.K.T., J.P., D.M.S.M., K.M.N., D.C.S.M. (Alor Gajah)
"	Dato' Haji Ahmad Husni bin Mohd. Hanadzlah, P.P.T., A.M.P. (Tambun)
"	Datuk Ahmad Zahid bin Hamidi, D.M.S.M., P.P.T., P.J.K. (Bagan Datok)
"	Datuk Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar, D.S.A.P., D.M.S.M. (Larut)
"	Tuan Alexander Nanta Linggi, A.B.S. (Kapit)
"	Tuan Alwi bin Jusoh (Pasir Puteh)
"	Dato' Haji Amihamzah bin Ahmad, D.I.M.P. (Lipis)
"	Datu Amirkahar bin Tun Datu Haji Mustapha (Marudu)
"	Dato' Haji Badrul Hisham bin Abdul Aziz, D.P.M.S., A.S.A. (Hulu Langat)
"	Tuan Billy Abit Joo, K.M.N. (Hulu Rajang)
"	Datuk Bung Moktar bin Radin, P.G.D.K., A.D.K., A.S.D.K. (Kinabatangan)

Yang Berhormat	Tuan Chang See Ten, P.I.S. (Gelang Patah)
“	Tuan Haji Che Ghani bin Che Ambak, P.J.K. (Setiu)
“	Puan Chew Mei Fun (Petaling Jaya Utara)
“	Puan Chong Eng (Bukit Mertajam)
“	Tuan Chow Kon Yeow (Tanjong)
“	Tun Dato' Daim Zainuddin, D.G.S.M., S.S.M., S.P.M.S., D.H.M.S., S.S.A.P. (Merbok)
“	Fong Kui Lun (Bukit Bintang)
“	Puan Fong Po Kuan (Batu Gajah)
“	Tuan Goh Kheng Huat (Nibong Tebal)
“	Dato Goh Siow Huat (Rasah)
“	Dato' Dr. Hasan bin Haji Mohamed Ali, D.I.M.P., S.M.S. (Parit Buntar)
“	Tuan Hassan bin Mohamed (Besut)
“	Tuan Henry Sum Agong, A.K. (Bukit Mas)
“	Tan Sri Dato' Hew See Tong, P.S.M., D.P.M.P., J.P. (Kampar)
“	Tuan Hoo Seong Chang (Kluang)
“	Tuan Husam bin Haji Musa (Kubang Kerian)
“	Tuan Haji Ismail bin Noh (Pasir Mas)
“	Dato' Jacob Dungau Sagan, J.B.S., K.M.N., P.P.B. (Baram)
“	Dr. James Dawos Mamit, P.P.B., P.P.S. (Mambong)
“	Tuan Jawah anak Gerang (Lubok Antu)
“	Tuan Jimmy Lim Donald (Sri Aman)
“	Tuan Joseph Mauh anak Ikeh (Selangau)
“	Datuk Seri Panglima Joseph Pairin Kitingan, P.G.D.K., P.N.B.S., S.S.A.P., S.P.D.K. (Keningau)
“	Dato' Joseph Salang anak Gandum (Julau)
“	Datuk Juslie bin Ajirol, A.S.D.K. (Libaran)
“	Dato' Kamarudin bin Jaffar, B.C.M., D.S.N.S. (Tumpat)
“	Tuan Kerk Kim Hock (Kota Melaka)
“	Tan Sri Dato' Dr. K.S. Nijhar, P.S.M., S.P.M.J., J.M.N. (Subang)
“	Tuan Kong Cho Ha (Lumut)
“	Datuk Lau Ngan Siew, A.D.K., K.M.N., P.G.D.K. (Sandakan)
“	Tuan Lee Kah Choon (Jelutong)
“	Tuan Liew Teck Chan (Gaya)
“	Puan Lim Bee Kau, A.M.K., B.K.M., P.J.K. (Padang Serai)
“	Tuan Lim Hock Seng (Bagan)
“	Tuan Liow Tiong Lai, S.M.P. (Bentong)
“	Dato' Loke Yuen Yow, D.P.M.P., A.M.P. (Tanjong Malim)

Yang Berhormat	Tuan Mah Siew Keong (Teluk Intan)
“	Tun Dr. Mahathir bin Mohamad, D.K.(Brunei), D.K.(Perlis), D.K.(Johor), D.U.K., S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J., D.P. (Sarawak), D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.M.N., P.I.S. (Kubang Pasu)
“	Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar (Pokok Sena)
“	Tuan Haji Mat Basir bin Rahmat (Parit)
“	Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili, A.S.D.K., J.P. (Bandau)
“	Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz, P.N.J., S.M.J., K.M.N., P.I.S., B.S.I., A.M.N., P.P.N. (Sri Gading)
“	Tuan Mohamad bin Sabu (Kuala Kedah)
“	Tuan Mohamed Nasir bin Che Daud (Kuala Krai)
“	Tuan Mohamed Sayuti bin Said, P.P.T., P.J.K., P.P.N. (Kuala Selangor)
“	Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan, P.J.N., S.M.J., K.M.N., P.I.S., A.M.N., P.P.N. (Tebrau)
“	Tuan Mohd. Amar bin Abdullah (Pengkalan Chepa)
“	Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad (Jeli)
“	Datuk Seri Panglima Mohd. Salleh bin Tun Md. Said, P.G.D.K. (Kota Belud)
“	Datuk Mohd. Sarit bin Haji Yusoh (Temerloh)
“	Tuan Mohd. Yusoff bin Mohd. Nor, P.P.N., J.M.N. (Machang)
“	Dato' Mohd. Zain bin Omar, D.S.P.N., K.M.N., P.J.K., P.J.M. (Balik Pulau)
“	Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed, D.P.T.J., J.P. (Shah Alam)
“	Tuan M. Shukrimun bin Shamsudin (Kuala Nerus)
“	Tuan Muhamad bin Mustafa (Peringat)
“	Tuan Haji Muhyidin bin Haji Abd. Rashid (Hulu Terengganu)
“	Dato' Mustafa bin Ali, D.P.M.T. (Dungun)
“	Datuk Napsiah binti Omar (Kuala Pilah)
“	Tuan Nasharudin bin Mat Isa (Yan)
“	Tuan Ng Lip Yong (Batu)
“	Datuk Osu bin Sukam, S.P.D.K., P.G.D.K., D.A. (Papar)
“	Dato' Othman bin Abdul (Pendang)
“	Datuk Peter Tinggom anak Kamarau, P.P.B., P.P.C., K.M.N., P.N.B.S., J.B.S., A.M.N., P.B.S. (Saratok)
“	Tuan Philip Benedict Lasimbang, A.S.D.K. (Penampang)
“	Puan P. Komala Devi, P.P.T. (Kapar)
“	Datuk Railey bin Haji Jeffrey, P.G.D.K., J.M.N. (Silam)
“	Tuan Ramli bin Ibrahim (Kota Bharu)

Yang Berhormat	Mulia Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Gua Musang)
“	Tuan Richard Riot anak Jaem (Serian)
“	Datuk Robert Lau Hoi Chew, J.B.S. (Sibu)
“	Tuan Ronald Kiandee, A.S.D.K. (Beluran)
“	Datuk Ruhanie bin Haji Ahmad, D.M.S.M., P.I.S. (Parit Sulong)
“	Tuan Saupi bin Daud (Tanah Merah)
“	Datin Paduka Hajah Seripah Noli binti Syed Hussin, D.S.S.A (Sepang)
“	Dato' Shahnnon bin Ahmad, D.S.D.K., K.M.N. (Sik)
“	Dato' Shaziman bin Abu Mansor, A.N.S. (Tampin)
“	Tuan Shim Paw Fatt, J.P. (Tawau)
“	Tuan Haji Siam bin Haji Kasrin, K.M.N., P.I.S. (Batu Pahat)
“	Dato' Suhaili bin Abdul Rahman, D.I.M.P., A.S.D.K. (Labuan)
“	Puan Sukinam Domo (Batang Sadong)
“	Tan Sri Datuk Seri Amar Dr. Haji Sulaiman bin Haji Daud, S.I.M.P., D.A., D.S.S.A., P.N.B.S., J.B.S. (Petra Jaya)
“	Dr. Syed Azman bin Syed Ahmad Nawawi (Kuala Terengganu)
“	Tuan Taib Azamudden bin Md. Taib, J.B.S., A.M.N. (Baling)
“	Tuan Tan Kok Wai (Cheras)
“	Dr. Tan Seng Giaw (Kepong)
“	Datin Paduka Dr. Tan Yee Kew, D.S.S.A (Kelang)
“	Puan Teresa Kok Suh Sim (Seputeh)
“	Tuan Thong Fah Chong (Ipoh Timur)
“	Tan Sri Dato' Dr. Ting Chew Peh, P.S.M., D.P.M.S., D.P.M.P. (Gopeng)
“	Dato' Seri Tiong King Sing, D.S.S.A., J.P. (Bintulu)
“	Dato' Tiong Thai King (Lanang)
“	Datin Seri Dr. Wan Azizah Wan Ismail (Permatang Pauh)
“	Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar, P.J.N., J.B.S., P.B.S. (Batang Lupa)
“	Tuan Wan Nik bin Wan Yussof (Bachok)
“	Tuan Wilfred Madius Tangau, J.S.M., J.P., A.D.K. (Tuaran)
“	Dato' Yap Pian Hon, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Serdang)
“	Dr. Yee Moh Chai (Tanjong Aru)
“	Datuk Dr. Haji Yusof bin Haji Yacob, P.G.D.K., A.D.K. (Sipitang)
“	Tan Sri Hajah Zaleha binti Ismail, P.S.M., S.S.S.A., D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Gombak)
“	Tuan Zawawi bin Haji Ahmad (Padang Terap)
“	Dato' Zulhasnan bin Rafique, D.I.M.P., A.M.N. (Wangsa Maju)

MENTERI/TIMBALAN MENTERI (SENATOR)

Yang Berhormat	Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Brig. Jen. (B) Datuk Abdul Hamid bin Haji Zainal Abidin, K.M.N., P.A.T., D.P.M.P., J.S.M., P.J.N.
“	Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi, Tan Sri Datuk Kasitah Gaddam, P.S.M., P.G.D.K., J.S.M.
“	Menteri Pendidikan, Tan Sri Dato’ Seri Musa bin Mohamad, P.S.M., D.P.M.N., D.P.C.M.
“	Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Tengku Datuk Adnan bin Tengku Mansor, K.M.N., D.S.D.K., D.I.M.P., D.S.A.P., P.J.N., S.I.M.P.
“	Timbalan Menteri Pendidikan, Dato’ Abdul Aziz bin Shamsuddin, D.M.S.M., D.P.M.S.
“	Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, Datuk M Kayveas, P.J.N.
“	Timbalan Menteri Penerangan, Datuk Zainudin bin Maidin, P.J.N., J.M.N., S.M.S., A.M.K.

DEWAN RAKYAT**PEGAWAI-PEGAWAI KANAN****Setiausaha Dewan Rakyat**

Datuk Mohd. Salleh bin Haji Hassan

Ketua Penolong Setiausaha

Roosme binti Hamzah
Zamani bin Haji Sulaiman

Penolong Setiausaha

Ruhana binti Abdullah
Riduan bin Rahmat
Muhd Sujairi bin Abdullah

PETUGAS-PETUGAS**CAWANGAN DOKUMENTASI**

Azhari bin Hamzah
Monarita binti Mohd. Hassan
Hajah Shamsiah binti Mohd. Yusop
Hajah Supiah binti Dewak
Mohamed bin Osman
Hajah Norishah binti Mohd. Thani
Zaiton binti Yaacob
Abd. Talip bin Hasim
Syed Azuddin bin Syed Othman
Jamilah Intan binti Haji Bohari
Nurziana binti Ismail
Taharah binti Mohamed
Nik Elyana binti Ahyat
Marzila binti Muslim
Habibunisah Mohd. Azir
Sherliza Maya binti Talkah
Mohd. Izhar bin Hashim
Chong Lai Peng

PETUGAS-PETUGAS**UNIT CETAK**

Kamaroddin bin Mohd. Yusof
Mohamed Shahrizan bin Sarif
Alias bin Mohd. Nor

JURUBAHASA SERENTAK

Hajah Paizah binti Haji Salehuddin
Ungku Fauzie bin Ungku A. Rahman
Mazidah binti Mohamed

BENTARA MESYUARAT

Lt Kol (B) Mohamed Nor bin Mohd. Darus
Mejar (B) Zakaria bin Salleh
Mejar (B) Kamaruddin bin Abdullah

PETUGAS-PETUGAS**CAWANGAN KOMPUTER**

Mohd Shah bin Rahman
Sulaiman bin Sirad
Azzahar bin Hashim

PETUGAS-PETUGAS**CAWANGAN PERUNDANGAN**

Mohd. Shariff bin Hussein
Azmi bin Othman
Zafniza binti Zakaria
Hindun binti Wahari
Rozaimah binti Mohamad Ariffin
Mohd. Sidek bin Mohd. Sani
Mazlina binti Ali
Norlaila binti Abdullah Sidi
Ropiah binti Tambi
Suhairi bin Othman

DEWAN RAKYAT**Selasa, 4 November 2003****Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi****DOA****[Timbalan Yang di-Pertua (Datuk Lim Si Cheng) *mempengerusikan Mesyuarat*]**

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

1. Dato' Haji Amihamzah bin Ahmad [Lipis] minta Menteri Tenaga, Komunikasi dan Multimedia menyatakan jumlah pos mini yang dinaik taraf kepada pejabat pos dan bilangan wakil pos yang dinaik taraf kepada mini pos sejak 3 tahun kebelakangan ini.

Timbalan Menteri Tenaga, Komunikasi dan Multimedia [Datuk Tan Chai Ho]:

Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Yang Berhormat, sejak tiga tahun kebelakangan ini jumlah pos mini telah dinaik taraf kepada pejabat pos ialah sebuah sahaja iaitu pejabat pos ini di Taman Setiawangsa, Kuala Lumpur. Pejabat Pos Taman Setiawangsa telah dibuka untuk operasi bermula 18 Februari 2003. Tiada wakil pos yang dinaik taraf kepada pejabat mini dalam tempoh tiga tahun tersebut. Sekian, terima kasih.

Drs. Haji Abu Bakar bin Othman: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa terdapat pejabat-pejabat pos yang tidak mahu terima pendaftaran pengundi atau hendak menyemak senarai daftar pemilih yang hendak dilakukan oleh rakyat terutama di luar-luar bandar. Hal ini berlaku di kawasan saya iaitu Pejabat Pos Air Hitam, Jerlun dan Pejabat Pos Kodiang, apatah lagi kalau yang datang itu pak lebai dan pak haji yang berserban. Bagaimanakah hal-hal ini boleh diatasi. Terima kasih.

Datuk Tan Chai Ho: Tuan Yang di-Pertua, di seluruh negara terdapat 644 pejabat pos berkomputer untuk menjalankan tugas pendaftaran pengundi, dan di mana kawasan luar bandar yang jauh dari bandar raya memang tidak ada kemudahan untuk pendaftaran pengundi tetapi terdapat pejabat pos mini untuk memberi perkhidmatan yang lain. Masalah yang disebutkan oleh Yang Berhormat, saya akan mengarahkan Pos Malaysia Berhad supaya membuat kajian sewajarnya terhadap masalah yang dihadapi.

2. Dato' Jacob Dungau Sagan [Baram] minta Menteri Pembangunan Luar Bandar menyatakan berapakah bilangan kampung yang telah disenaraikan di bawah Gerakan Desa Wawasan di seluruh negara khasnya di negeri Sarawak dan apakah program jangka panjang bagi memperkukuhkan kegiatan mereka.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar [Datuk Hajah

Rohani binti Haji Abdul Karim]: Tuan Yang di-Pertua, mengikut daftar kampung Gerakan Desa Wawasan sehingga tahun 2001 bagi seluruh negara adalah sebanyak 3,300 buah kampung, manakala bagi negeri Sarawak pula sebanyak 341 buah kampung telah disenaraikan di bawah Gerakan Desa Wawasan. Program jangka panjang bagi menjayakan Gerakan Daya Wawasan ialah seperti mana berikut. Bermakna konsepnya telah ditukar daripada Gerakan Desa kepada Gerakan Daya.

Pertamanya, ialah gerakan baru ini menekankan daya manusia, daya ekonomi dan daya pasaran.

Kedua, Gerakan Daya Wawasan ini adalah suatu gerakan nasional yang menyeluruh serta memerlukan komitmen daripada semua pihak yang terlibat dengan luar bandar di bawah konsep Desa Sepadu.

Ketiga, menyediakan satu panduan pelaksanaan Gerakan Daya Wawasan melalui pekeliling kepada semua kementerian dan kerajaan negeri untuk menambahkan kefahaman, menjelaskan peranan dan tindakan yang perlu diambil dalam menjayakan Gerakan Daya Wawasan.

Keempat, mewujudkan *mapping* atau pemetaan berdasarkan indikator kemajuan desa untuk mengukur pencapaian, pengdayaupayaan bagi individu, keluarga, komuniti serta kampung-kampung yang berjaya sebagai contoh dan penggerak kepada kampung-kampung dan masyarakat luar bandar.

Kelima, pelaksanaan kursus dan latihan untuk semua pelaksana Gerakan Daya Wawasan termasuk *extension workers* dari semua kementerian dan pemimpin tempatan.

Keenam, penyediaan peningkatan taraf prasarana dan *amenity* sosial yang mencukupi untuk menjamin masyarakat desa menikmati kualiti hidup yang lebih baik, dan ketujuh, menyediakan kemudahan pinjaman mudah bagi meningkatkan mutu keluaran hiliran dan pasaran penduduk desa. Terima kasih.

Dato' Jacob Dungau Sagan: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih atas jawapan Setiausaha Parlimen tadi. Saya ingin mengucapkan tahniah kepada kementerian kerana mengambil langkah yang positif untuk menggerakkan daya penduduk-penduduk di kampung-kampung bagi membangunkan kampung mereka. Saya ingin bertanya adakah kementerian mempunyai program susulan bagi memberi program perkembangan perkhidmatan dari masa ke semasa kepada penduduk-penduduk kampung yang terlibat dan saya nampak juga bilangan pegawai yang menjalankan tugas mereka sebagai *extension workers* ini tidak mencukupi dan adakah kementerian mempunyai rancangan untuk menambah lagi pegawai kementerian *extension workers* ini untuk melaksanakan program yang dijalankan di kampung-kampung tersebut. Sekian, terima kasih.

Datuk Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Terima kasih Yang Berhormat. Pertamanya, terima kasihlah atas ucapan tahniah. Kita memang sentiasa mencari jalan untuk membangunkan semua kampung di luar bandar. Mengenai program susulan, seperti yang saya katakan tadi itu adalah satu daripadanya yang diambil, yang telah saya katakan tujuh langkah tadi iaitu untuk memberi penekanan kepada manusianya, kepada ekonomi dan pasaran, selepas itu kita akan mengadakan pemetaan kampung khususnya kampung yang berjaya supaya menjadi contoh atau *blueprint* kepada kampung-kampung yang kurang berdaya, selepas itu kita akan mengadakan kursus bersama dengan semua *extension workers* termasuk daripada kementerian-kementerian lain khususnya Kementerian Pertanian.

Jadi, inilah langkah-langkah yang kita ambil, dan kita akui bahawa memang kita tidak cukup pegawai dan memang kita menggunakan agensi-agensi yang sedia ada. Sebab itulah kami mengambil langkah untuk mendayakan kampung itu sendiri untuk mengambil langkah merancang pembangunan kampung mereka masing-masing.

Datin Paduka Hajah Seripah Noli binti Syed Hussin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sejauh manakah program ini melibatkan golongan warga emas kerana kebanyakan golongan warga emas ini terutama sekali yang baru pencen masih lagi kuat dan bertenaga. Ini kerana menjelang tahun 2020 bilangan warga emas akan meningkat dan kita memerlukan perancangan yang khusus untuk meningkatkan penglibatan warga emas dalam pelbagai program agar mereka tidak dipinggirkan. Terima kasih.

Datuk Hajah Rohani binti Haji Abdul Karim: Terima kasih Yang Berhormat. Memang konsep Gerakan Daya Wawasan dijuruskan kepada kepimpinan di dalam kampung khususnya kepada JKKK dan juga dinamakan Jawatankuasa Gerakan Daya Wawasan. Memang digalakkan bahawa warga-warga emas ini yang ada di kampung khususnya yang baru pencen ini sebab mereka mempunyai pengalaman harus digembleng tetapi ini adalah atas keprihatinan dan pertimbangan komuniti di dalam kampung itu sendiri

tetapi memang kami nanti ada garis panduan seperti yang saya katakan akan dikeluarkan sebagai *blueprint* untuk kita melihatkan perbezaan dengan kepimpinan yang ada di mana kepimpinan yang sebenarnya menentukan kejayaan sesebuah kampung. Sebab di dalam beberapa contoh yang kami ada memang kepimpinan ini dan mereka adalah termasuk mereka yang telah berpencen dan balik ke kampung telah meneruskan perjuangannya bukan di pejabat lagi tetapi di kampung dengan pengalaman yang ada. Terima kasih Yang Berhormat atas cadangan ini.

3. Tuan Haji Ismail bin Noh [Pasir Mas] minta Menteri Tanah dan Pembangunan Koperasi menyatakan, adakah benar dakwaan FELDA tidak menggalakkan peneroka urus sendiri tanam semula kelapa sawit dan adakah benar dakwaan mengatakan peneroka yang memilih untuk menanam sendiri telah 'dianaktirikan' oleh FELDA.

Setiausaha Parlimen Kementerian Tanah dan Pembangunan Koperasi [Dr. Robia binti Dato' Kosai]: Tuan Yang di-Pertua, dakwaan bahawa FELDA tidak menggalakkan peneroka mengurus sendiri tanaman semula kelapa sawit adalah tidak tepat. Ini kerana sejak tahun 1998 hingga 2001 peneroka-peneroka yang telah menerima hak milik diberi pilihan untuk tanaman semula kebun mereka secara sendiri atau diurus oleh FELDA. Sehingga kini seluas 216,230 hektar kebun telah ditanam semula melibatkan 56,881 orang peneroka. Dari jumlah itu seramai 7,621 peneroka atau 13.4% telah melaksanakan kerja tanaman semula sendiri. Manakala 49,260 peneroka diurus oleh FELDA.

Walau bagaimanapun, keadaan kebun mereka yang telah menanam semula sendiri kebanyakannya tidaklah mencapai tahap penghasilan yang tinggi berbanding dengan pencapaian hasil daripada kawasan yang diuruskan oleh FELDA atau anak syarikatnya. Ini adalah disebabkan benih tanaman yang ditanam tidak bermutu, amalan agronomi yang tidak sempurna serta mutu penjagaan yang kurang diberi tumpuan oleh tuan punya kebun. Peneroka-peneroka yang menanam semula sendiri terpaksa menguruskan seluruh aktiviti perkebunan dari penanaman, penuaian dan pemasaran secara bersendirian. Oleh itu, mulai tahun 2002 FELDA telah menetapkan bahawa semua kerja-kerja tanaman semula diuruskan oleh FELDA. Tanam semula sendiri ini juga telah bertentangan dengan dasar tanam semula secara berkelompok seperti yang dikehendaki oleh pihak kerajaan. Melalui tanam semula secara berkelompok dilaksanakan oleh pihak FELDA. Segala urusan penanaman, penjagaan dan penuaian seterusnya dapat diuruskan dengan sempurna oleh FELDA.

Bekas Perdana Menteri Malaysia yang keempat, Tun Dr. Mahathir Mohamad semasa merasmikan perhimpunan dan Simposium Generasi FELDA SeMalaysia pada 10 Ogos 2002 lalu, telah memberi penekanan pentingnya supaya kebun-kebun peneroka diurus secara berkelompok dan lebih teratur.

FELDA berhasrat untuk meningkatkan produktiviti setiap kebun peneroka supaya pencapaiannya selaras dengan pencapaian estet-estet swasta. Oleh yang demikian, tindakan menanam semula secara berkelompok yang dilaksanakan oleh FELDA sekarang adalah pilihan terbaik oleh pihak peneroka untuk mencapai hasrat murni ini.

FELDA tidak pernah menganaktirikan peneroka-peneroka, malah anak-anak ini yang tidak mahu kepada ibu, hendak kata anak derhaka tidak boleh pulakan, FELDA tidak pernah menganaktirikan peneroka-peneroka yang melaksanakan tanam semula sendiri, sebaliknya kita sentiasa berbincang dan memberi penerangan kepada peneroka tentang kelebihan tanam semula secara berkelompok.

Hakikatnya ramai di kalangan peneroka FELDA yang tanam semula sendiri ini, telah memohon kebun mereka diurus semula oleh FELDA, dia rujuk baliklah dan FELDA akan melaksanakan amanah ini walaupun ia akan mengambil sedikit masa kerana kebun-kebun ini perlukan pemulihan akibat benih yang tidak bermutu serta penjagaan yang tidak sempurna.

Tuan Haji Ismail bin Noh: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih dan terima kasih kepada Setiausaha Parlimen. Saya mengucapkan terima kasih kepada kerajaan yang telah berusaha untuk memberi keselesaan kepada peneroka-peneroka FELDA, di mana kita melihat bahawa sebahagian besar daripada tanah di negara kita ini ditanam dengan kelapa sawit dan pelbagai tanaman, memberi keuntungan kepada peneroka FELDA. Tinggal lagi saya rasa bahawa di sana perlu ada walaupun ianya diberi tanggungjawab kepada peneroka-peneroka dalam bentuk kelompok tetapi saya melihat ada ataupun saya mendengar ada maklumat-maklumat yang menyatakan bahawa pihak Kementerian semacam lepas tangan kepada peneroka-peneroka untuk memilih benih-benih yang baik dan cara penyeliaan yang lebih baik daripada biasa.

Apakah maklumat ini benar ataupun timbul perkara-perkara ini adalah benar ataupun tidak benar daripada kalangan peneroka-peneroka sendiri? Jadi kalau benar saya kira dapat diatasi dan sekiranya tidak benar dapat Yang Berhormat sebut dalam jawapan nanti, insya-Allah.

Dr. Robia binti Dato' Kosai: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat. Tentang lepas tangan kepada peneroka ini untuk memilih benih-benih, sebenarnya sebelum tanam semula kita sudah ada penerangan, setahun atau setahun setengah kepada semua peneroka bagaimana kelebihan tanam semula berkelompok tetapi malah mereka hendak juga tanam sendiri. Jadi, bila tanam sendiri itu, kita sudah beri *advise*, kita ada penerangan, jadi dia sendiri yang hendak membeli benih dan sebagainya, mungkin benih yang tidak bermutu, itu jangan *blame* kepada kerajaan, jangan disalahkan kerajaan, sebab mereka ini hendak urus sendiri sahaja.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, yang tanam semula sendiri dan 7,621 orang ini, yang berjaya hanya 750 orang sahaja dan yang gagal adalah 6,871 orang. Dan yang hendak sekarang ini, mereka yang gagal ini hendak merujuk balik kepada FELDA. Soal rujuk balik, Yang Berbahagia Pengerusi FELDA pun sudah umumkan bahawa masa rujukan ini, dah dia sampai akhir tahun inilah.

Jadi, sehingga kini yang memohon untuk diurus semula oleh FELDA iaitu Felda Bukit Rokan Utara – 190 orang; Kerteh 6 – 155 orang, Palong Satu – 14; Vee Timur – 51; Bukit Sengih – 448 orang, itu satu rancanganlah itu; Lenga ada 4; Sungai Bera ada 476 orang.

Jadi, hendak rujuk balik kepada FELDA adalah seramai 1,338 orang. Jadi, kita akan melihat rujuk kembali itu kita akan terimalah tetapi kita akan beri prioriti kerana ia memakan belanja yang lebih kalau mula-mula dia hendak tanam semula dengan FELDA.

Jadi, sekarang ini sebab dia ada tabungan dia, kalau dia ada duit tabungan dia, urus FELDA mula-mula senanglah tetapi sekarang duit tabungan sudah digunakan, sudah tidak ada duit, jadi ladang sudah jadi hutan. Mereka terpaksa hutang dengan bank. Itulah timbul masalah pelelongan dan sebagainya.

Jadi, untuk menjawab soalan Yang Berhormat, memang kita tidak menganaktirikan peneroka-peneroka ini, hanya peneroka itulah yang bersifat demikian ya.

Tuan Haji Che Ghani bin Che Ambak: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih dan terima kasih kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Soalan tambahan, apakah manfaat yang akan diperolehi oleh peneroka-peneroka FELDA yang disebut dalam kategori ini apabila FELDA diapungkan nanti dan bagaimanakah sekuriti ataupun keselamatan dari sudut tanah hak milik mereka ini apabila diapungkan nanti, sekiranya ada kaitan dengan manfaat yang mereka perolehi. Terima kasih.

Dr. Robia binti Dato' Kosai: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya soalan Yang Berhormat itu di luar daripada tajuklah, sudah keluarlah, jauh menyempangnya ya, simpang jauh pergi.

Beberapa Ahli: [Menyampuk]

Dr. Robia binti Dato' Kosai: Tak, ini adalah tanam semula Yang Berhormat. Walau bagaimanapun, ini saya hendak menekankan, hendak memberi keyakinan kepada

peneroka bahawa kalau diapungkan, tanah mereka kita tidak usik pun. Ini cerita lain. Jadi tentang penyenaaraian lain kali nanti tanya. Terima kasih.

4. Tuan Kong Cho Ha [Lumut] minta Menteri Kerja Raya menyatakan, adakah kementerian sedar kerja menyiapkan naik taraf Jalan Sitiawan ke Lumut mengalami kelewatan ketara. Bayaran kepada subkontraktor dan pembekal tertunggak lebih kurang setahun dan apakah masalah yang dihadapi dalam menyiapkan projek tersebut.

Menteri Kerja Raya [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, kementerian sedar bahawa projek tersebut telah mengalami kelewatan. Ini disebabkan oleh beberapa faktor terutamanya kerja-kerja pengalihan utiliti oleh agensi-agensi seperti Lembaga Air Perak, Tenaga Nasional Berhad dan Telekom Malaysia Berhad.

Pemilik-pemilik utiliti tersebut tidak dapat menyediakan peruntukan awal bagi kerja-kerja pengalihan. Di samping itu juga kerja-kerja tersebut perlu dibuat secara berperingkat-peringkat kerana melibatkan laluan paip utama kawasan kerja yang terhad. Jumlah kabel yang banyak dan sensitif iaitu kabel optik. Kerja-kerja pengalihan tersebut hanya dapat disiapkan pada akhir September 2003 sahaja.

Mengenai bayaran kepada subkontraktor dan pembekal, adalah menjadi tanggungjawab kontraktor untuk menjelaskannya. Setakat ini pihak kerajaan tidak menghadapi masalah melakukan bayaran kemajuan kepada kontraktor utama sebagaimana yang dijadualkan.

Tuan Kong Cho Ha: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Menteri Kerja Raya yang menjawab soalan dan saya mengucapkan terima kasih kepada kementerian kerana sedang melaksanakan satu projek menaiktarafkan jalan yang begitu sibuk dan penting sekali. Dan saya difahamkan bahawa di antara kemudahan yang ada dalam projek ini adalah juga pembinaan jejantas.

Jadi, saya hendak tahu, berapakah jejantas akan dibuat sepanjang projek menaiktaraf jalan ini. Sekian, terima kasih.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, skop projek ini di mana Yang Berhormat minta soalan tadi, tidak mempunyai apa-apa peruntukan untuk mengadakan jejantas. Jikalau ada juga jejantas untuk pejalan kaki, bila-bila sahaja Yang Berhormat memohon, saya boleh juga meluluskan tetapi bukanlah persimpangan bertingkat.

5. Datin Paduka Hajah Seripah Noli binti Syed Hussin [Sepang] minta Menteri Penerangan menyatakan, apakah wujud perlindungan keselamatan atau insurans yang disediakan oleh Organisasi Media kepada petugas media tempatan yang membuat liputan di kawasan yang diancam konflik peperangan seperti yang berlaku di Iraq.

Timbalan Menteri Penerangan [Datuk Zainudin bin Maidin]: Tuan Yang di-Pertua, bagi petugas media kerajaan, mereka tidak dilindungi oleh sebarang perlindungan keselamatan atau insurans. Walau bagaimanapun, mereka akan mendapat faedah-faedah yang telah ditetapkan sebagai anggota perkhidmatan awam sekiranya berlaku sebarang musibah.

Bagi petugas-petugas media daripada sektor swasta, perlindungan keselamatan atau insurans adalah di bawah tanggungjawab organisasi masing-masing.

Datin Paduka Hajah Seripah Noli binti Syed Hussin: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih, soalan tambahan. Setakat ini, sejauh manakah tahap keupayaan dan komitmen petugas-petugas media kita berdepan dengan risiko bahaya peperangan yang asing bagi rakyat Malaysia untuk mendapatkan berita yang terbaik.

Datuk Zainudin bin Maidin: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak dapat menjangkakan bagaimana mereka dapat menyediakan diri untuk menghadapi risiko masa akan datang tetapi sedikit sebanyak dengan pendedahan kepada peperangan, mereka telah dapat mempelajari akan bahaya-bahaya dan juga cara-cara untuk meliputi tindakan serta persiapan yang perlu bagi membuat liputan perang dan daripada segi faedah, kita juga telah dapat banyak faedah dan kepentingan daripada wartawan sendiri kepada bangsa dan juga kepada negara terutamanya dalam mengimbangi laporan berita-berita asing yang *bias* dan banyak pro kepada negara mereka sendiri.

Jadi, ini semua adalah menjadi satu pengajaran kepada mereka untuk membuka mata mereka dan supaya dapat membuat liputan yang lebih adil.

[Soalan No. 6 – Yang Berhormat Tuan Nasharudin bin Mat Isa [Yan] tidak hadir]

7. **Tuan Ronald Kiandee [Beluran]** minta Menteri Kesihatan menyatakan, status keperluan doktor negara ketika ini. Sejauh manakah sambutan doktor asing untuk berkhidmat di negara ini melalui peraturan dan insentif perkhidmatan yang sedia ada.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Tuan S. G. Sothinathan]: Tuan Yang di-Pertua, setakat ini terdapat 13,380 jawatan Pegawai Perubatan di Kementerian Kesihatan dengan pengisian sebanyak 9,582 orang pegawai dan ini termasuk 598 Pegawai Perubatan secara kontrak.

Nisbah sebenar antara Pegawai Perubatan dengan penduduk pada tahun 2001 ialah seorang doktor kepada 1,449 orang manakala sasaran nisbah ialah seorang doktor kepada 980 orang. Pada tahun 2002 nisbah sebenar ialah seorang doktor kepada 1,377 orang, manakala nisbah sasaran ialah seorang kepada 960.

Sambutan Pegawai Perubatan warga negara asing untuk berkhidmat di negara ini adalah sederhana. Sehingga hari ini, terdapat sejumlah 515 orang Pegawai Perubatan kontrak warga negara asing yang berkhidmat dengan Kementerian Kesihatan.

Tuan Ronald Kiandee: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih dan terima kasih kepada Setiausaha Parlimen. Isu ini merupakan isu yang telah lama berlarutan dan kekosongan jawatan yang begitu banyak tidak diisi merupakan masalah yang juga berlarutan di kementerian.

Saya cuma risau dan ingin bertanya, sama ada kementerian sedar atau tidak bahawa *target* satu doktor dengan penduduk sebanyak satu doktor untuk 980 orang penduduk, merupakan *target* yang jauh jika dibandingkan perolehan doktor bagi negeri-negeri seperti negeri Sabah umpamanya.

Adakah kementerian sedar akan nisbah doktor pendudukan di negeri Sabah adalah jauh lebih tinggi dibandingkan dengan nisbah nasional dan atas kesedaran ini, adakah kementerian bercadang untuk menentukan bahawa jawatan-jawatan yang begitu banyak tidak diisi ini dapat diisi melalui insentif perkhidmatan yang lebih baik untuk doktor-doktor pakar daripada luar. Terima kasih.

Tuan S. G. Sothinathan: Tuan Yang di-Pertua, kementerian memang sedar bahawa nisbah ini, walaupun kita katakan seorang doktor kepada 1,400 orang lebih kurang secara keseluruhan tetapi bagi Sabah dan Labuan ianya adalah seorang doktor kepada 4,885 orang dan juga untuk Sarawak seorang doktor kepada 4,107 orang, memang kita sedar bahawa ini adalah satu masalah yang serius untuk kita menyampaikan perkhidmatan kesihatan ke kawasan luar bandar dan khususnya di Sabah dan Sarawak. Itulah sebabnya kita cuba mempertingkatkan lagi penghantaran pegawai-pegawai perubatan ke Sabah dan Sarawak.

Dan kita akan juga mengkaji cara-cara lain untuk memberi..., mungkin cadangan Yang Berhormat itu untuk meningkatkan lagi insentif itu mungkin kita telah pun

melaksanakannya sebelum ini tetapi ianya tidak begitu berjaya. Namun kita akan menerima cadangan Yang Berhormat dan kita akan berbincang mengenai perkara ini dan tengok sama ada ianya boleh membantu untuk memberi satu motivasi ataupun kepada Pegawai-pegawai Perubatan untuk berkhidmat di Sabah dan Sarawak.

Kita ingin memberi jaminan di sini bahawa sebagai langkah sementara, memang kita telah pun akan memastikan bahawa doktor-doktor perubatan yang daripada luar negara ini akan dihantar ke kawasan-kawasan luar bandar khususnya Sabah dan Sarawak, dan juga walaupun nisbah ini adalah agak ketara perbezaan di antara Semenanjung dan juga di kawasan Sabah dan Sarawak tetapi kita mempunyai satu pelan jangka panjang, di mana pada tahun 2020, sasaran yang kita letakkan ialah seorang doktor kepada 600 orang penduduk.

Dan kita yakin bahawa kita boleh mencapai sasaran ini pada tahun 2020 iaitu setaraf dengan negara-negara maju tetapi beberapa langkah telah diambil untuk mencapai sasaran tersebut.

Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Setiausaha Parlimen. Untuk mencapai tahap seorang doktor hendak mengubati orang ini kena tunggu hingga tahun 2020 tetapi soal semasa ini harus diambil tindakan segera. Saya tunjuk contoh Tuan Yang di-Pertua, di Hospital Besar Alor Setar. Baru-baru ini anak saudara saya masuk hospital di Hospital Besar Alor Setar. Saya pergi melawat di wad itu, didapati ramai orang yang sudah *confirmed* untuk dibedah tetapi Hospital Besar Alor Setar ini menghadapi masalah kerana terpaksa *queue* untuk menghadapi pembedahan. Ada yang dah dua minggu, tiga minggu, akhirnya doktor bagi cuti dahulu. Balik cuti dua, tiga hari dahulu, kemudian datang balik, baru hendak boleh bedah.

Saya bertanya dengan doktor di situ katanya antara masalahnya ialah kekurangan doktor bedah dan yang paling kritikalnya di Hospital Besar Alor Setar ialah Doktor Pakar Bius. Jadi bila tidak ada doktor atau Pakar Bius ini, ini menjadi masalah kepada Hospital Besar Alor Setar untuk menjalani atau mengadakan pembedahan kepada pesakit-pesakit. Jadi sebab itu saya hendak minta supaya pihak kementerian dapat mengambil daya inisiatif yang segera untuk mengatasi masalah kekurangan khususnya dari sudut Pakar Bius di Hospital Besar Alor Setar. Terima kasih.

Tuan S. G. Sothinathan: Terima kasih Yang Berhormat. Memang kita sedar bahawa Doktor atau Pakar Bius adalah amat penting untuk melakukan pembedahan-pembedahan yang besar. Jadi penangguhan itu mungkin disebabkan oleh ketiadaan Doktor atau Pakar Bius pada hari tersebut ataupun masalah-masalah teknikal yang lain tetapi sekiranya sesuatu pembedahan itu amat serius, maka hospital tersebut boleh membuat peraturan dengan hospital besar umum yang lain yang terdekat untuk melakukan pembedahan-pembedahan yang segera. Saya akan mengambil maklum tentang perkara ini dan kita akan cuba menangani masalah ini.

8. Dr. Yee Moh Chai [Tanjung Aru] minta Menteri Pendidikan menyatakan status terkini pembangunan pendidikan di Sabah dari segi guru-guru, pelajar-pelajar dan sekolah-sekolah kerajaan dan juga swasta.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pendidikan [Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir]: Tuan Yang di-Pertua, merujuk kepada pembangunan pendidikan di Sabah, sehingga Oktober 2003, terdapat 217 kelas prasekolah dengan bilangan murid sebanyak 6,746 orang dan 291 orang guru dan 1,055 sekolah rendah dengan bilangan murid sebanyak 294,242 dan 19,076 orang guru.

Bagi sekolah menengah pula yang merangkumi sekolah menengah harian, Sekolah Menengah Teknik, Sekolah Menengah Sains dan Sekolah Menengah Agama, terdapat 187 buah sekolah dengan 177,585 murid dan 9,330. Selain itu, terdapat 2,157 buah sekolah rendah swasta dengan 1,842 murid dan 69 orang guru. Empat buah sekolah menengah swasta dengan 432 orang murid dan 116 guru dan 9 buah Sekolah Menengah Swasta Cina dengan 3,723 orang murid dan 263 orang guru.

Datuk Dr. Maximus Johnity Ongkili: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Berasaskan kepada jawapan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi, nampaknya dari segi jumlah pelajar dan skop bangunan memanglah negeri Sabah tidak ketinggalan daripada negeri-negeri yang lain. Dalam soal meningkatkan taraf infrastruktur bangunan-bangunan ini khususnya juga bagi sekolah-sekolah separuh kerajaan, bantuan kerajaan, apakah tindakan kerajaan yang berkekalan untuk tujuan menaik taraf sekolah-sekolah di luar bandar khasnya termasuklah sekolah bantuan kerajaan. Saya difahamkan beberapa sekolah bantuan SJK(C) misalnya masih lagi dihutang dengan bantuan yang telah dijanjikan beberapa tahun dahulu. Apakah tindakan kerajaan dalam perkara ini? Terima kasih.

Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir: Yang Berhormat, untuk Sabah dan Sarawak, telah pun diisytiharkan oleh pihak Yang Berhormat Menteri baru-baru ini kalau tidak silap saya. Sila rujuk *Hansard* pada hari Isnin yang lalu yang mana pihak kementerian telah mengambil langkah minta diberikan prioriti kepada Sabah dan Sarawak terutama sekali dari segi infrastrukturnya ialah dari segi bekalan elektrik dan air yang jernih. Begitu juga dengan bekalan infrastruktur yang lain seperti makmal komputer dan sebagainya.

Perkara yang kedua yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat mengenai dengan bantuan kepada sekolah-sekolah terutama sekali Sekolah Jenis Kebangsaan Cina. Kita juga telah mengambil langkah yang tertentu untuk memberi bantuan yang secukupnya dalam pakej yang sama iaitu pakej untuk Sabah dan Sarawak bagi kawasan-kawasan yang memerlukannya. Jadi saya berharaplah sekiranya ada perkara seperti ini, sila senaraikan kepada pihak kami dan apakah langkah-langkah yang pihak kami boleh ambil? Terima kasih.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat, daripada beribu-ribu guru yang disebut tadi terutama sekali dalam jenis sekolah rendah, saya ingin tahu berapakah jumlah guru siswazah dan berapa pula guru sandaran, berapa pula guru yang *permanent* daripada masyarakat *local* itu sendiri? Terima kasih.

Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir: Untuk menyatakan secara terperinci, saya tidak ada senarai itu iaitu mengenai dengan sekolah, guru dan sebagainya. Jadi untuk buat pecahan guru berijazah ataupun tidak, ataupun dalam kumpulan GSTT saya tidak ada. Jadi sekiranya Yang Berhormat perlukan juga, saya akan berikan secara bertulis, itu satu. Keduanya, saya telah nyatakan juga berkali-kali mengenai dengan guru-guru yang berkecukupan iaitu guru-guru GSTT tadi, kita boleh adakan bagi orang tempatan yang ada kelayakan.

Jadi, saya tahu masalah Sabah ini ialah mengenai dengan guru sandaran tidak terlatih ini, kita dapati juga di beberapa kawasan tetapi oleh sebab kelulusan mereka yang kadangkala menyebabkan pihak kita tidak dapat menimbangkan kedudukan mereka. Sebab itu saya berasalah sekali lagi mengenai dengan guru siswazah yang kita hantar daripada Semenanjung ke Sabah, itu juga kita dapati ada sedikit masalah sebab begini, iaitu setiap kali bila kita hantar di sana, ada pihak yang hanya pergi setahun, dua tahun dan minta tukar, itu memang perkara biasa. Terima kasih.

9. Tuan Tan Kok Wai [Cheras] minta Perdana Menteri menyatakan:-

- (a) apakah dasar dan kriteria pembahagian hak milik tanah dalam Wilayah Persekutuan kepada permohonan swasta, NGO, individu dan parti politik; dan
- (b) berikutan pertambahan keperluan tanah perkuburan bagi bukan Islam, berapakah jumlah hektar tanah yang diagihkan untuk maksud tersebut menjelang 20 tahun akan datang, memandangkan tanah kosong sedia ada semakin habis digunakan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Tengku Dato' Adnan bin Tengku Mansor]: Tuan Yang di-Pertua, dasar dan kriteria pembangunan tanah di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur adalah tertakluk kepada kelulusan pihak berkuasa Perancang Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Manakala bagi tujuan permohonan pemberimilikan tanah yang boleh dipertimbangkan adalah tertakluk kepada Seksyen 43 Kanun Tanah Negara iaitu:

"Permohonan Individu selain daripada remaja, mana-mana syarikat atau badan pertubuhan di bawah akta adalah dibenarkan memiliki tanah di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Semua permohonan tanah akan diputuskan oleh Mesyuarat Jawatankuasa Kerja Tanah Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur".

Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan (b), mengikut draf Pelan Struktur Kuala Lumpur 2020, unjuran keperluan tambahan tanah perkuburan bagi bukan Islam menjelang tahun 2020 ialah sebanyak 49.8 hektar. Ini adalah bagi menampung keperluan penduduk bukan Islam di zon strategik Wangsa Maju, Maluri, Manjalara, Sentul dan Damansara/Penchala. Unjuran keperluan ini dibuat berasaskan andaian 60 mayat orang bukan Islam akan ditanam dan 40% lagi akan dibakar. Perkiraan ini tidak termasuk penyediaan tanah perkuburan bukan Islam di luar kawasan Wilayah Persekutuan. Terima kasih.

Tuan Tan Kok Wai: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Dalam Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur banyak penyelewengan, pilih kasih dan penyalahgunaan kuasa berlaku dalam proses pemberian atau pembahagian hak milik tanah kepada parti-parti komponen Barisan Nasional dan pemimpin-pemimpin Barisan Nasional yang berpengaruh.

Saya ingin menyoal Yang Berhormat Menteri kerana soalan tambahan saya melibatkan beliau sendiri. Sama ada beliau berani menafikan bahawa UMNO Bahagian Seputeh di mana Yang Berhormat Menteri menjadi Pengerusi Bahagian itu menceroboh dan merampas tanah di Jalan Kuchai Lama dan kemudiannya baru memohon untuk mendapatkan hak milik tanah dan diluluskan kemudiannya dan tanah itu dijadikan tapak Ibu Pejabat UMNO Bahagian Seputeh.

Seorang Ahli: Oh! Wah!

Tuan Tan Kok Wai: Manakala di kawasan Parlimen Cheras pula, UMNO Cheras mempergunakan nama Pusat Rekreasi Cheras untuk memohon sebidang tanah yang agak besar dan membangunkan Kompleks Pusat Rekreasi Cheras, sekarang sudah jadi Kompleks Ibu Pejabat UMNO Bahagian Cheras....

Seorang Ahli: Woo, teruknya!

Tuan Tan Kok Wai: ...penuh dengan bendera UMNO, baik di Seputeh atau di Cheras. Ini adalah satu penyalahgunaan kuasa yang...

Seorang Ahli: Serius.

Tuan Tan Kok Wai: cukup serius dan ini memang bertentangan dengan jaminan yang diberikan oleh Perdana Menteri baru negara ini. Maka saya ingin tanya Yang Berhormat Menteri bagi pihak Kerajaan Barisan Nasional, macam mana beliau dapat menafikannya, apakah pembetulan yang dapat dibuat untuk membetulkan...

Puan Chong Eng: Keadaannya.

Tuan Tan Kok Wai: ... *wrong doings* ini. Bagi soalan tambahan bahagian (b), memandangkan tidak ada peruntukan untuk pemberian tanah bagi kegunaan tanah perkuburan bukan Islam, macam mana masalah kekurangan tanah perkuburan bukan Islam dapat diatasi memandangkan dalam Pelan Struktur Kuala Lumpur yang juga dikatakan di Kuala Lumpur hanya ada 1.13% tanah perkuburan termasuk bagi masyarakat Islam dan bukan Islam dan 1.13% ini adalah tanah perkuburan yang masih wujud dalam Kuala Lumpur.

Dan di segi yang lain masih ada 23.7% tanah masih belum dibangunkan di Kuala Lumpur, maka apakah kerajaan boleh bersetuju bahawa sekurang-kurangnya satu peratus

tanah di Kuala Lumpur yang masih lapang ini dapat dijadikan tanah perkuburan bukan Islam.

Tuan Yang di-Pertua: Ya.

Tengku Datuk Adnan bin Tengku Mansor: Tuan Yang di-Pertua, soalan Yang Berhormat berkenaan dengan masalah tanah di Seputeh dan juga di Cheras. Ini andaian, andaian Yang Berhormat, pemikiran Yang Berhormat bahawa apa yang dilakukan oleh Kerajaan Barisan Nasional ini tidak adil.

Yang sebenarnya fakta Yang Berhormat ada itu semuanya salah. Jadi saya tidak perlu menjawab soalan Yang Berhormat itu. Berkenaan dengan perkara yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, ini juga lagi satu andaian. Saya dari awal lagi telah memaklumkan kepada Yang Berhormat bahawa kita akan menyediakan 49.8 hektar tanah untuk tanah perkuburan bukan Islam.

Daripada unjuran keperluan yang dibuat, 60% daripada mayat bukan Islam akan ditanam dan 40% mayat bukan Islam akan bakar. Jadi ini yang telah disediakan oleh Pelan Struktur Dewan Bandaraya Kuala Lumpur pada tahun 2020. Terima kasih.

10. Puan Chew Mei Fun [Petaling Jaya Utara] minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:-

- (a) berapakah jumlah laporan kes rogol dan kes serangan seks yang diterima oleh pihak polis dalam dua tahun kebelakangan ini. Berapakah jumlah penyelesaian kes yang direkodkan dan apakah kadarnya; dan
- (b) selain daripada menasihati kaum wanita sentiasa berhati-hati bagaimanakah pihak polis mempertingkatkan jaminan keselamatan terhadap kaum wanita.

Timbalan Menteri Dalam Negeri [Dato' Chor Chee Heung]: Tuan Yang di-Pertua, jawapan bagi bahagian;

- (a) Mengenai kes rogol, jumlah laporan yang diterima dan kadar penyelesaian kes bagi tahun 2001 hingga Jun 2003 adalah seperti berikut:

Tahun	Laporan diterima	Kes selesai	Peratus
2001	1,386	1,225	88.4%
2002	1,431	1,266	88.5%
2003 (Januari - Jun)	714	598	83.8%

Bagi kes cabul kehormatan pula jumlah laporan yang diterima dan kadar penyelesaian kes bagi tahun 2001 hingga Jun 2003 adalah seperti berikut:

Tahun	Laporan diterima	Kes selesai	Peratus
2001	1,393	883	63.4%
2002	1,522	1,003	65.9%
2003 (Januari - Jun)	666	454	68.2%

Jawapan bagi bahagian;

- (b) Tuan Yang di-Pertua, bagi mempertingkatkan lagi jaminan keselamatan kepada orang awam dan juga kaum wanita, Polis Diraja Malaysia telah pun mengambil pelbagai langkah-langkah keselamatan. Antaranya ialah polis menjalankan rondaan bagi mencegah jenayah dengan memberikan tumpuan kepada kawasan-kawasan yang berisiko tinggi seperti di pusat-pusat hiburan dan sebagainya.

Pihak Polis Diraja Malaysia juga turut mengadakan kempen, ceramah, bengkel dan seminar mengenai trend, motif dan cara sesuatu jenayah berlaku ke atas wanita dan langkah-langkah yang perlu diambil sebelum, semasa dan selepas kejadian jenayah berlaku.

Polis Diraja Malaysia juga telah pun mengedarkan risalah-risalah dengan harapan masyarakat akan lebih peka terhadap kepentingan keselamatan diri.

Sekian, terima kasih.

Puan Chew Mei Fun: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan. Selain daripada kes rogol dan kes serangan seks, kebanyakan mangsa kes jenayah yang lain adalah juga wanita. Minta penjelasan berapakah *ratio* atau peratusan mangsa wanita berbanding dengan mangsa lelaki secara keseluruhan dan mengikut jenis kes yang berlainan, dan apakah nasihat kementerian kepada kaum wanita dan adakah kementerian akan mengadakan kursus keselamatan sendiri khas kepada kaum wanita. Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung: Terima kasih Yang Berhormat. Sebenarnya bila kita sentuh tentang kes-kes rogol, kes-kes cabul kehormatan, memanglah hampir semua mangsa ialah kaum wanita. Bagi pecah rumah itu soal lain pula tetapi Yang Berhormat tanya ini yang keganasan terhadap seks, serangan seks, kes rogol, kes cabul kehormatan, hampir keseluruhannya adalah wanita. Lelaki pun ada tetapi peratusan amat kecil Tuan Yang di-Pertua. Mungkin seribu hanya satu dua sahaja. Itu pun melibatkan orang-orang yang mempunyai otak yang tidak *centre*.

Dari segi ceramah dan juga bengkel-bengkel supaya mengajar dan menasihati ...

Puan Chew Mei Fun: Saya bertanya jenayah yang lain bukan kes rogol dan serangan seks.

Dato' Chor Chee Heung: Jenayah yang lain juga nampaknya peratusan dia lebih kurang sama sebab dari segi jenayah pecah rumah, dari segi ragut lebih kurang sama, sebab lelaki juga menjadi mangsa dalam banyak kes juga mengenai keganasan-keganasan.

Mengenai bengkel-bengkel dan juga seminar ataupun macam mana kita hendak menasihati kaum wanita untuk menjaga diri, pihak Polis Diraja Malaysia amat cukup rela jika Yang Berhormat ataupun persatuan-persatuan yang mewakili wanita-wanita ingin mendapatkan bantuan daripada Polis Diraja Malaysia.

Saya difahamkan juga bahawa baru-baru ini persatuan *Lions Club* bersama dengan Polis Diraja Malaysia telah pun mengadakan satu kempen, di mana risalah-risalah telah pun diedarkan kepada orang awam termasuk juga kaum wanita macam mana kita hendak mengelak supaya penjenayah-penjenayah tidak dapat berpeluang untuk melakukan jenayah.

Saya percaya jika kita semua dapat bekerja bertungkus-lumus, saling bantu-membantu, kes ini akan banyak lagi kurang, jika kita bekerja dengan lebih keras. Sekian, terima kasih.

Puan Chong Eng: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Angka-angka yang diberi oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, menunjukkan bahawa kes yang diselesaikan agak tinggi. Untuk perogol dia ada setinggi 88%. Tetapi Tuan Yang di-Pertua, kes yang

diselesaikan ini, yang dikatakan selesai ini, bukannya dihadapkan di mahkamah dan dijatuhkan hukuman. Yang selesainya ialah tutup fail, yang mungkin tidak dapat dikesan ataupun mungkin dia dikesan tetapi tidak cukup *evident* atau bukti untuk dihadapkan ke mahkamah.

Masalah di sini ialah walaupun selesai, tetapi saya rasa kalau tidak salah saya hanya 50% ataupun lebih kurang daripada itu dihadapkan di mahkamah dan di antara yang dihadapkan di mahkamah itu hanya 10% dijatuhkan hukuman. Jadi bolehkah Yang Berhormat jelaskan kes selesai ini apakah maksudnya dan berapa orang yang dihadapkan ke mahkamah dan berapa kes telah dijatuhkan hukuman. Terima kasih.

Dato' Chor Chee Heung: Terima kasih Yang Berhormat. Takrif penyelesaian kes ini bukan ciptaan negara kita. Kita mengikut satu takrif yang diberikan oleh INTERPOL atau *International Police*. Maksudnya semua negara di dunia ini mempunyai satu piawaian atau takrif yang sama. Definisi kes selesai, untuk maklumat Dewan yang mulia ini ialah jika sesuatu laporan diterima dan selepas siasatan dijalankan oleh pihak polis dan tindakan oleh polis telah pun bermula. Bukan tindakan siasat. Tindakan polis bermaksud:

- (i) pengakuan ataupun seseorang suspek telah ditahan dan dibawa ke Balai Polis dan ditahan, tunggu siasatan dan sementara itu telah pun, pengakuan ataupun keterangan kuat terhadap orang yang kena tahan itu telah ada dalam tangan pihak polis;
- (ii) suspek ditangkap semasa melakukan jenayah. *That is caught red-handed*. Ini boleh dianggap sebagai selesai;
- (iii) dicam ataupun suspek dicam tidak kira sama ada dalam tahanan, dibebaskan dengan syarat ataupun masih bebas atau mati. Maksudnya pihak polis telah pun mendapat maklumat yang mencukupi untuk menahan seseorang ataupun seseorang itu telah pun ditahan di Balai Polis dan dicam oleh mangsanya, misalnya walaupun dia masih bebas tetapi polis sedang 'mengejar' dia; dan
- (iv) selepas siasatan rapi yang dijalankan didapati tiada kesalahan setelah penyiasatan rapi, seperti yang saya katakan tadi.

Ini adalah syarat-syarat sebelum sesesuatu kes ini dikatakan selesai. Kalau kita hendak tunggu hingga semua kes ini didakwa di mahkamah, sampai mahkamah jatuh hukum, sampai lima tahun pun tidak boleh selesai. Kalau macam itulah, betul tak? Sebab proses undang-undang ini cukup lama, 4, 5, 7 atau 8 tahun. Kalau seseorang suspek ini didakwa di mahkamah. Memang dia kata, dia tidak mengaku salah, hendak berlawan juga di mahkamah kadang-kadang boleh *postponed* sampai 5 tahun, 7 tahun. Jika mengikut cadangan Yang Berhormat bermaksud sampai bila-bila puntidak boleh selesailah kes.

Dalam perkataan lain, ini adalah syarat-syarat di mana kita boleh menepati syarat-syarat seumpama yang saya katakan tadi, maksudnya kes telah pun dianggap selesai. Dari segi jumlah kes yang telah dibawa ke mahkamah, berapa kes selesai, berapa kes dibebaskan, saya minta notislah sebab ini melibatkan angka-angka yang saya perlu mendapatkannya dari kementerian. Sekian, terima kasih.

11. Tuan Haji Mat Basir bin Rahmat [Parit] minta Menteri Pendidikan menyatakan, adakah pihak pentadbiran universiti membenarkan tujuh mahasiswa yang terbabit dalam perhimpunan haram dibenarkan menyambung pengajian di universiti masing-masing sementara menunggu keputusan perbicaraan mahkamah.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pendidikan [Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir]: Tuan Yang di-Pertua, pihak pentadbiran universiti tidak membenarkan tujuh orang mahasiswa yang terbabit di dalam perhimpunan haram di hadapan Masjid Negara pada 8

Jun, 2001 untuk menyambung pengajian di universiti masing-masing. Sementara, saya ulangi, sementara menunggu keputusan perbicaraan mahkamah.

Keputusan ini adalah selaras dengan Seksyen 15(D)(1) Akta Universiti dan Kolej Universiti 1971 (Akta 30) yang memperuntukkan, saya berharap Yang Berhormat benar-benar baca ini dahulu, jika seseorang pelajar universiti dipertuduhkan atas sesuatu kesalahan jenayah, maka ia hendaklah dengan itu serta-merta digantung daripada menjadi seorang pelajar universiti dan ia tidak boleh dalam masa menunggu keputusan perbicaraan jenayah itu, tinggal atau masuk dalam kampus universiti itu atau kampus mana-mana universiti lain.

Dalam kes ketujuh-tujuh orang pelajar ini, Kementerian Pendidikan bersetuju untuk mereka ini terus digantung pengajiannya sehingga ada keputusan mahkamah – jadi jangan salahkan kami, ini keputusan mahkamah - kerana perbuatan pelajar-pelajar ini melibatkan ketenteraman awam yang perlu diambil tindakan serius oleh semua pihak.

Tuan Ramli bin Ibrahim: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua dan terima kasih Setiausaha Parlimen atas jawapan tersebut. Yang disebut di dalam akta yang dibaca oleh Setiausaha Parlimen sebentar tadi ialah kesalahan jenayah, sekiranya seorang pelajar dituduh di bawah kesalahan jenayah tetapi kes demonstrasi perhimpunan di Masjid Negara dahulu tidak boleh diistilahkan sebagai kesalahan jenayah. Itu kesalahan bukan jenayah. Apakah pandangan atau pendapat Setiausaha Parlimen bahawa penahanan seperti mana yang disebutkan tadi adalah bercanggah dan bertentangan sama sekali dengan hak seorang pelajar untuk mendapat pendidikan sebab sehingga kini beliau masih lagi belum dianggap salah oleh mahkamah? Terima kasih.

Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir: Terima kasih, Yang Berhormat. Sebenarnya Yang Berhormat janganlah salah anggapan kepada pihak kementerian atau pun kepada akta ini. Marilah kita lihat ia secara lebih dekat. Apakah yang dimaksudkan oleh akta tadi? Saya bersimpati, memang saya tidak nafi itu. Saya bersimpati dengan keadaan tujuh orang mahasiswa tadi. Kalau mereka ditangkap dan dituduh, apa yang mereka boleh lakukan ialah merayu kepada pihak universiti, kemudian kalau gagal rayuan itu, mereka boleh juga merayu kepada pihak Menteri Pendidikan. Itu satu.

Keduanya, sebelum apa-apa perlakuan yang mereka lakukan itu, macam saya katakan tadi, risikonya adalah pada pihak mahasiswa itu. Bukan kita kata dia tidak boleh buat apa yang dia hendak buat, dia boleh buat apa dia suka, tetapi risiko adalah pada pihaknya.

Ketiganya, Yang Berhormat bangkitkan bahawa mereka belum didapati bersalah, dan apakah ini jenayah? Saya belum buat apa-apa keputusan. Mereka ditangkap, malah laporan yang saya dapat, hanya seorang daripada mereka yang buat rayuan kepada universiti dan pihak kita tidak dapat meluluskan selagi keputusan mahkamah belum dapat kita lakukan. Memang perkara ini berulang-alik berkali-kali iaitu daripada Mahkamah Majistret dan kemudian beberapa kali ditunda kes ini sehingga berpanjangan. Saya juga ada beberapa kes yang lain.

Apabila seseorang itu dikenakan pertuduhan maka itu tindakan yang diambil oleh universiti, kecuali kalau kita buang peraturan itu. Itu peraturan disiplin. Sebab itu saya katakan, satu, kita ada peraturan. Apakah kita perlu akur kepada peraturan yang sudah kita luluskan? Ataupun kita hendak bengkakkan peraturan itu...[Ketawa] [Disampuk] . Supaya membolehkan orang ini masuk? Oleh yang demikian, kalau kita ada peraturan, kita tidak ikut peraturan, apa ertinya Dewan yang mulia ini, kalau peraturan yang kita lulus dan kemudian peraturan itu kita bengkakkan hanya untuk kesesuaian pada satu-satu masa? Saya rasa ini tidak boleh kita lakukan.

Sekali lagi saya mengambil kesempatan ini juga untuk menyatakan kepada Yang Berhormat bahawa pihak mereka boleh buat beberapa kali rayuan. Hanya seorang sahaja buat rayuan. Terima kasih.

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Lisan selesai]

USUL

KAJIAN SEPARUH PENGGAL RANCANGAN MALAYSIA KELAPAN (2001-2005)

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan (2001-2002) [3 November 2003]

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat bagi Pokok Sena, sila sambung. Yang Berhormat ada dua minit lagi.

11.05 pagi.

Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar [Pokok Sena]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya sambung. Semalam saya sebut tentang sektor pertanian, khususnya pertanian pemakanan ini dalam sektor industri padi. Saya hendak minta supaya satu komitmen yang tinggi dalam sebahagian lagi Rancangan Malaysia Kelapan yang masih ada ini untuk kita berikan kepada industri padi ini untuk kita bangunkan industri padi yang akan menghasilkan pemakanan utama.

Saya lihat bahawa kita hari ini terlalu bergantung kepada sebahagian daripada beras daripada luar sedangkan saya sebut semalam bahawa Jepun begitu sensitif terhadap kepentingan petani-petani mereka sehingga sulit dan sukar untuk membawa beras daripada luar masuk ke Jepun. Ini untuk menjaga kepentingan petani mereka, tetapi tidak dalam negara kita. Sebab itu banyak beras import dan juga beras seludup yang dibawa secara yang besar dalam negara kita sehingga menjejaskan kepentingan industri padi yang menghasilkan beras tempatan dalam negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, kalau ikut buku besar ini, dalam tahun 2000 kita ada 699 ribu hektar kawasan padi yang digazet. Dalam tahun 2003, kita ada 684 ribu hektar kawasan padi yang digazet. Saya kira bahawa kalau kita bangunkan industri padi ini secara yang lebih efisien, secara yang lebih cekap dengan purata hasil padi kalau mengikut perkiraan saya, purata hasil padi ialah 5.5 tan sehektar. Saya tidak tahulah kalau Kementerian Pertanian masih menggunakan purata 15 tahun yang dulu, iaitu 4 tan, 3 tan sehektar, tetapi mengikut purata yang terkini ialah 5.5 tan sehektar.

Kalau ikut jumlah tanah kawasan padi, kita akan dapat 3.8 juta tan sehektar. Tahun 2003 kita akan dapat lebih kurang 3.7 tan untuk 684 ribu hektar. Ini sudah tentu akan menghasilkan jumlah beras negara yang melepasi daripada keperluan beras. Keperluan beras dalam negara kita, puratanya seorang rakyat Malaysia perlu 70 kilogram untuk setahun, lebih kurang 200 gram untuk satu hari. Saya tidak tahu kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri mungkin makan lebih, sebab itu dia besar sedikit. Tetapi ini purata, maknanya kita hanya dalam lingkungan 1.5 atau 1.8 juta beras dalam setahun.

Bermakna kalau kita boleh mempertingkatkan usaha ini maka saya percaya bahawa kita tidak perlu bergantung kepada beras luar. Kita boleh menghasilkan beras yang bermutu tinggi dalam negara kita ini, sebab itu saya minta supaya latihan kursus yang baik kepada petani-petani kita ini harus diberikan, dan galakan kepada anak-anak muda, generasi muda untuk menyambung usaha-usaha yang dilakukan oleh generasi tua. Bagi saya kalau generasi tua ini terus menghasilkan industri padi di negara kita, mungkin ini akan menjejaskan, sebab keupayaan mereka yang sangat terhad. Oleh sebab itu perlu ada galakan kepada anak-anak muda ini untuk melihat bahawa memang industri padi ini boleh menghasilkan satu sumber pendapatan yang baik, yang tinggi dan ini merupakan satu kerja yang mulia kepada masyarakat kita.

Kemudian sistem penanaman padi ini juga, saya kira dengan keluasan yang kecil di kalangan petani ini juga tidak begitu ekonomik. Saya bersetuju kalau kita beri galakkan

sistem penanaman secara estet, tetapi kebimbangan petani-petani kita ini ialah apabila dikendalikan oleh satu pihak, mereka takut berlakunya penyelewengan, maka mereka perlu diberikan keyakinan. Perlu ada satu gambaran yang jelas kepada petani-petani dan kempen ini harus dibuat melalui Pertubuhan Peladang Kawasan (PPK) dan juga Pertubuhan Peladang Induk. Saya kira bahawa kalau sistem penanaman secara estet ini diberikan kepada konsortium di bawah PPK ataupun Pertubuhan Peladang Nasional ini, saya percaya bahawa ini akan lebih meyakinkan petani-petani sebab mereka bimbang kalau diberikan kepada orang lain takut nanti berlaku penyelewengan dan akhirnya mereka tidak akan mendapat hasil yang baik.

Tuan Yang di-Pertua: Cukup sudah masa.

Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar: Saya gulung, Tuan Yang di-Pertua. Sebab itu saya minta kepada kerajaan khususnya kepada pihak Kementerian Pertanian untuk melihat sektor padi ini sebagai satu sektor yang penting.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, ialah apabila disebut dalam ucapan Perdana Menteri kita baru ini, soal demokrasi, saya harap bahawa kerajaan ini akan benar-benar memberikan kebebasan demokrasi dan saya mengharapkan supaya Perdana Menteri kita tidak mempunyai dendam kepada orang yang tidak berpihak kepada ideologi parti politik pemerintah seperti mana yang berlaku dalam pilihan raya selepas 1999 di Terengganu, per kapita sekolah agama rakyat, dan tidak ada dendam dengan Dato' Seri Anwar Ibrahim. Saya lihat akhbar-akhbar dalam negara kita terus menyiarkan laporan akhbar asing kononnya Dato' Seri Anwar Ibrahim sebagai pengganas. Ini seolah-olah akhbar di bawah tanggungjawab Kementerian Dalam Negeri

Tuan Yang di-Pertua: Cukuplah, Yang Berhormat.

Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar: ... seolah-olah Perdana Menteri ini terus ada dendam.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup, Yang Berhormat.

Tuan Haji Mahfuz bin Haji Omar: Begitu juga Datin Endon yang dalam wawancara terus menghentam dalam Utusan Malaysia, hari Sabtu yang lalu. Ini menggambarkan seolah-olah Perdana Menteri kita ada dendam dengan Dato' Seri Anwar Ibrahim. Sebab itu mesti bebaskan tanggapan buruk ini bahawa Perdana Menteri tidak ada dendam iaitu dengan melakukan satu usaha untuk memberikan kebebasan kepada institusi kehakiman dalam kes rayuan Dato' Seri Anwar Ibrahim dan juga kes perubatan Dato' Seri Anwar Ibrahim. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat bagi Beluran.

11.11 pagi

Tuan Ronald Kiandee [Beluran]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Terlebih dahulu saya juga ingin merakamkan ucapan syabas kepada Ahli Parlimen Kepala Batas di atas pelantikan Perdana Menteri yang kelima, mengucapkan terima kasih dan tahniah kepada Ahli Parlimen Kubang Pasu sepanjang menjawat jawatan Perdana Menteri negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan usaha kerajaan untuk menentukan pelaksanaan projek-projek kerajaan akan dilakukan secara baik dan berhemah. Pendekatan-pendekatan yang diambil melalui Kajian Separuh Penggal yang diumumkan baru-baru ini seperti tidak melaksanakan projek secara rundingan terus kecuali projek yang benar-benar perlu dan dalam keadaan yang tertentu mewujudkan Jawatankuasa Kecil Piawaian dan Kos untuk membendung kos projek yang tinggi dan melantik perunding yang berasingan daripada reka bentuk kontraktor bagi projek-projek yang dibuat secara reka bentuk dan bina tentulah memberi pulangan yang baik kepada kerajaan dan yang lebih penting akan memberi kepercayaan yang tinggi oleh rakyat terhadap urus tadbir kerajaan dalam melaksanakan projek-projek yang dikendalikan oleh kerajaan.

Kerajaan boleh memperkenalkan pelbagai kaedah dan pelaksanaan projek seperti tender terhad, tender terbuka, projek di bawah seliaan PMC dan sebagainya.

Persoalannya, adakah kaedah pelaksanaan projek-projek merupakan penyebab utama ataupun *root cause* terhadap masalah yang dihadapi selama ini? Kemelut yang dihadapi di dalam pelaksanaan makmal komputer sekolah tentu menjawab pertanyaan ini bahawa kaedah pelaksanaan projek walau sebaik mana pun jika tidak dikawal pelaksanaannya tidak akan memberi manfaat yang dikehendaki.

Ini bererti kaedah pelaksanaan itu bukan merupakan penyebab utama ataupun satu-satunya penyebab dalam kegagalan kita melaksanakan projek-projek kerajaan dengan baik. Setiap satu kaedah pelaksanaan ini mempunyai kelebihan dan kekurangan, kebaikan dan keburukannya, sebab itu saya berpendapat bahawa kita tidak boleh merubah sistem pelaksanaan setiap masa. Banyak cara yang boleh mengalahkannya apa juga sistem yang kita laksanakan. Tender tertutup umpamanya boleh dikalahkan dengan memanggil kontraktor di kalangan rakan-rakan kontraktor, kerana banyak kontraktor yang wujud semata-mata untuk tujuan ini. Kemungkinan besar di kalangan mereka ini adalah merupakan kontraktor-kontraktor yang mempunyai milik yang sama. Itu tender tertutup.

PMC juga boleh dikalahkan dengan mengadakan hubungan baik antara pihak penyedia dan juga pihak kontraktor untuk menaikkan kos dan sebagainya. Begitu juga pendekatan-pendekatan seperti reka bentuk dan pendekatan yang lain. Semua pendekatan ini boleh dikalahkan. *The system can be beaten*, faedah pendekatannya boleh dikalahkan disebabkan oleh urus tadbir yang tidak sempurna.

Dalam menimbang Kajian Separuh Penggal ini dan daripada pengalaman yang ada selama ini, tentulah ramai yang ingin tahu sejauh manakah kerajaan telah berjaya *instil* sistem nilai di kalangan kontraktor-kontraktor yang melaksanakan projek-projek kerajaan, bahawa mandat kerja yang diberi itu bukan semata-mata untuk melaksanakan projek tetapi melihat *value* projek kepada *end users*. Sejauh manakah kerajaan memberi fokus terhadap *fair distribution of opportunities* di kalangan kontraktor yang *equally good* dan juga *equally competent*, dengan izin, dan tidak tertumpu kepada satu kontraktor pilihan. Begitu juga sejauh manakah kerajaan melihat keperluan untuk *centralize* proses pengambilan keputusan yang sedia ada, terutama bagi projek-projek yang sederhana besar.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini semua keputusan mengenai pelaksanaan projek dibuat oleh Menteri Kewangan, Kementerian Kewangan dan ini menjadikan pegawai-pegawai dan juga kakitangan Kementerian Kewangan begitu berkuasa. Mungkin disebabkan ini antara faktor yang menyebabkan mengapa projek-projek tidak dilaksanakan dengan baik.

[Timbalan Yang di-Pertua (Dato' Haji Muhamad bin Abdullah) **mempengerusikan Mesyuarat**]

Tuan Yang di-Pertua, yang penting kita harus melihat *the root cause*. Jika ianya disebabkan tidak kecakapan kontraktor, *then* kontraktor harus menjalani latihan yang secukupnya. Jika ianya disebabkan oleh ketidakcekapan pegawai-pegawai kerajaan, maka mereka juga harus disedarkan. Yang lebih penting, jika semua *predicament* ini disebabkan oleh salah guna kuasa ataupun penyelewengan dan ada terdapat transaksi kewangan antara kontraktor dan pegawai, ini merupakan *cause* yang harus diselesaikan oleh kerajaan.

Saya melihat bahawa tujuan kerajaan untuk mengambil langkah-langkah khusus seperti yang tercatat dalam para 86 Kajian Separuh Penggal ini merupakan kaedah dan juga pendekatan yang boleh membantu memberikan pulangan yang baik kepada kerajaan dalam melaksanakan projek-projek kepada rakyat tetapi semua ini tidak akan dapat manfaatnya jika pihak kerajaan tidak mendapat sambutan yang baik oleh semua peringkat termasuk pegawai-pegawai tinggi kerajaan, mereka yang mempunyai kuasa untuk menentukan projek dan begitu juga di kalangan kontraktor-kontraktor.

Tuan Yang di-Pertua, saya melihat jika semua tindakan ini dan perubahan diambil oleh semua pihak, kita akan melihat di masa akan datang, projek-projek kerajaan tidak lagi

berulang seperti masalah yang dihadapi dalam masa pembinaan makmal komputer di negara ini.

Saya juga tertarik dengan Para 52 dalam *Mid Term Review* ini, Tuan Yang di-Pertua, yang mengatakan bahawa dalam kajian kerajaan mendapati tiga kumpulan etnik yang besar iaitu kumpulan etnik Rungus, kumpulan orang Sungai dan juga orang Suluh di Sabah merupakan sebahagian daripada rakyat Malaysia ini yang mundur dan juga miskin di dalam negara ini.

Saya membandingkan ketiga-tiga kumpulan ini di sini di dalam kawasan Parlimen saya di mana terdapat lebih kurang 72,000 orang dan saya dapati 30% daripada penduduk di kawasan Beluran adalah merupakan orang Sungai, 6% merupakan orang Rungus dan 2% merupakan orang Suluh. Jadi, bererti 38% daripada penduduk Beluran merupakan kumpulan mereka yang tergolong di dalam kumpulan masyarakat yang miskin di dalam negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, sering kali kita membawa isu tentang keperluan untuk memberi kemudahan asas yang baik kepada mereka dan saya melihat bahawa salah satu daripada faktor mereka ini tergolong dalam kumpulan miskin adalah disebabkan oleh kemudahan asas yang tidak cukup, prasarana yang tidak cukup, kemudahan pendidikan yang tidak cukup, kemudahan kesihatan dan juga kemudahan air dan bekalan elektrik merupakan antara faktor yang menjadikan kumpulan masyarakat ini jauh daripada memperolehnya.

Memang telah banyak yang dilakukan oleh kerajaan untuk membantu masyarakat luar bandar dan dalam memberi prasarana asas seperti jalan raya, bekalan elektrik dan bekalan air dan memberi kemudahan pendidikan, kemudahan kesihatan dan kemudahan perumahan. Namun hakikatnya masih banyak yang perlu dilakukan untuk membantu masyarakat luar bandar ini.

Di Sabah, sehingga 2003 dikatakan 69% daripada penduduknya mempunyai bekalan elektrik dibandingkan dengan 7.3% di Sarawak. Masih banyak kampung yang perlu dibekalkan dengan penjana-penjana kuasa kecil. Sebahagian besar daripada mereka yang dibekalkan penjana kuasa solar oleh kerajaan telah sekian lama tidak mengeluarkan kuasa kerana rosak dan tidak berfungsi.

Pernah juga saya bawa perkara ini ke pengetahuan pihak yang berkenaan tetapi jawapannya tidak ada program dan peruntukan untuk baik pulih sistem solar ini. Saya minta perkara ini disiasat dan diambil tindakan oleh kementerian kerana jika kita lihat pencapaian yang dicapai dalam membekalkan bekalan elektrik di Sabah sebanyak 69%, hakikatnya adalah jauh lebih kurang daripada itu disebabkan sebahagian besar daripada bekalan elektrik melalui sistem solar ini telah sekian lama tidak berfungsi di kebanyakan kawasan di luar bandar dan kerajaan harus memberi perhatian dan peruntukan untuk menentukan bahawa sistem solar, penjana kuasa solar yang dibekalkan ini dapat dibaik pulih dan digunakan oleh masyarakat luar bandar.

Jalan-jalan kampung dan bekalan air luar bandar merupakan dua program yang murni matlamatnya. Namun masih banyak yang boleh kita lakukan untuk memantapkan pencapaiannya terutama dari segi pelaksanaan. Kita maklum bahawa masalah ini tidak mungkin dapat diselesaikan sekelip mata. Masalah jarak antara kampung, kepadatan penduduk, masalah sumber air, bekalan air, malah perolehan kewangan yang tidak mencukupi merupakan masalah yang harus ditangani oleh kementerian.

Kemudahan pendidikan masih banyak yang daif walaupun Kementerian Pendidikan telah membelanjakan lebih RM20 juta di kawasan saya baru-baru ini untuk menaiktarafkan sekolah-sekolah daif. Begitu juga masih banyak yang diperlukan untuk menaiktarafkan sekolah-sekolah kepada tahap status sekolah ICT.

Di kalangan masyarakatnya, masih banyak yang kurang yakin bahawa pendidikan boleh mengubah kehidupan mereka disebabkan oleh ketiadaan pendedahan kepada mereka akan kepentingan pendidikan. Masalah kurang kemudahan, kurang guru dan kurang murid merupakan masalah yang masih berlarutan yang dihadapi oleh masyarakat luar bandar, terutamanya di kawasan luar bandar seperti kawasan saya ini.

Tuan Yang di-Pertua, kalau kita lihat yang dikatakan subsidi dan bantuan boleh menghakis jati diri masyarakat. Lebih-lebih lagi masyarakat luar bandar, saya berpendapat bahawa subsidi dan bantuan merupakan penyelesaian dalam mengeluarkan mereka ini daripada belenggu kemiskinan. Masyarakat yang miskin dengan sumber kewangan yang ada, terpaksa memilih untuk hidup ataupun untuk menghantar anak mereka ke sekolah dan sebahagian besar daripada keputusan yang diambil adalah untuk menggunakan kewangan yang ada daripada menghantar anak-anak mereka ke sekolah.

Kerana itu saya katakan bahawa bantuan dan subsidi, terutama bantuan dan subsidi untuk murid-murid termiskin harus digalakkan, di *enhance* kan dan diberikan sebanyak yang boleh kepada masyarakat luar bandar untuk membantu dan menentukan bahawa kanak-kanak luar bandar ini mempunyai pendidikan, menuntut pendidikan dan berubah melalui pendidikan.

Saya ingin tahu sebanyak mana bantuan dan subsidi ini boleh diberikan dalam Rancangan Malaysia Kelapan ini. Sejauh manakah ia boleh difokuskan kepada membantu penuntut-penuntut di luar bandar yang benar-benar memerlukan? Dalam semua ini kita dapat mempelajari bahawa keperluan antara bandar dengan luar bandar itu berbeza. Begitu juga keperluan antara luar bandar dengan luar bandar yang lain juga berbeza.

Saya ingin tahu sejauh mana pegawai-pegawai kerajaan dalam merancang dan membantu melaksanakan projek kerajaan mengira aspek ini di dalam pentadbiran mereka.

Saya amat berterima kasih dan menyanjung segala usaha yang dilakukan oleh Kementerian Pembangunan Luar Bandar, tetapi hakikatnya Kementerian Pembangunan Luar Bandar yang ditugaskan dan dipertanggungjawabkan untuk membantu masyarakat luar bandar masih banyak yang perlu dilaksanakan oleh Kementerian Pembangunan Luar Bandar. Dalam hakikat ini, saya melihat bahawa masalah untuk menaiktarafkan kehidupan masyarakat luar bandar tidak boleh dipertanggungjawabkan kepada Kementerian Pembangunan Luar Bandar, satu-satu kementeriannya.

Kementerian-kementerian lain, walaupun berfokus di bandar harus memainkan peranan yang sama. Saya melihat di luar bandar juga ada masalah banjir. Di luar bandar juga ada masalah untuk memasarkan hasil tani, hasil ternak dan hasil laut, mempunyai masalah perumahan, mempunyai masalah tanah dan masalah modal untuk melakukan atau mewujudkan perniagaan yang kecil-kecil di kawasan mereka.

Lantaran itu, semua kementerian yang walaupun pada hakikatnya berfungsi di bandar, harus juga memberi bantuan dan juga peranan yang sama untuk membantu masyarakat luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, jika semua usaha ini dijalankan, saya melihat bahawa kajian separuh penggal ini akan memberi nafas baru untuk menentukan Rancangan Malaysia Kelapan ini dapat dicapai dan matlamatnya dapat dinikmati oleh semua lapisan masyarakat, terutama bagi mereka yang berada di luar bandar.

Saya mohon menyokong.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Tuan Husam bin Haji Musa: Kalau hendak habis dalam satu hari, ucap terima kasihlah.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, ya, begini, begini Yang Berhormat. Kita hendak habiskan perbincangan hari ini.

Tuan Husam bin Haji Musa: Sampai berbuka puasa.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, sampai 5.30 petang, tidak usahlah sampai berbuka puasa. [Ketawa] Pegawai-pegawai kita pun hendak balik. Jadi, kita tidak tahulah hendak sambung atau tidak sambung tetapi mungkin kita tidak sambung. Kalau semua hendak bercakap, saya terpaksa mengurangkan masa. Kita ada 270 minit lagi. Kalau 20 minit, hanya 13 orang sahaja boleh bercakap. Kalau 15 minit, boleh 18 orang bercakap. Kalau 10 minit, boleh 27 orang bercakap....

Beberapa Ahli: [Menyampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Jadi, terpulanglah... [Disampuk] Saya ingat kalau hendak semua bercakap, terpaksa hadkan 10 minit.

Beberapa Ahli: [Menyampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ha, itu sahaja. Beginilah, buat permulaan ini saya bagi 15 minit, yang kemudian-kemudian, kita akan putuskan lagi, mungkin 10 minit sahaja. Jadi, yang belum dapat itu, bersiaplah untuk 10 minit. Jadi, sekarang saya hadkan masa 15 minit dahulu ya. Saya bagi Yang Berhormat bagi Kota Melaka dahulu. Ada peluang itu sebab saya sudah hadkan masa, 15 minit sekarang.

Tuan Kerk Kim Hock: Yang lain berucap bila menang pilihan raya.... [Ketawa]

11.27 pagi.

Tuan Kerk Kim Hock [Kota Melaka]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya merujuk kepada ucapan yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa membentang Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan iaitu di Perenggan 86 di mana beliau telah berkata sebagai langkah untuk mengelakkan kenaikan kos projek pembangunan, kerajaan telah memutuskan bahawa projek akan dilaksanakan secara rundingan terus kecuali projek yang benar-benar perlu dalam keadaan tertentu.

Saya menyambut baik keputusan ini oleh kerana saya pernah membawa ke dalam Dewan ini berkenaan dengan perbuatan yang dilakukan oleh Kementerian Kewangan di mana kontrak telah dilaksanakan secara rundingan terus menjadi *the rule rather than the exception*. Walaupun satu keputusan yang baik telah dibuat, saya ingin menyeru supaya diadakan satu peraturan yang tetap. Kalau tidak, kita diberi kelonggaran di mana katanya kecuali projek yang benar-benar perlu dan dalam keadaan tertentu, ini boleh disalahgunakan. Kementerian Kewangan dengan begitu banyak contoh yang telah membuktikan bahawa ia telah melanggar keputusan di mana sebenarnya rundingan secara terus itu adalah *exception* dan bukan *rule*.

Walaupun kita boleh buat keputusan sedemikian, apa yang mustahak ialah bagaimana kita hendak mengelakkan siapa sahaja, pegawai pangkat dia untuk menyalahgunakan kuasanya untuk melaksanakan apa yang tidak sepatutnya dilaksanakan.

Juga keputusan kerajaan untuk memastikan semua projek hendaklah dirujuk kepada Jawatankuasa Kerja Piawaian dan Kos. Saya juga pernah berkata bahawa begitu banyak projek tidak merujuk kepada jawatankuasa ini dan berapakah sebenarnya Malaysia telah merugikan begitu banyak wang oleh kerana Kementerian Kewangan telah melaporkan projek-projek secara rundingan terus sehingga begitu banyak negeri juga meniru perbuatan Menteri Kewangan dan tidak merujuk kepada Jawatankuasa Kecil Piawaian dan kos.

Umpamanya satu-satu kes yang telah saya katakan, sekolah yang kalau dibina secara tradisional, kosnya ialah RM70 ribu. Sekarang begitu banyak sekolah yang telah dibina, kosnya dua kali ganda. Ini oleh kerana semua perbuatan itu dilakukan melalui tender atau rundingan terus.

Satu lagi ialah perenggan 88 di mana Yang Amat Berbahagia Tun Dr. Mahathir ada berkata bahawa siling asal pembangunan Rancangan Malaysia Kelapan sebanyak RM110 bilion akan habis dibelanjakan menjelang akhir tahun ini. Macam mana pengurusan kewangan negara boleh dilakukan, RM110 bilion dianggarkan atau diperuntukkan. Tiga tahun sudah habis. Macam mana seorang KSP atau Menteri Kewangan boleh menguruskan kewangan negara kita dengan cara demikian.

Pada sesi yang lalu, saya ada tanya adakah betul laporan dalam *Nanyang Siang Pau* di mana begitu banyak projek besar telah ditangguhkan, dijadualkan semula atau ditamatkan.

Yang Berhormat Timbalan Menteri pada masa itu menafikan tetapi ini adalah benar dan saya juga difahamkan bahawa ada begitu banyak projek yang telah kerajaan

komited dan saya hendak tahu, berapakah sebenarnya projek-projek yang telah diluluskan dan sekiranya kerajaan terpaksa menunaikan kewajipannya, berapakah tambahan yang diperlukan untuk mengelakkan kerajaan daripada dikenakan tindakan mahkamah. Berapakah kos yang terlibat? Bagaimana kerajaan hendak mendapat balik wang untuk membiayai kos-kos tambahan itu? Saya rasa tidak berfaedah, tidak berguna atau tidak bermakna kalau kerajaan sentiasa mengatakan bahawa dia akan mengambil tindakan tegas ke atas kontraktor-kontraktor tetapi sebenarnya apabila telah berlaku begitu serius kepincangan dalam menguruskan wang negara, tidak ada satu *accountability*. Siapa yang harus bertanggungjawab?

Adakah Tun Dr. Mahathir Mohamad yang harus dipertanggungjawabkan atau KSP? Ini saya rasa Perdana Menteri yang baru haruslah memberi satu jawapan dan dalam konteks ini saya tidak setuju bahawa Yang Amat Berhormat Perdana Menteri yang baru menjawab jawatan Menteri Kewangan dan juga Menteri Dalam Negeri oleh kerana bahawa beliau dapat memberikan perhatian yang cukup kepada kedua-dua kementerian ini yang merupakan kementerian yang penting.

Saya ada contoh-contoh yang mana saya boleh menunjukkan dan membuktikan bahawa apabila Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita pada masa dahulu dan sekarang menjawab jawatan Menteri Dalam Negeri tidak *hands-on*, ada perkara-perkara yang dibawa, dia langsung tidak tahu. Saya tidak salahkan dia tetapi saya tahu dia memang tidak ada masa. Jadi saya harap dia akan melepaskan salah satu jawatan kepada orang lain dan saya juga berharap beliau dapat mengumumkan timbalannya dengan cepat. Kalau tidak, ada syak wasangka terutama di kalangan *foreign investors* yang mengatakan beliau tidak *indecisive*. Kalau beliau dapat mengumumkan siapakah timbalannya, ini menunjukkan bahawa sememangnya 16 bulan dahulu beliau telah ada keputusan tetapi menunggu masa.

Itu adalah satu *causes approach* yang baik tetapi kalau tidak umumkan, kalau kena ambil enam minggu, orang akan kata dia *indecisive*. Jadi ini saya harap beliau akan ambil perhatian. Walaupun dahulu Tun Hussein Onn mengambil enam minggu untuk mengumumkan timbalannya tetapi beliau tidak mempunyai masa 16 bulan oleh kerana Tun Razak telah meninggal dengan *unexpected*. Jadi saya harap ini satu mesej saya yang hendak diberikan kepada Perdana Menteri yang baru.

Tuan Yang di-Pertua, pada hari ini saya hanya cuma hendak bawa lagi satu perkara sahaja iaitu berkenaan dengan apa juga yang diucapkan oleh Perdana Menteri yang baru bersara iaitu Perenggan 157. Kata beliau, "*Kita telah berusaha secara berterusan dengan tidak mengenal penat lelah untuk mengukuhkan perpaduan nasional....*" dan beliau ada berkata di sini, "*Jangan sesiapa berpandangan sempit dan menuduh kerajaan cuba menghapuskan budaya dan bahasa mana-mana kaum*". Memang ini betul, kita jangan menuduh bahawa kerajaan hendak menghapuskan budaya dan bahasa mana-mana kaum tetapi adalah tanggungjawab kerajaan untuk memberikan keyakinan kepada semua kaum bahawa apa yang mereka harus nikmati seperti termaktub dalam Perlembagaan Malaysia akan diperolehinya.

Dalam konteks ini saya ingin membawa masalah komuniti Cina terhadap bahasa ibunda mereka. Masalah di Malaysia saya berani berkata bahawa walaupun kita hidup secara harmoni tetapi ada kekurangan persefahaman di antara kaum. Kita cakap kita boleh tertawa bersama tetapi sebenarnya kita tidak ada fahaman yang begitu dalam isu-isu penting seperti pendidikan. Saya bagi satu contoh di sini, berapakah pemimpin-pemimpin Barisan Nasional tahu bahawa Tan Sri Lee Chok Yew yang telah meninggal dunia, bekas Timbalan Presiden MCA pada tahun lalu, 2000 telah meminta maaf secara terbuka kepada komuniti Cina oleh kerana pada tahun 1960-an beliau adalah orang yang begitu kuat memujuk supaya sekolah menengah Cina ditukarkan kepada apa yang kita ada pada hari ini dengan begitu banyak jaminan bahawa satu pertiga bahasa Cina akan digunakan dalam sekolah apabila mereka *convert* kepada apa yang kita ada sekarang dan begitu banyak kebaikan akan dinikmati.

Beliau kata itu sebelum beliau meninggal, beliau minta maaf secara terbuka, beliau telah ditipu oleh kerajaan sendiri. Inilah sejarah yang kita kena faham. Kalau kita tidak faham, kita tidak akan faham mengapa ada di kalangan orang di komuniti Cina yang begitu

tidak yakin dengan janji-janji yang dibuat oleh kerajaan dan saya tidak akan tuduh bahawa kerajaan hendak menghapuskan budaya atau bahasa orang Cina, tidak. Tetapi saya kata bahawa kerajaan ada tanggungjawab untuk memberikan keyakinan kepada mereka. Ini kita kena lihat sejarah baru boleh faham. Mengapakah pada hari ini Dong Jiao Zhong dan juga bahasa menjadikan Cina begitu takut dengan pelbagai sekatan yang telah dilakukan oleh kerajaan oleh kerana semua berasal daripada *Laporan Razak* pada tahun 1956 di mana *the final objective* telah begitu jelas digariskan yang objektifnya berbunyi dengan izin, *"We believe further that the ultimate objective of Educational Policy in this country must bring together the children of all races under National Educational System in which the national language is the medium of instructions, though we recognize that progress towards, this goal cannot be rush and must be gradual"*

Ini pada komuniti Cina mengatakan bahawa akhirnya semua sekolah di Malaysia adalah satu aliran sahaja iaitu bahasa Malaysia dan semangat falsafah ini diteruskan dengan pelbagai cara seperti dalam Akta Pendidikan 1996 dan ini menjadi masalah. Jadi itulah masalah apabila komuniti Cina memandang semua langkah yang telah dilakukan oleh kerajaan dalam konteks ini. Ini kerajaan harus faham. Itulah sebabnya saya kata kalau semua parti telah berkata bahawa mereka inginkan sekolah jenis kebangsaan juga semua sekolah kekal lama. Kita pinda sahaja akta ini tetapi kerajaan tidak boleh pinda oleh kerana saya telah katakan kepada Menteri Pendidikan bahawa kalau pinda sahaja bermakna *ultimate objective* akan hilang.

Adakah ini sebenarnya apa yang ingin diteruskan oleh kerajaan? Kita kena buat satu keputusan dan beritahu kepada rakyat. Kalau tidak, tidak akan menyelesaikan masalah kita. Ini bukan satu syak wasangka sahaja tetapi ada bukti-bukti yang menakutkan komuniti Cina terhadap langkah-langkah kerajaan. Kalau kerajaan boleh bertindak adil dari semua segi, saya rasa sekurang-kurangnya tanpa pindaan yang dibuat terhadap akta itu yang menakutkan mereka, mereka pun akan tidak berasa begitu takut tetapi kerajaan dengan langkah-langkahnya tidak dapat meyakinkan mereka.

Sebagai contoh di sini berkenaan dengan *allocation to schools*, dalam Rancangan Malaysia Keenam, *ratio* murid adalah 73.01%. Sekolah Kebangsaan, *allocation* yang dia dapat sebanyak 89.72%, SJK(C) jumlah *enrolment* 23.04% tetapi *allocation* 8.14%. SJK(T) pula, jumlah *enrolment* 3.95% dan *allocation* 2.14%. Dalam Rancangan Malaysia Ketujuh, sama juga. Kalau ikut jumlah *enrolment* Sekolah Kebangsaan, 75.35% tetapi *allocation* 96.54%. Bagi SJK(C) *enrolment* 21.07% tetapi *allocation* 2.44%. Bagi SJK(T), *enrolment* dia 3.63% tetapi *allocation* 1.02%.

Saya sudah banyak kali kata bahawa bagilah seberapa *allocation* yang diperlukan untuk sekolah kebangsaan, kita tidak bantah tetapi apabila sekatan seperti ini dilaksanakan, maka komuniti Cina tidak akan mempunyai keyakinan terhadap janji-janji yang telah dibuat oleh kerajaan secara mulut sahaja. Pada hari ini juga sekolah di mana satu dunia berlakunya selama 30 tahun apabila jumlah *enrolment* murid-murid sekolah Cina telah meningkat sebanyak 180,000 tetapi jumlah sekolah kurang iaitu 26 buah. Bagaimana kita selesaikan masalah ini? Ini semua satu masalah yang besar dan saya harap kerajaan harus faham. Kita kena faham dan jangan kita kata kita buat keputusan secara *consensus* Barisan Nasional seperti apa yang telah dikatakan bekas Perdana Menteri pada hari terakhirnya di sini.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa Yang Berhormat sudah cukup Yang Berhormat.

Tuan Kerk Kim Hock: Akhirnya Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kalau kita hendak betul-betul dan menjalinkan atau memupuk perpaduan yang tulen dalam negara ini, kerajaan haruslah faham, betul-betul memahami aspirasi komuniti Cina.

Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Petaling Jaya Utara.

11.42 pagi.

Puan Chew Mei Fun [Petaling Jaya Utara]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberikan peluang kepada saya untuk berbahas. Oleh kerana masa tidak mengizinkan saya akan menumpukan ucapan saya kepada tiga topik sahaja iaitu Dasar Warga Emas Negara, Pendidikan dan Keselamatan.

Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana kemudahan perubatan yang kian berkembang dan kesedaran rakyat tentang kesihatan yang semakin meningkat, maka pelbagai kemudahan istirahat yang disediakan kepada warga emas juga bertambah baik. Di samping itu jangkaan hidup penduduk Malaysia juga semakin meningkat. Menurut Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan yang dibentangkan oleh bekas Perdana Menteri kita, Yang Berhormat Tun Dr. Mahathir Mohamad bahawa jangkaan hidup kaum lelaki di negara ini telah meningkat dari 70.3 tahun pada tahun 2001 kepada 70.5 tahun pada tahun 2003. Manakala jangkaan hidup kaum wanita turut meningkat dari 75.2 tahun pada tahun 2001 kepada 75.4 tahun pada tahun 2003.

Di samping itu kadar pertumbuhan penduduk telah jatuh dari 1.6% yang dijangkakan kepada 1.25% dalam tempoh yang dikaji. Memandangkan jangkaan hidup rakyat yang semakin meningkat serta kadar pertumbuhan penduduk yang kian menurun maka peningkatan kadar peratusan warga emas di dalam jumlah bilangan penduduk negara merupakan satu kenyataan yang tidak dapat dielakkan atau dinafikan. Menurut perangkaan Jabatan Perangkaan Negara, pada tahun 2001, bilangan penduduk yang berusia 60 tahun ke atas berjumlah 1.45 juta orang 6.18% daripada jumlah penduduk negara. Pada tahun 2002 bilangan penduduk yang berumur 60 tahun ke atas ialah 1.54 juta orang ataupun 6.3% daripada jumlah bilangan penduduk negara.

Oleh itu adalah dijangkakan bahawa menjelang tahun 2005 peratusan warga tua di negara ini akan melebihi 7% daripada jumlah penduduk negara dan negara kita akan menjadi sebuah negara yang dianggap negara tua. Menurut kajian Jabatan Pembangunan Penduduk Negara pada tahun 1994 sebanyak 98.1% warga emas lelaki dan 91.9% warga tua wanita tinggal bersama dengan jodoh serta keluarga mereka. Kalau keadaan ini berterusan adalah dijangkakan bahawa pada masa hadapan bilangan keluarga yang mengandungi anak serta ibu bapa yang merupakan warga emas pasti bertambah. Dalam kata lain, kedua-dua generasi ini memerlukan penjagaan dari segi kewangan dan kesihatan. Sekiranya warga tua tersebut tidak mempunyai sumber pendapatan yang tetap maka beban untuk menjaga mereka akan ditanggungkan semata-mata oleh generasi ketiga mereka dan keadaan ini boleh menyebabkan kesulitan kewangan bagi keluarga yang terlibat.

Justeru taraf hidup mereka akan merosot ataupun menyebabkan keengganan generasi ketiga menjaga ibu bapa dan nenek serta datuk mereka untuk membalas budi kepada mereka. Keadaan ini boleh menjejaskan kesejahteraan warga emas yang telah banyak menyumbang atau berkorban terhadap pembangunan dan kemajuan masyarakat serta negara. Ia juga akan menyebabkan negara menanggung beban yang berat kerana mesti mengadakan peruntukan yang besar untuk membantu warga emas dalam hidup mereka.

Tuan Yang di-Pertua, tahun 2005 adalah tidak begitu jauh dari sekarang. Masa sudah sampai bagi pihak kerajaan menjalankan kajian yang mendalam serta merangka rancangan yang sesuai untuk membantu warga emas mengadakan hidup yang lebih bahagia. Oleh yang demikian, saya berpendapat bahawa pihak kerajaan harus mengambil langkah proaktif dan merancang cara-cara untuk memberikan khidmat penjagaan kesihatan yang sempurna bagi warga emas sambil melaksanakan pelbagai skim atau pakej kewangan yang dapat memastikan warga tua memperoleh pendapatan yang mencukupi serta menyediakan tempat-tempat yang sesuai untuk warga tua mengadakan kegiatan dan merancang acara-acara khas bagi kaum warga emas. Selain itu usaha juga harus diambil melalui pelbagai cara dan saluran untuk menyesuaikan warga emas supaya mereka dapat menghadapi hidup tua dengan sikap positif dan optimis.

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan harus memandang serius tentang isu kos perubatan yang semakin meningkat di negara kita. Sejak kebelakangan ini oleh kerana

masalah pengurusan yang dihadapi oleh syarikat yang terlibat dalam perniagaan kad insurans, perubatan dan kesihatan ataupun kad MHI secara ringkas dan syarat-syarat pampasan yang kurang ketat, maka kes-kes penyalahgunaan kad tersebut semakin meningkat. Akibatnya kadar kos perubatan kian melambung dan syarikat-syarikat insurans yang berkenaan turut mengalami kerugian besar. Justeru itu syarikat-syarikat insurans telah mengenakan pelbagai syarat baru yang mengelirukan dan kurang adil ke atas pemegang polisi insurans.

Syarikat-syarikat insurans tersebut juga enggan menerima pembaharuan polisi oleh pemegang polisi yang pernah membuat tuntutan apabila polisi mereka tamat tempoh ataupun mengenakan premium tambahan yang membebankan ke atas pemegang polisi yang berkenaan. Keadaan ini telah menjejaskan kepentingan para pemegang kad insurans perubatan kesihatan khususnya warga tua yang sangat bergantung kepada insurans sedemikian untuk membiayai kos perubatan.

Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat bahawa pembeli perlindungan insurans dan pembeli khidmat perubatan merupakan dua entiti komersial yang berbeza dan punca utama kegagalan sesuatu kad insurans perubatan dan kesihatan ialah kenyataan bahawa entiti tersebut hanya menjaga kepentingan komersial masing-masing. Saya juga berpendapat bahawa pihak kerajaan tidak mampu menanggung obligasi untuk membeli khidmat penjagaan kesihatan warga emas secara sendiri.

Oleh itu untuk mengatasi masalah ini dan terus memberikan khidmat penjagaan kesihatan yang lebih baik kepada seluruh rakyat khususnya warga emas. Saya berpendapat bahawa selain daripada meningkatkan tahap khidmat penjagaan kesihatan kepada warga emas oleh hospital-hospital kerajaan pihak kerajaan juga harus menimbangkan cadangan rangka-rangka seperti berikut, menggalakkan semua hospital dan pusat perubatan pakar dan swasta di negara ini mengadakan kad perubatan dan kesihatan sendiri dengan memainkan peranan serentak sebagai pembeli perlindungan insurans dan pembeli khidmat perubatan dan kesihatan.

Gabungan kedua-dua peranan ini dapat mengatasi isu di mana sesetengah hospital menjalankan pelbagai ujian atas pesakit yang sebenarnya tidak perlu dijalankan semata-matanya untuk memperoleh lebih keuntungan. Selain itu dengan cara ini masalah salah guna kad MHI dapat dicegah dengan berkesan malah masalah hospital tidak memberi khidmat yang sempurna kepada para pesakit juga tidak akan timbul lagi kerana mereka ingin menjaga nama baik mereka dengan mengeluarkan kad MHI sendiri. Di samping itu oleh kerana hospital-hospital swasta merupakan pemberi langsung khidmat perubatan, maka mereka dapat mengawal kos dan keuntungan khidmat berkenaan dengan lebih fleksibel.

Cadangan langkah tersebut dapat mengatasi ketiga-tiga masalah tersebut yang kini dihadapi oleh banyak syarikat insurans yang menyedia skim kad MHI ataupun kedua, memberikan insentif cukai untuk menggalakkan hospital-hospital swasta melaksanakan tanggungjawab sosial mereka dengan mencontohi langkah-langkah yang diambil oleh beberapa perbadanan seperti syarikat penerbangan MAS dan LRT yang memberikan potongan tambang sebanyak 50% kepada warga tua berumur 55 tahun dan ke atas dengan memberikan potongan yang sama kepada keluarga emas atas yuran perubatan yang dikenakan oleh hospital swasta.

Untuk membantu warga emas mendapat pendapatan yang tetap serta mengadakan hidup yang bermakna selepas mereka bersara saya mencadangkan langkah-langkah berikut diambil oleh pihak kerajaan:

- (i) memberikan peluang pekerjaan kepada warga tua yang telah bersara tetapi masih sihat untuk terus berkhidmat kepada masyarakat. Menurut perangkaan Kementerian Kesihatan pada tahun 1995 bahawa sebanyak 77.1% warga emas dapat bergerak secara sendiri dan hanya 21.5% dan 1.3% perlu bergerak dengan bantuan orang lain ataupun terlantar di katil kerana sakit. Oleh yang demikian kerajaan harus meningkatkan

umur bersara ataupun mewujudkan lebih peluang pekerjaan kepada keluarga emas yang masih sihat dan bertenaga, dan

- (ii) menggunakan pengalaman dan kebijaksanaan warga tua dengan mengambil mereka sebagai sukarelawan sosial.

Tuan Yang di-Pertua, terdapat satu pepatah kaum cina yang berbunyi bahawa seorang tua dalam keluarga diandaikan harta kekayaan. Ini oleh kerana warga emas mempunyai pengalaman serta kebijaksanaan yang luas dalam hidup. Jika mereka diberi peluang untuk menawarkan pengalaman dan kebijaksanaan tersebut kepada masyarakat maka masyarakat pasti banyak dapat dimanfaatkan. Misalnya di kawasan Parlimen saya terdapat beberapa persatuan dan pertubuhan penduduk yang amat aktif. Dalam persatuan dan pertubuhan tersebut terdapat satu ciri yang sama iaitu ramai ahli jawatankuasa terdiri daripada pesara.

Di luar negara pula banyak gereja dan pertubuhan bukan kerajaan atau NGO menganggapkan warga emas sebagai sumber manusia yang penting dan mereka mengambil warga emas sebagai sukarela untuk pertubuhan mereka agar warga emas dapat hidup dengan lebih bermakna dan berguna.

Oleh itu adalah harapan saya bahawa pihak kerajaan dapat mengambil warga emas secara sistematik untuk membolehkan mereka membantu kerajaan menjalankan usaha sosial agar mereka berasa bahawa mereka masih dihargai dan bersyukur kerana masih dapat berkhidmat walaupun sudah bersara.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam bidang pendidikan pula, oleh kerana kekurangan guru banyak sekolah rendah jenis kebangsaan Cina terpaksa mengupah guru sementara iaitu guru sandaran. Misalnya di kawasan Parlimen saya guru sandaran merupakan lebih dari 20% daripada jumlah bilangan guru di setiap sekolah rendah jenis kebangsaan Cina. Terdapat separuh guru sandaran itu terdiri daripada *graduate university* dan mereka hanya berhak mendapat gaji bagi kelayakan STPM.

Jika mereka ingin menjadi guru tetap, mereka diwajibkan mengikuti kursus di maktab perguruan kerana tidak layak untuk menyertai kursus cuti latihan yang dianjurkan oleh Kementerian Pendidikan bagi guru sandaran pada masa sekarang. Akibatnya guru sandaran berkecayaan universiti tersebut terpaksa meletakkan jawatan untuk mengikuti kursus berkenaan. Selepas mengikuti latihan tersebut mereka akan ditempatkan di sekolah menengah dan tidak ditempatkan semula di sekolah rendah jenis kebangsaan Cina yang sama.

Keadaan ini bukan sahaja menjadikan masalah kekurangan guru di sekolah-sekolah rendah jenis Cina lebih serius tetapi juga bertentangan dengan matlamat kerajaan untuk meningkatkan taraf guru sekolah rendah ke taraf *graduate university* pada masa depan. Oleh itu saya ingin mengambil kesempatan ini untuk menggesa pihak kerajaan supaya mengadakan program latihan perguruan pada masa cuti khas untuk guru sandaran berkecayaan *graduate university* agar mereka dapat mengikuti kursus perguruan pada masa lapang sambil terus bertugas di sekolah rendah yang sama. Dengan ini taraf pengajaran dan pembelajaran di sekolah rendah dapat dipertingkatkan lagi.

Tentang isu keselamatan pula, seperti mana yang telah saya cadangkan dalam Dewan yang mulia masalah pasukan polis negara kita bukan sahaja dari segi kekurangan bilangan anggota polis tetapi juga kekurangan kelengkapan yang sangat mendesak. Kelengkapan yang sempurna adalah sangat penting untuk membolehkan pasukan polis menjalankan tugas mereka secara berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, maksud saya ialah kita perlu memiliki alat atau kelengkapan yang sempurna untuk menjalankan tugas secara berkesan. Malangnya kelengkapan pasukan polis negara kita agak ketinggalan zaman dan tidak mencukupi. Baru-baru ini salah seorang sahabat saya telah nampak seorang yang berkelakuan yang menimbulkan kesangsian berhampiran rumahnya. Oleh itu beliau memanggil nombor telefon 999 di depan saya untuk meminta bantuan pihak polis menghantar kereta peronda ke rumah kawan saya untuk menyiasat. Malangnya apabila panggilan telefon disambung, pihak polis

bertanya banyak soalan lalu memberitahu kawan saya bahawa beliau harus melaporkan kepada balai polis yang berhampiran rumahnya.

Akibatnya kawan saya diminta selama 10 minit untuk mendapat nombor telefon balai polis yang berkenaan sebelum beliau dapat membuat aduan kepada balai polis. Segala proses ini.....

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa Yang Berhormat sudah cukup.

Puan Chew Mei Fun: ...mengambil lebih dari dua puluh minit. Kejadian semacam ini berlaku kerana pasukan polis kita tidak mempunyai kelengkapan komunikasi yang sempurna. Cuba bayangkan jika penjenayah ingin melakukan sesuatu rompakan maka mereka pasti telah berjaya dan telah melarikan diri dengan senang.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Yang Berhormat masa sudah cukup.

Puan Chew Mei Fun: Oleh itu di sini saya meminta supaya kerajaan dapat menambahkan peruntukan bagi pihak polis untuk meningkatkan lagi kelengkapan peralatan pihak polis. Dengan ini saya mengucapkan terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Sib.

11.56 pagi

Datuk Robert Lau Hoi Chew [Sibu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun untuk mengucapkan penghargaan saya terhadap ucapan bekas Perdana Menteri kita terhadap Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan di Dewan yang mulia ini pada 30 Oktober 2003. Ia merupakan ucapan perpisahan bagi bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, namun beliau tidak melencong daripada tafsiran Rancangan Malaysia Kelapan dan menambah perasaan perpisahan yang sentimental. Ini adalah satu lagi contoh bekas Perdana Menteri yang mengutamakan kepentingan rakyat dan negara beliau.

22 tahun sebagai Perdana Menteri telah mengubah Malaysia daripada sebuah negara membangun yang kecil kepada satu contoh untuk menyerlahkan menjadi sebuah negara membangun baru yang berjaya. Apabila Yang Berhormat Tun Dr. Mahathir bercakap, pemimpin-pemimpin dunia musuh-musuh dan kawan-kawan akan mendengar.

Tuan Yang di-Pertua, hakikatnya ialah Malaysia telah membangun dari kekuatan demi kekuatan, 24 juta penduduk dapat hidup gembira dan harmoni dengan pertumbuhan sihat tahunan KDNK 3% serta pendapatan per kapita sebanyak RM14,324 dalam tahun 2003 yang mana sama dengan USD9,380 terhadap kuasa membeli sebenar. Berhadapan dengan ekonomi pesat negara China dan kemunculan India, penurunan pelaburan langsung asing terlalu bergantung kepada pasaran eksport, serangan pengganas-pengganas di rantau ini serta dunia maka Malaysia memerlukan langkah-langkah segera untuk mengurus kejayaan ekonomi dan melangkah ke satu jalan untuk menghadapi cabaran abad ke-21.

Tuan Yang di-Pertua, Dasar Ekonomi Baru dan Dasar Ekonomi Negara adalah berjaya membentuk masyarakat yang lebih seimbang di Malaysia, maka dengan itu kemusnahan polarisasi ekonomi kaum telah pun dikurangkan dengan banyaknya. Malaysia telah membuat bayaran yang banyak bagi melaksanakan Dasar Ekonomi Baru. Pergantungan sepenuhnya terhadap kontrak-kontrak kerajaan dan gagal dalam projek memerlukan pelarasan dan pembetulan segera.

Pertama sekali, tinjauan jumlah terhadap semua kontrak kerajaan haruslah lebih realistik demi untuk mengurangkan pembaziran, berlebihan sumber dan perspektif hanya 30% daripada peruntukan kerajaan untuk memberi faedah kepada orang ramai, sementara 70% disalurkan kepada pelbagai peringkat pihak yang berkenaan iaitu daripada kontraktor-kontraktor dan lain-lainnya. Jika kita menilai secara realistik kontrak berkenaan, maka ia tidak begitu menarik untuk mendapat kontrak-kontrak kerajaan yang mana kemudiannya dapat ditender secara terbuka.

Tuan Yang di-Pertua, jika kita melihat kepada dunia semenjak kejatuhan komunisme dibekas Soviet Union, pelampau keagamaan telah menjadi sumber konflik-konflik bagi negara rantau dan antarabangsa. Di Malaysia kita sama rata berkongsi masalah ini dan bersyukur kepada tuhan, Kerajaan Barisan Nasional telah berjaya meletak pengacau-pengacau tersebut di dalam penjara.

Tuan Yang di-Pertua, masa telah tiba bagi Malaysia untuk berfikir semula akan kebaikan serta kelemahan mencampuradukkan agama dan politik bersama. Bagi saya agama adalah hak individu di antara seseorang dengan tuhan dan tidak ada siapa dapat mendakwa bahawa agama dan cara beliau memuja adalah lebih benar daripada yang lain. Ketua-ketua agama harus menumpukan usaha mereka terhadap pembangunan rohani, kemanusiaan dan membiarkan pengurusan ekonomi kepada ahli-ahli politik. Sekiranya agama dan politik bercampur amatlah sukar untuk mendefinisikan peranan sebenar badan-badan berkenaan, dan agama serta politik yang tidak berperikemanusiaan dapat mengeksploitasi isu berdasarkan kepada pemahaman...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat Sibu, Kubang Kerian bangun.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Tidak, tidak duduk dahulu.... Mereka sendiri bagi tujuan agama

Tuan Husam bin Haji Musa: *[Ketawa]* Daripada eksplot tadi.....

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Saya tahulah *I touch your heart!*

[Dewan menjadi riuh dengan ketawa]

Datuk Robert Lau Hoi Chew: PAS! Jangan ganggu Yang Berhormat! Saya tidak beri peluang.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak beri peluang ya?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Tidak, tidak, tidak.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tadi Yang Berhormat kata apa? *Cut* apa?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Huh! *I touch the real part of heart... [Ketawa]* dengan izinnya.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ooo!

Beberapa Ahli: *[Ketawa]*

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Tuan Yang di-Pertua, mengikut Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan, saya tidak melihat kenyataan terhadap pelan pembesaran Lapangan Terbang Sibu, yang mana saya berharap Kerajaan Persekutuan melalui Kementerian Pengangkutan dapat mengkaji huraian lebih daripada 1 juta penduduk Malaysia dari Zon Tengah Sarawak agar Lapangan Terbang Sibu setaraf dengan Lapangan Terbang Bintulu dan Miri.

Tuan Yang di-Pertua tentang pendidikan. Dengan peruntukan tambahan tabung pembangunan sebanyak RM50 bilion untuk dua tahun yang akan datang, Kementerian Pendidikan akan memperoleh jumlah yang banyak. Kalau daripada bajet satu tahun, saya bagi contoh bagi tahun hadapan, Kementerian Pendidikan mendapat kurang lebih 26% dari jumlah bajet nasional...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: 26 apa?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: 26%!

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Oh!

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Dari jumlah bajet nasional. Ini bagi Kementerian Pendidikan....

Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: *[Menyampuk]* Siapa punya kaum?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Kaum Cina atau Tionghoa dan India. Berapa kali kami merayu dengan merayu untuk bagi sedikit modal geran kepada sekolah bantuan SKJ(C), SJK(T) dan sekolah yang ditubuhkan oleh mubaligh, sampai sekarang saya sangat marahlah kerana ...

Seorang Ahli: *[Menyampuk]* Marah?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Kerana pegawai-pegawai kementerian tidak dengar rayuan ini.

Beberapa Ahli: *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Sekali-sekala pergi ke pejabat Yang Berhormat.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Ini mungkin, mungkin saya pun...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, sekali-sekala boleh pergi pejabat.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Ya, tiap-tiap sesi saya cakaplah, sambil mengarahkan mereka supaya berikan perhatian. Ini daripada berapa jumlah dan berapa bilion? Kalau 20% dari 100 over, 120 bilion. Berapa? Berapa, berapa bilion? Kasihanlah, *maybe half a billion for all the schools and everybody will be happy*, dengan izin. Apa sebabnya? Apa sebabnya? *[Tepuk]* Kerajaan, Kementerian Pendidikan dan pegawai dan juga Menteri, tiada hati betul ya?

Beberapa Ahli: *[Ketawa]* *[Dewan menjadi gamat seketika]*

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Tidak dapat dengarkah? Huh? Saya berharaplah. Ini ahli Dewan Rakyat, Yang Berhormat dari apa ini, UMNO pun bersetuju ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat siapa duduk sebelah Yang Berhormat?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Ini, ini abang saya *[Sambil menunjukkan ke arah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen di sebelahnya]*

[Dewan menjadi gamat seketika dengan ketawa]

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Dia pun susah dengarlah.

Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Jangan cakap dalam Parlimen diam sahaja!

Datuk Robert Lau Hoi Chew: *[Ketawa]* Ini Kementerian Pendidikan tolonglah, saya seorang, *you* tahu? Saya Pengerusi Jawatankuasa Pembinaan Sekolah, tiga sekolah. Sekolah Menengah Kebangsaan, SK dan sekolah Inggeris tetapi alirannya dalam bahasa, majoriti muridnya ialah bumiputera. Jumlah bina balik RM15 juta....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, bercakap berhadapan dengan saya, di hadapan saya.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: *[Ketawa]* Di sini lebih penting kerana mereka mahu mungkin.....okey! *[Dewan menjadi gamat seketika dengan ketawa]* Sampai sekarang satu sen pun belum datang!

Beberapa Ahli: *[Ketawa]*

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Saya sudah berapa kali merayu *soft approach*, *hard approach* semua tidak guna. Saya haraplah, tolonglah, *in the name of God you know*, dengan izin...

Seorang Ahli: Tolong kami!

[Dewan gamat lagi dengan ketawa]

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Murid yang 5,000 majoritinya dari keluarga yang miskin, mereka sangat layak sama dengan murid-murid dari sekolah kerajaan. *Why didn't you give them something, give them something, I will build everything for them*, dengan izin.

Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: *[Menyampuk]* Macam mana prestasi, prestasi macam mana?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Prestasi sekarang, setengah habis tetapi hutang banyak kepada kontraktorlah! Ya, tetapi saya dengar wah! Ini peruntukan untuk bina satu sekolah rendah kerajaan RM12 juta. Untuk buat satu sekolah menengah peruntukannya di antara RM18 juta sampai RM40 juta... *[Dewan menjadi riuh seketika]*

Beberapa Ahli: Oohh!

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Ya, saya tanya itu kontraktor secara peribadi di pasaran, ini ongkosnya boleh dibina 1/3 sahaja. Saya tanya ini 2/3 ke mana? *[Tepuk]* Ini separuh 2/3 bagi ke sekolah bantuan cukuplah. Jangan beri peluang terlalu banyak untuk kontraktor-kontraktor yang monopoli, bikin terlalu banyak keuntungan, ini wang rakyat. *[Dewan riuh seketika]* *[Tepuk]* Rakyat berhak tanya wang ini apa digunakan? Ini saya harapkan ya. Terima kasih pembangkang, dia pun setuju dengan saya... *[Tepuk]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Tidak boleh tipulah, kamu tidak setuju kepada saya kata, itu politik dan agama jangan campur.

[Dewan riuh dengan ketawa]

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Akhir kata Tuan Yang di-Pertua, tentang SPA...

Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: Belum habis, belum habis!

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Pendidikan belum habis! Tolonglah ya... *[Dewan menjadi riuh seketika]* Saya merayu.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat minta tolong sama siapa?

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Ini pegawai-pegawai pendidikan, Kementerian Pendidikan...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ini pengangkutan!

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Kementerian Pendidikan sana, sini eh! sanalah! *[Sambil menunjukkan ke arah yang tidak pasti]* *[Dewan gamat lagi dengan ketawa]* Saya harap Kementerian Pendidikan boleh dengarlah ya, bagi dia tahu.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat masa sudah cukup.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Saya belum habis lagi. Akhir kata saya sentuh tentang SPA. SPA diwujudkan bagi memastikan sektor perkhidmatan awam mengkaji lebih banyak penubuhan di bawah NEP, itu tidak salah. Selepas 30 tahun, kita memang mendapati kekurangan bukan bumiputera berkhidmat di sektor awam sementara tidak ramai bumiputera maju di dalam sektor swasta. SPA juga melambatkan proses mengkaji profesional-profesional seperti doktor-doktor yang pulang ke Malaysia terpaksa menanti begitu lama selepas pengesahan dan sementara itu mereka mendapat gaji dari negara-negara jiran ataupun berhijrah ke negara-negara lain untuk mendapat upah. Inilah bermakna ibu bapa...

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Yang telah membiayai pendidikan tetapi negara-negara lain mendapat manfaat mengupah graduan-graduan kita ini. SPA memproses semua pengambilan baru dan hal-hal kenaikan pangkat agensi kerajaan. Inilah tidak begitu cekap dan produktif, kerana SPA tidak tahu akan produktiviti sebenar kakitangan kerajaan melainkan pegawai atasan masing-masing lebih mengenali mereka.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Cukup Yang Berhormat.

Datuk Robert Lau Hoi Chew: Akhir kata, saya beri tahniah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri baru dan saya akan beri sokongan yang penuh.

Sekian terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Kemaman.

12.13 tgh.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof [Kemaman]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Pertamanya saya hairan kenapa Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan ini dibuat dalam sesi yang sama dengan belanjawan yang sebelum ini tidak pernah dilakukan, biasanya dia buat dalam sesi bulan tiga, tetapi pada kali ini dibuat dalam sesi belanjawan? Mungkin ini dilakukan sebagai simbol 'sayonara' kepada rejim lama dan bermulanya rejim baru. Rancangan lama perlu dikaji semula dan rancangan baru perlu dilaksanakan.

Sebenarnya Tuan Yang di-Pertua, tidak ada apa lagi yang tinggal untuk dikaji semula pun kerana semua peruntukan dalam Rancangan Malaysia Kelapan sudah dibelanjakan habis. Dan bukan sahaja habis tetapi juga sudah melebihi RM22 bilion daripada peruntukan asalnya. Selain daripada itu perbelanjaan juga dibuat melalui *off-Budget agency* dalam pakej-pakej rangsangan kerana mereka takut perlu mendapat peruntukan ataupun kelulusan daripada Parlimen ini, perbelanjaan-perbelanjaan dilakukan melalui *off budget agency* seperti Petronas, khazanah dan sebagainya. Saya ingin tahu berapa banyak projek yang telah dilaksanakan di bawah *off budget agency* ini dan berapa banyak yang telah diperuntukkan untuk melaksanakan projek-projek yang telah dicadangkan pada rancangan asalnya.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya rancangan ekonomi ini sepatutnya merupakan rancangan untuk membangunkan ekonomi negara, tetapi telah dibolosi dan diagih-agihkan kepada dua, tiga kerat kroni dan mereka yang berkepentingan. Termasuk projek dan program yang tidak pernah dibentangkan dan diluluskan oleh Parlimen. Rancangan Malaysia Kelapan lebih dikenali sebagai rancangan ekonomi berorientasi kroni yang dibangunkan dan dilaksanakan untuk kroni... [Tepuk] Tidak ada apa yang perlu dikaji kerana semua manfaat sudah diagihkan melalui proses keputusan sulit berasaskan *negotiated tender* dan tender tertutup.

Satu perkara yang menggembirakan saya dalam pembentangan Rancangan Malaysia Kelapan baru-baru ini ialah keputusan kerajaan untuk melaksanakan tender secara terbuka, kerana ini sepatutnya telah dilaksanakan sudah lama tetapi kerana berlakunya *negotiated tender* dan tender tertutup ini, berlakulah seperti mana yang telah diungkit oleh Ahli Parlimen Sibu tadi bahawa kos-kos yang begitu tinggi telah menyebabkan banyak projek yang sepatutnya dilaksanakan terpaksa diagihkan kepada satu dua projek sahaja. Kita lihat bahawa banyak projek yang melebihi kosnya, yang terbengkalainya dan juga kerajaan tidak dapat memilih mereka yang benar-benar layak untuk melakukan projek-projek ini, dan juga kita tidak mendapat kualiti yang tertinggi daripada hasil, daripada projek-projek yang dikeluarkan secara *negotiated tender* ataupun tender tertutup.

Kalaulah di Terengganu ini, kita lihat kebanyakannya tender-tender dan projek-projek ini diagihkan kepada ketua-ketua bahagian UMNO di negeri Terengganu dan apa yang kita lihat ialah kebanyakan Ketua Pemuda, ketua bahagiannya, mereka bertukar kereta daripada kereta buruk, naik Mercedes dan sebagainya. Inilah yang berlaku di negeri Terengganu apabila banyaknya pelaksanaan projek-projek membina semula sekolah-sekolah di negeri Terengganu.

Tuan Yang di-Pertua, kita juga lihat bagaimana kita hendak mengkaji semula ekonomi ini kerana kalau kita lihat daripada tindakan yang diambil oleh rejim lama, iaitu pendirian-pendirian yang terceruk dan terkebelakang dan menentang arus perdana, di mana negara lain mengalu-alukan globalisasi dan perdagangan bebas, kita menentanginya, di mana negara lain mengalu-alukan pelaburan asing untuk meningkat persaingan ekonomi, kita menolaknya.

Kita kata, kita mahu pelabur asing masuk ke dalam negara tetapi berdasarkan *term* kita yang tidak tunduk kepada negara *neo-colonist*. Kita pun hairan siapa dia sebenarnya *neo-colonist* yang perlu kita takut dan perlu kita perangi ini. Ia hanya wujud dalam dunia khayalan rejim lama sahaja. Bagaimana kita berperang dengan musuh khayalan, di mana negara lain membina strategi masa depan ekonomi mereka, kita sibuk dengan teori negara kaya ingin menjajah negara miskin yang lain. Apabila negara lain menyerang kita setelah kita serang mereka, kita kata mereka tidak adil, mereka dengki dan kita mengajar rakyat menjadi seperti burung kakak tua supaya mengatakan apa pemimpin rejim lama kata.

Perangai sebegini hanya mengalih kefahaman kita kepada masalah ekonomi yang sedang berhadapan negara sekarang. Mungkin inilah strategi untuk mengalih pandangan rakyat untuk mengetahui apa yang berlaku kepada masa depan negara. Ini dapat mengalihkan kebencian rakyat daripada kepimpinan kepada musuh yang direka-reka. Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya strategi ini memakan diri kita sendiri. Kita lihat di mana pemimpin negara kita lantang di arena pentas politik dunia, negara lain mengambil kesempatan ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Sri Gading.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Kita lihat negara jiran seperti Thailand, China dan negara-negara lain mengalu-alukan pelabur-pelabur asing untuk datang ke negara mereka dengan menawarkan kemesraan dan keterbukaan yang lebih daripada negara kita. Kita lihat baru-baru ini juga tidak pasal-pasal kita kutuk Yahudi. Sebenarnya apa yang perlu kita kutuk ialah kepada Zionis, bukannya Yahudi dan ini menyebabkan negara kita dikutuk seluruh dunia dan inilah yang menyebabkan pelabur pun cuak hendak datang ke Malaysia ini. Ini merugikan negara dan negara lain mengambil kesempatan ini untuk membawa mereka ke negara masing-masing.

Jadi sebab itulah dalam kita memuja dan memuji pemimpin kita lantang di pentas dunia, tetapi juga negara lain bertepuk tangan, *thank you* kerana pelabur-pelabur datang ke negara mereka dan lari daripada negara ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya tidak fahamlah sahabat saya daripada Kemaman ini. Soal bagaimana penjajahan baru yang dibuat oleh kuasa-kuasa besar, membuli negara yang kecil-kecil. Iraq sebagai contoh yang terdekat. Iraq satu contoh yang terbaru. Tidakkah apa yang disuarakan oleh mantan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita keempat itu suara yang menentang kezaliman, menentang ketidakadilan kuasa-kuasa besar dan apakah Parti Keadilan suka keadaan dunia seperti yang ada hari ini dan apakah Keadilan menyokong Yahudi yang terang-terang zalim kepada orang Islam. Palestin sebagai contoh yang terdekat. Lima puluh tahun berjuang, saya terperanjatlah sebagai orang Islam Kemaman boleh menyokong Yahudi.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Terima kasih Yang Berhormat Sri Gading. Sebenarnya apa yang berlaku ialah orang ketawa apabila dia bercakap di pentas dunia kerana apa diperkatakan tidak dilaksanakan dalam negara sendiri. Perdana Menteri kita menuntut supaya negara lain lebih demokrasi, lebih telus, tidak *double standard* tetapi apa yang beliau lakukan dalam negara ini bertentangan dengan apa yang beliau cakapkan di pentas dunia. Sebab itulah ucapan-ucapan beliau menjadi bahan ketawa di arena politik dunia sebab beliau tidak mengamalkan apa yang beliau cakapkan. Jadi beliau hanya untuk menyedapkan diri sendiri sahaja. Tuan Yang di-Pertua.....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Sri Gading.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Cukuplah itu sekali. Tuan Yang di-Pertua, saya ingin supaya kepimpinan baru mengkaji semula peruntukan dalam pelaksanaan projek-projek di bawah *agency off-budget* yang meningkat begitu ketara di bawah Pakej Rancangan Ekonomi yang tiada dalam asal Rancangan Malaysia Kelapan ini. Kita lihat seperti mana yang telah saya nyatakan tadi bahawa banyak agensi kerajaan dan saya minta supaya segala perbelanjaan yang dibuat di bawah *agency off-budget* ini

dibentangkan dalam Parlimen untuk sama-sama kita luluskan dan kita mengetahui apa yang sudah dibelanjakan kerana banyak projek seperti Cyberjaya, Putrajaya dan sebagainya tidak melalui proses kelulusan Parlimen ini kerana ia dibelanjakan melalui Petronas dan sebagainya. Jadi sedangkan perbelanjaan ini merupakan perbelanjaan kepentingan negara dan menggunakan sumber negara yang penting terutamanya ia datangnyanya juga daripada negeri Terengganu selain daripada Sabah dan Sarawak.

Tuan Yang di-Pertua, masyarakat luar bandar terpaksa menanggung kesengsaraan apabila kerajaan enggan melaksanakan gaji minimum untuk mereka yang terlibat dalam ekonomi luar bandar terutamanya para buruh perladangan. Perkara ini telah lama diperjuangkan oleh buruh-buruh ladang yang mana merekalah yang ter *expose* kepada penindasan, kezaliman dan pelbagai diskriminasi lagi.

Kita lihat bahawa apabila berlaku kenaikan kos *labour*, merekalah yang akan menjadi mangsanya, dibuang kerja dan dibawa pekerja-pekerja luar untuk masuk ke ladang-ladang dan apabila pertukaran berlaku, di mana tanah tersebut dijadikan projek perumahan ataupun bandar dan sebagainya, merekalah orang pertama teraniaya dan didiskriminasikan. Jadi sebab itulah kita perlu mengkaji semula keperluan untuk mengadakan gaji minimum untuk pekerja-pekerja ladang ini supaya ia akan memberi, supaya *the market forces* akan menentukan jumlah pekerja-pekerja tempatan yang boleh masuk kerja ke sana dan keperluan pengambilan pekerja-pekerja asing.

Sekarang ini oleh sebab tidak ada gaji minimum yang berlaku di ladang-ladang, maka dengan sewenang-wenangnya para pengusaha mengambil buruh-buruh yang termurah daripada sama ada India ataupun Indonesia dan sebagainya menyebabkan ramai di kalangan rakyat tempatan menganggur kerana ini tidak menarik minat mereka untuk memasuki bidang perladangan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga memesan kepada rejim baru ini supaya melihat kepada masalah pengangguran yang berleluasa dalam negara kita pada hari ini, terutamanya di kalangan graduan-graduan dan kita lihat bahawa hasil daripada pengangguran ini banyak penyakit sosial yang berlaku di kalangan lepasan-lepasan IPTA, universiti dan sebagainya.

Kita lihat ramai juga di kalangan mereka yang terlibat dengan kegiatan-kegiatan maksiat seperti pelacuran dan sebagainya. Ini kita jangan nafikan. Ini telah berlaku dan telah berlaku dengan berleluasanya kerana mereka selain daripada hendak belajar, mereka terpaksa berhutang tetapi setelah belajar, mendapat *degree*, mereka keluar daripada universiti, tidak ada kerja dan mereka terpaksa menanggung keluarga dan sebagainya. Maka ramai yang terlibat dengan kegiatan-kegiatan yang tidak sihat dan sebab itulah kalau kita lihat laporan terbaru daripada *World Health Organization* yang menyatakan bahawa pada nisbah pelacur dengan penduduk Malaysia mencatat jumlah nisbah yang paling tinggi di dalam dunia. *Check* balik dengan *World Health Organization* punya *report*.

Selain daripada itu....

Seorang Ahli: *[Bercakap tanpa pembesar suara]*

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Eh, sudah berubah. Sebab selain daripada pelacuran ini akibat dari pengangguran, kita juga melihat bahawa berlaku banyak pembuangan kerja di kilang-kilang dan juga di pelbagai sektor ekonomi yang menyebabkan ramai di kalangan mereka yang tersepit dari segi ekonomi dan terpaksa terlibat dengan kerja-kerja seperti ini. Selain daripada itu, kita perlu melihat kepada keadaan masyarakat miskin.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat kena gulung. Sri Gading bangun.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Cukuplah dahulu. Saya sudah hendak habis, sudah hendak kena gulung. Selain daripada itu Tuan Yang di-Pertua, habis sudah. Berapa minit lagi saya ada?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Satu minit.

Tuan Abd. Rahman bin Yusof: Satu minit! Allah! *[Ketawa]* Dalam kita mengagung-agungkan kejayaan, kepimpinan negara mengemudi ekonomi keluar daripada krisis kewangan Asia ini, saya ingin juga mencatatkan masa malang ataupun kita jangan lupa kepada saat paling malang yang berlaku kepada orang Melayu kita apabila kepimpinan negara mendiskriminasi masyarakat Melayu di Kelantan dan Terengganu. Apabila merampas hasil royalti yang dikeluarkan daripada perut bumi negeri Terengganu.

Diskriminasi ini ialah kepada orang Melayu dan saya minta supaya hentikanlah diskriminasi kepada orang-orang Melayu ini. Siapakah yang sebenarnya memiskinkan orang Melayu kalau bukan UMNO itu sendiri. Merekalah yang sebenarnya yang telah memiskinkan, menyebabkan jurang perbezaan ataupun jurang kemiskinan di antara orang Melayu dan bukan Melayu dengan polisi diskriminasi yang mendiskriminasi segala peruntukan dan hasil kepada orang-orang negeri Terengganu dan Kelantan... *[Tepuk]*

Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Keningau.

12.28 tgh.

Datuk Seri Panglima Joseph Pairin Kitingan [Keningau]: Terima kasih pada Tuan Yang di-Pertua kerana membenarkan saya mengambil bahagian di dalam perbahasan *Mid-Term Review* yang telah dibentangkan oleh bekas Perdana Menteri kita sebagai Menteri Kewangan. Tentu sekali kita mengharapkan agar dalam *Mid-Term Review* ini, ia akan membawa lebih banyak peruntukan untuk kegunaan pembangunan negara dan juga negeri masing-masing. Kita melihat Tuan Yang di-Pertua, bahawa siling telah pun ditambah dengan peruntukan berjumlah RM50 bilion dan ia dikatakan purata perbelanjaan pembangunan adalah sebanyak RM25.4 bilion satu tahun.

Kita mengharapkan agar apabila kerajaan melihat tentang masalah-masalah yang perlu diperbaiki di negara kita ini agar penggunaan RM50 bilion ini tidak dihadkan kepada RM25 bilion satu tahun. Mungkin kita perlu melihat apakah masalah-masalah yang perlu diatasi supaya penggunaan itu akan selaras dengan keperluan yang perlu kita gunakan untuk mengatasi masalah-masalah yang terdapat di negara kita baik daripada segi pembangunan infrastruktur, pendidikan, keselamatan, program-program untuk mengatasi kadar kemiskinan dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, kita telah diberitahu bahawa kadar pengangguran di kalangan pelajar-pelajar kita masih tinggi dan tentu sekali ini menjadi satu masalah yang perlu diatasi. Begitu juga dengan kadar pengangguran di negeri Sabah, dan saya berharap kerajaan akan menumpukan perhatian terhadap masalah ini oleh sebab kalau pengangguran ini dapat diatasi, tentu sekali mereka yang miskin, mereka yang tidak bekerja, akan dapat pendapatan setiap bulan dan dengan sendirinya ini boleh membantu mereka dalam kehidupan dan juga untuk mengatasi masalah kadar kemiskinan mereka itu, terutama sekali di luar-luar bandar.

Saya juga berharap agar peruntukan akan juga lebih tertumpu kepada pembangunan luar bandar disebabkan masih ramai penduduk di luar bandar yang begitu miskin sekali, terutama sekali petani-petani yang masih ramai "kais pagi makan pagi, kais petang makan petang". Justeru itu, kita mengharapkan bahawa dalam peruntukan tambahan RM50 bilion itu, banyak peruntukan akan digunakan untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi oleh orang-orang miskin dan juga penganggur-penganggur kita. Ini bererti bahawa pihak kerajaan perlu mengambil langkah-langkah untuk memperbanyakkan peluang pekerjaan, lebih-lebih lagi kepada pekerja-pekerja tempatan oleh sebab merekalah tumpuan yang harus dilakukan oleh pihak kerajaan untuk membantu supaya masa hadapan mereka akan lebih baik dan juga apabila mereka bertambah baik di dalam kehidupan mereka, mereka juga boleh membantu ekonomi negara dan juga boleh membantu membangunkan negara seterusnya.

Kita perhatikan, Tuan Yang di-Pertua, bahawa sebahagian daripada masalah petani-petani misalnya, ialah oleh sebab mereka ini tidak ada daya untuk memperoleh kewangan untuk dibantu dan untuk membantu mereka, dan walaupun sekarang ini apa yang dikatakan mikro kredit, yang boleh membantu sedikit sebanyak usaha mereka ini.

Mungkin barangkali ini tidak mencukupi oleh sebab mereka juga memerlukan bantuan daripada segi pemasaran produk-produk mereka itu sendiri. Kalau mereka digalakkan untuk meningkatkan produktiviti mereka itu, tetapi dalam segi pasaran masih lagi menjadi beban untuk mereka, tentu sekali mereka tidak akan dapat menjual produk-produk mereka itu.

Inilah tempatnya saya percaya di mana pihak kerajaan perlu menambahkan peruntukan untuk membantu mereka memasarkan produk-produk mereka itu dan seterusnya untuk membantu menambah nilai produk-produk mereka itu supaya ia akan menjadi produk-produk yang lebih mahal lagi untuk dijual dan mendatangkan pulangan yang bertambah. Dalam perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, kadar kemiskinan yang masih lagi dihadapi oleh rakyat di luar bandar memerlukan tumpuan yang begitu mendalam sekali.

Kita berterima kasih kepada pihak kerajaan oleh sebab telah menggariskan bahawa beberapa suku-suku kaum telah pun dikenal pasti sebagai suku-suku kaum yang termiskin seperti orang Rungus, orang Sungai, Orang Asli dan sebagainya. Namun dalam perkara ini, Tuan Yang di-Pertua, ramai lagi yang masih dalam lingkungan kadar kemiskinan yang sebenarnya, dan oleh sebab itu, memandangkan bahawa di Semenanjung ada Jabatan Orang Asli, saya mencadangkan kepada pihak kerajaan supaya membentuk satu jabatan ataupun kementerian mengenai *native affairs*, untuk menumpukan perhatian terhadap keadaan anak-anak bumiputera di Sabah dan di Sarawak supaya ia akan mendapat tumpuan perhatian seperti mana yang telah diberi kepada orang Asli di Semenanjung.

Kalau cadangan ini dapat diadakan ia akan terus membawa satu perubahan yang besar terhadap tujuan pihak kerajaan untuk membantu pihak bumiputera dan rakyat miskin untuk membangun, bukan sahaja dari segi pendapatan tetapi dari segi pekerjaan, dari segi pemasaran produk-produk mereka dan dari segi pendidikan. Di sini juga ada berkaitan dengan soal yang amat penting bagi mereka itu sebagai rakyat Malaysia, oleh sebab kita memang ingin supaya mereka juga dapat bekalan elektrik, dapat bekalan air dan dapat juga jalan-jalan raya yang boleh digunakan oleh kereta-kereta. Tentu sekali mereka banyak yang tidak sedar apabila lampu sampai, apabila air sampai, memang semuanya ini ada perbelanjaan. Begitu juga dengan penggunaan *transport* untuk pergi ke pekan dan sebagainya.

Justeru itu, amat penting sekali bagi pihak kerajaan untuk menumpukan perhatian terhadap pewujudan kerja-kerja untuk mereka di merata-rata tempat yang terpencil terutama sekali di luar-luar bandar di negeri Sabah, begitu juga di negeri Sarawak.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal untuk membekalkan elektrik kepada negeri Sabah dan juga kepada negeri Sarawak, kita ingin bertanya, bilakah Projek Bakun boleh disiapkan, oleh sebab buat sementara waktu di mana Projek Bakun ini dibina, Projek Liwagu di Ranau telah pun dibekukan, telah pun diberhentikan buat sementara waktu. Memandangkan perkembangan pembangunan industri pelancongan dan juga pembuatan dan pembangunan di negeri Sabah yang kian meningkat, tentu sekali adalah begitu *urgent* untuk bekalan elektrik ini sampai ke negeri Sabah dengan secepat mungkin. Kalau tidak perkembangan kita dan kemajuan daripada semua segi akan terlambat.

Saya mencadangkan, kalau boleh pihak kerajaan juga mengambil kira dalam lingkungan RM50 bilion ini, untuk memberi kewangan kepada pihak negeri Sabah supaya Projek Liwagu itu juga akan dapat dimulakan dan kalau ini akan dapat dilaksanakan dengan lebih cepat, ia akan membantu kemajuan dan pembangunan negeri Sabah. Kalau tidak, tentu sekali ini akan membantutkan perkembangan pesat kemajuan ekonomi di negeri Sabah kelak.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga tertarik dengan konsep yang ditekankan oleh bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita mengenai dengan bekalan dan penggunaan air, di mana dia mengatakan bahawa "*users pay*". Kita memang sedia maklum bahawa sesiapa sahaja yang menggunakan bekalan air itu perlu membayar. Begitu juga dengan lampu elektrik. Namun yang perlu ditekankan di sini ialah supaya hak-hak pengguna itu dipertahankan dan dilindungi. Ini bererti bahawa orang-orang

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat boleh gulung.

Datuk Seri Panglima Joseph Pairin Kitingan: saya baru mula, Tuan Yang di-Pertua... [Ketawa] Okay.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Lima belas minit.

Datuk Seri Panglima Joseph Pairin Kitingan: Orang-orang yang mencuri lampu ataupun air itu perlu ditangkap dan dihukum, oleh sebab merekalah yang menggagalkan pembekalan air dan juga lampu elektrik. Begitu juga dengan paip-paip yang bocor, itu perlu diperbaiki, kalau tidak pengguna-pengguna juga yang akan terjejas dalam soal bekalan air ini.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai mengakhiri ucapan saya, saya ingin menekankan setinggi-tinggi penghargaan kami di negeri Sabah terhadap tindakan-tindakan yang telah diambil oleh pihak kerajaan terhadap pendatang tanpa izin, di mana mereka banyak menimbulkan masalah, baik dari segi keselamatan, ketenteraman, ataupun daripada segi merebut peluang-peluang, hak-hak rakyat Malaysia itu sendiri.

Dengan tindakan-tindakan yang telah diambil oleh pihak kerajaan melalui pasukan-pasukan keselamatan dan operasi "Ops Ngah II Bersepadu", kita mengucapkan ribuan terima kasih kepada bekas Perdana Menteri kita kerana di dalam pentadbirannyalah yang telah dilakukan tindakan ini, yang telah membebaskan rakyat begitu lama, dan ini telah memberi nafas baru kepada rakyat di negeri Sabah.

Kita mengharapkan agar dasar ini akan berterusan supaya masalah ini tidak akan berlaku lagi dan ia akan dapat dibersihkan kerana masih ada lagi pendatang tanpa izin yang tinggal di negeri Sabah walaupun sudah sedikit. Namun ini perlu ditekankan kerana keselamatan di negeri Sabah ini perlu dipertingkatkan supaya kemajuan dari semua segi, terutama sekali daripada segi industri pelancongan dapat dipertingkatkan dan dapat memanfaatkan rakyat di negeri Sabah dan juga untuk membantu meningkatkan ekonomi kita di negara Malaysia ini.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa sudah cukup.

Datuk Seri Panglima Joseph Pairin Kitingan: Dan sebagai penggulung, Tuan Yang di-Pertua, dalam hal untuk National Service ini, kita mengharapkan agar boleh dipertimbangkan kuota untuk semua suku kaum supaya tidak ada yang ketinggalan dalam soal untuk membangkitkan patriotisme terhadap negara Malaysia. Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin merakamkan syabas dan setinggi-tinggi tahniah dan penghargaan kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita yang baru, dan dengan itu kami dalam Parti Bersatu Sabah terus memberi sokongan yang kuat kepada beliau. Saya menyokong usul itu. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Tebrau.

12.45 tgh.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan [Tebrau]: Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.....

Puan Teresa Kok Suh Sim: [Menyampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat....

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan:....yang lain-lain tunggu giliran... [Ketawa] Saya juga ingin mengambil bahagian dalam perbincangan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan 2001/2005 yang telah dibentangkan oleh bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita. Sebagaimana kita sedia maklum, pada bulan April 2001, Yang Amat Berhormat bekas Perdana Menteri kita juga telah membentangkan Rancangan Malaysia Kelapan di dalam Dewan yang mulia ini. Pada 30 Oktober 2003, sekali lagi bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah membentangkan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan di Dewan yang mulia ini, pada 30 Oktober.

Tahniah kepada kerajaan, yang telah pun dapat melaksanakan pelbagai program, pelbagai projek walaupun peristiwa yang buruk telah berlaku di dunia seperti peristiwa 11 September, pencerobohan ke atas Iraq dan juga serangan penyakit SARS. Alhamdulillah, atas kebijaksanaan kerajaan di bawah kepimpinan bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, maka kerajaan dan ekonomi negara masih dapat dipulihkan dengan pertumbuhan bagi tahun ini sebanyak 4.5%, di dalam tempoh kajian semula. Pertumbuhan KDNK dianggarkan sebanyak 3%, yang telah memberikan peruntukan yang besar kepada semua aspek pembangunan yang melibatkan duniawi dan juga ukhrawi, termasuk kehidupan dan keselamatan manusia hari-hari.

Yang menjadi masalah sekarang ialah kepada pihak pembangkang. Ia selalu menganggap apa yang diperkatakan itu sebenarnya betul dan benar, termasuk Ahli Yang Berhormat bagi Parit Buntar sendiri dalam ucapannya baru-baru ini, yang menyalahkan bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, dalam memperkatakan hal Islam dan hukumnya, selalu dikaitkan dengan kesalahan dan tidak betul, bukan orangnya yang boleh berucap.

Yang Amat Berhormat bekas Perdana Menteri hanya mempertikaikan isu dan perkataan yang diucapkan oleh pihak pembangkang, terutamanya yang dikatakan alim ulama, perkataan dan sebutan serta hukuman yang dibuat itu sendiri menyalahi hukum sebenar. Saya tidak perlu untuk menyenaraikan apa perkataan dan perbuatan, tindak tanduk pihak parti pembangkang yang khasnya banyak menyalahi hukum dan keharmonian agama Islam itu sendiri. Kita sama-samalah nilai apa yang telah pun diperkatakan oleh pihak pembangkang dalam masalah isu-isu agama. Kerajaan ini adalah kerajaan di bawah parti Barisan Nasional yang dia dok menyebutkan. Maka, sudah tentulah ada kelebihan kepada parti pemerintah.

Seorang Ahli: Betul.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Ini sudah jadi lumrah kepada pemerhati-pemerhati seluruh dunia atau siapa pun. Tidak ada kata tidak menyebelahi kepada parti pemerintah, termasuk Kerajaan Kelantan dan Terengganu juga. Ia juga membuat kerja yang sama, beri kepada ahli dan penyokong kepada partinya, di mana ia memerintah, termasuk pada zaman bekas TPM dahulu pun, banyak memberi kalendar dan sebagainya termasuk ahli-ahli yang ada di Dewan yang mulia ini pun, dapat faedah, kroni juga pada masa bekas TPM menjadi Menteri Kewangan. Jadi, kadang-kadang cakap itu, tengok diri, ia kenakah tidak. Ini tidak, asal *part* dia sahaja, dia hendak lari, *corner* tetapi bila *part* orang lain, haa! Dapat tender, dapat kroni tetapi bila masa zaman dia dahulu, sebelah kita diam sahaja, tidak ada benda. Haa! ini yang saya katakan penyakit yang kita hendak betulkan ini...

Seorang Ahli: Ya.

Seorang Ahli: *[Menyampuk]* Yang Berhormat puasa?

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Puasa. Kita tegur yang baiklah. *[Ketawa]* Masalah saya menyentuh kepada projek. Masa tidak mengizinkan. Saya mengucapkan tahniah kepada kerajaan, masalah projek Gerbang Perdana yang dibina di Johor yang melibatkan laluan baru, melibatkan pembinaan Kompleks Kastam, Imigresen dan laluan kapal di Tambak Johor. Saya cuma hendak ingatkan kerajaan sahaja, supaya berhati-hati dan melihat lebih jauh, termasuk kemungkinan pihak Singapura akan mengambil tindakan yang boleh menjejaskan projek besar kita ini.

Ini kerana, Kerajaan Singapura, ia tidak terlibat. Ia tidak hendak campur dalam projek itu tetapi suka tidak suka, kita punya projek akan melibatkan jalan dia juga. Kita separuh dan separuh lagi di bawah Kerajaan Singapura. Yang kita khuatir, bila kita punya projek dalam pembinaankah, sudah hampir siap ada masalah daripada Kerajaan Singapura. Ia buat kita macam-macam lagi. Jadi, masalah kepada laluan kita, masalah kepada tindakan yang kita ambil akan terjejas kerana ia melibatkan laluan yang sama. Bila sampai separuh jalan kita punya, separuh jalan lagi di Tambak Johor dia punya. Jadi, kita tidak hendak. Dahulu, saya sentuh Pelabuhan Kedua, di Tanjong Pelepas.

Saya kata jaga-jaga Singapura ini, kerana Pelabuhan Kedua akan menjejaskan pelabuhan dia, dan betul ia menjejaskan Pelabuhan Singapura. Dia kata, kena ambil tindakan, akhirnya betul dia menyusahkan kita, dia menambak laut yang menyusahkan laluan kapal hendak pergi ke pelabuhan kita. Ini serupa juga dengan projek Gerbang ini besok. Dia akan membuat yang sama juga. Bila dia tidak untung, dia akan buat. Kalau dia untung, dia diam. Sebab itu, dia tidak hendak masuk dalam projek yang sama. Dahulu, kita minta dia tidak hendak bersama, tetapi kita kena jaga betul-betul pihak Singapura ini. Jangan besok Gerbang dengan belanja yang begitu besar peruntukannya tetapi boleh merosakkan ekonomi kita, boleh merosakkan perjalanan laluan kita. Dia, sebelah sana hak dia. Wah, tempat kita okey, tidak ada masalah, *no problem*, boleh lalu. Bila hendak masuk ke tempat dia, ada *problem*, dia lengahkan itu, dia buat ini, jadi masalah pula.

Jadi, saya minta kerajaan melihat perkara ini. Mana yang boleh dibuat, dilihat dahulu, apabila tindak tanduk Singapura ini akan memperlihatkan sebagaimana yang saya sebutkan itu tadi. Saya sudah tahu sangat 'fiil' Kerajaan Singapura ini, sudah lama. Saya memang lahir dekat dengan dia, dari zaman Lee Kuan Yew memerintah pun, sampai sekarang dia masih.....

Puan Teresa Kok Suh Sim: Peraturan Mesyuarat.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Peraturan Mesyuarat.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Apa bendalah juga Peraturan Mesyuarat, ialah Seputeh, geramnya aku. *[Ketawa]*

Puan Teresa Kok Suh Sim: Tuan Yang di-Pertua, apa yang Yang Berhormat cakap itu tidak ada kena-mengena dengan Rancangan Malaysia Kelapan... *[Dewan gamat seketika]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Dia mesti tukar tajuk. *[Dewan gamat seketika]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak apa, cukup. Yang Berhormat....

Beberapa Ahli: *[Membuat bising]*

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Tebrau, teruskan.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Apa benda? Tidak faham.

Beberapa Ahli: Teruskan, teruskan..

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Okey, 'Si hitam' memang tidak.... Seputeh, ehh sorry, minta maaf... *[Ketawa]* Dekat mana saya ini tadi? *[Ketawa]* Ini, projek Gerbang. Tadi, saya cakap minta kerajaan tengoklah. Kita kena cemburu sedikit dengan Kerajaan Singapura. Ini, belanja besar ini, ya. Bila laluan itu kita hendak buat laluan ke atas, sampai dekat bawah kita turun berhenti. Jadi, ini saya harap kita ambillah perhatian lebih-lebih lagi kerajaan.

Yang kedua, tanah pertanian. Hasil pertanian dan pertanian adalah salah satu daripada sektor penting kepada ekonomi negara dan juga kepada makanan rakyat. Ini, cuma saya hendak minta kerajaan melihat tanah-tanah yang masih baki lagi kerana tanah ini sekarang sudah berkurangan. Banyak projek perumahan, bermacam-macam projek dibangunkan.

Ini tempoh jangka masa untuk generasi akan datang, anak cucu kita akan datang. Keluasan tanah pun kita kena ambil perhatian dalam menentukan bahawa tanah tidak terjejas untuk pertanian kerana pertanian inilah sumber ekonomi dan juga sumber makanan kita. Mungkin di sebelah selatan, ia banyak pembangunan industri, banyak perumahan, tetapi di sebelah timur, ia banyak untuk pertanian dan sebagainya. Jadi, dalam kelulusan tertentu, saya lihat dalam kelulusan balik kurnia semula, di peringkat kerajaan negeri, tetapi dalam Mesyuarat Kanun Tanah Negara boleh dibangkitkan supaya diambil kira baki tanah ini sekarang sudah berapa dekat negara kita, supaya jangan kita leka.

Besok, sekali lagi kita hendak jadikan tanah pertanian, yang menentukan hidupnya kita, kerana tanah pertanian ini, tanam beras, makanan, sayur dan sebagainya boleh menjamin kehidupan kita.

Jadi, minta kerajaan dalam SPK ini juga kalau dia hendak projek, beribu-ribu ekar. Satu kawasan 8,000 ekar, okey kita jangan luluskan 8,000 ekar. Kita luluskan 2,000 ekar, kita tengok dahulu projek dia. Sebab itu, sekarang kita tengok pun banyak projek perumahan yang besar, terhenti, tidak dibuat pun ada, sudah diluluskan ada, tidak tahu bila hendak buat tetapi sudah jadi tanah industri, sudah jadi tanah perumahan dan bukan tanah pertanian lagi. Jadi, dalam masalah kelulusan ini juga, saya minta kerajaan mengambil perhatian yang serius dalam kelulusan-kelulusan untuk projek yang tersebut.

Yang kedua, ini kes Mahkamah Syariah di negeri yang berkuasa, tetapi saya banyak dapat kompelin daripada kaum wanita ini. Ini pasal kes bicara, terlalu lama. Kadang-kadang kes bicara itu tidak besar. Kes hendak pengesahan sah atau tidak cerai itu. Jadi, wanita ini dia tergantung, begitu juga lelaki. Dia hendak nikah tidak boleh, kerana belum ada keputusan, kesahihan cerai dia itu sah atau tidak. Jadi, saya minta, ini walaupun kuasa kerajaan negeri, tetapi bolehlah dirunding dalam penyelarasan perjanjian hukum di pihak Majlis Agama Islam (JAKIM) berunding dengan kerajaan negeri supaya disegerakan. Saya tengok kes itu ada dua, tiga. Ia tidak banyak, cuma lafaz itu bunyi 'sahkah' atau 'tidak sah'. Jadi, dia tangguh. Bicara datang, tangguh kerana hakim sibuk, pasal tangkap khalwat sudah banyak. Jadi, didahulukan kes tangkap khalwat pula. Itu yang jadi masalah juga.

Jadi, saya mintalah dalam kes nafkah, kes pengesahan cerai talak ini, dia beri keutamaanlah kerana untuk menyelesaikan. Seterusnya, kes mahkamah biasa ini pun begitu jugalah. Saya cuma hendak sentuh di mahkamah biasa sivil yang banyak tertangguh. Dahulu, saya juga ada sebut, kadang-kadang ada kes-kes kecil pun, kerana mahkamah itu tadi. Tadi pun, sudah timbul penuntut yang tujuh orang yang tidak dapat dibicarakan, tertangguh. Saya ingat kes-kes ini, hendak pengesahan ini, katakanlah perhimpunan haram, tunjuk perasaan itu, saya ingat kes itu tidak melibatkan kes yang besar. Saya minta ada satu hakim atau majistret yang memutuskan kes-kes yang itu, bicarakanlah deras, dia ini salah atau tidak salah. Tidak payah tergendala sampai satu tahun, dua tahun, tiga tahun. Kes hal penuntut yang buat perhimpunan haram, tunjuk perasaan, bicarakanlah, ini sah atau tidak sah, supaya kes-kes dapat diselesaikan. Yang kedua, kes saman malu ini.

Saya tidak faham kes saman malu ini. Ini kadang-kadang kes dia ini pun merosakkan kes-kes yang lain. Ini kadang-kadang ada satu kes saman ini, tidak tahulah diadkan atau tidak. Ada satu orang baru kena saman, RM300 juta, RM100 juta, bawa ke mahkamah, mahkamah kena bicara kes dia. Tengah-tengah mahkamah bicara berhenti, selesai kerana dua pihak telah berunding, minta maaf. Hakim sudah bicara, panggil saksi, merugikan kewangan negara, kerana hakim bersidang, panggil saksi, semua kita belanja. Jadi, kes-kes saman malu ini tengoklah, jangan ikut suka, tidak ada terhadkah, kena ikut suka. "Ooh, kau jangan cakap banyak, aku saman malu". Selalukan kalau kita bertengkar Tuan Yang di-Pertua..... Jadi, kes ini saya ingat minta ambil perhatianlah supaya tidak merosakkan kes-kes yang lain.

Datuk Haji Wan Junaidi bin Tuanku Jaafar: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.....

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Batang Lupar bangun.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Batang Lupar? Ehh, ini sudah tidak ada masalah. *Sorry Sir, for men only*, dengan izin. [Ketawa] Sebab dia kacau sahaja, saya terbabas.

Seorang Ahli: Terbabas pula dah.

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Pemberian kontrak ini ada projek-projek besarlah yang kementerian beri. JKRkah, siapakah, yang besar-besar. Bolehkah tidak

yang kecil-kecil ini dia bagi kepada syarikat-syarikat yang kecil, bumiputerakah atau siapa. Kadang-kadang dia dapat pula membekalkan alat yang tertentu, kadang-kadang ada projek besar banyak, nampak sedikit tetapi dia jadi juta.

Jadi, yang kes-kes projek kecil ini, disyaratkanlah. Bila dia dapat projek yang besar, yang kecil ini mesti beri orang ini, beri orang ini. Jadi, saya harap dalam kes-kes ini, tolonglah peniaga-peniaga atau kontrak bumiputera yang kecil-kecil. Lagi sekali akhirnya, saya hendak cakap, masalah rizab ini, Pejabat Perancang Bandar dan Desa di peringkat pusat, minta runding dengan peringkat negeri. Saya dapat lihat di kawasan sayalah, Allah, pening kepala saya berhubung dengan rizab agama, rizab surau dan masjid, rizab tempat ibadat.

Yang jadi masalahnya, perancang ini kalau lulus, tengoklah dekat mana rumah yang orang Islam ramai. Katakanlah di blok ini, semua orang Islam, murah. Tiba-tiba dirizabkan rumah ibadat. Bila dirizabkan rumah ibadat, agama lain minta buat tokong. Jadi orang Islam yang dekat situ, kata macam mana pula hendak buat binaan tokong kata dekat depan dia. Kenapa tidak hendak buat di kawasan yang banyak kaum lain.

Jadi, dalam masa dia lulus ini, dia kena *check* lah, dekat mana yang agak rumah murah ini mesti ada. Ini rumah banyak, rizab surau, rizab masjid. Ini, di tempat saya sudah jadi macam hendak gaduh tetapi selesailah dengan baik kerana pembinaan itu tidak sesuai dengan kedudukan orang ramai. Jadi, pihak Perancang Bandar dan Desa kena maklumkanlah kepada peringkat negeri, dalam meluluskan projek-projek yang saya sebutkan itu, kena lihat sebaiknya.

Akhir sekali Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi yang telah dilantik sebagai Perdana Menteri dan juga bekas Perdana Menteri, saya ucapkan salam sejahtera dan mudah-mudahan duduk dalam bahagia.

Yang akhir sekali, selepas ini bolehlah.....

Seorang Ahli: [Menyampuk]

Datuk Haji Mohd. Ali bin Haji Hassan: Nanti, nanti, belum habis. Bolehlah Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua menghadkan masalah untuk memberi peluang kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain. Sekian dan saya mohon menyokong. Terima kasih.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Jeli, Jeli.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Jeli.

12.54 tgh.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad [Jeli]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh dan selamat sejahtera.

Semasa bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri membentangkan pembangunan separuh penggal, beberapa senario yang perlu kita ketahui dalam kita hendak membuat lonjakan dan keputusan yang berikutnya. Di antara beberapa perkara yang kita perlu diberi perhatian dalam Kajian Separuh Penggal, yang dibentangkan oleh bekas Yang Amat Berhormat Menteri Kewangan, pada tahun 2003, Keluaran Dalam Negara Kasar (KDNK) kita hanya sekitar RM229 bilion tetapi pinjaman dan juga jaminan pinjaman yang dibuat oleh kerajaan ialah RM250 bilion.

Pada tahun 2005, KDNK dijangkakan RM257 bilion, manakala jumlah pinjaman dan jaminan pinjaman yang bakal dibuat oleh kerajaan termasuk defisit belanjawan ialah RM275 bilion.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat....

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Bermaknanya, pinjaman dan juga jaminan pinjaman.....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukuplah.

Seorang Ahli: Tidak boleh.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Sambung pada petang ini.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan yang mulia ini ditangguhkan sekarang sehingga jam 2.30 petang nanti.

Dewan dtempohkan pada pukul 1.00 tengah hari.

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

Tuan Yang di-Pertua: Mesyuarat disambung semula. Dijemput Yang Berhormat bagi Jeli menyambung ucapan.

2.33 ptg.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh Tuan Yang di-Pertua dan Ahli Yang Berhormat sekalian.

Bagi menyambung perbincangan mengenai Kajian Separuh Penggal 2001 hingga 2005, Tuan Yang di-Pertua, senario-senario yang mewarnai ekonomi negara kita perlu diambil kira dari sudut kita hendak menentukan hala tuju ekonomi negara kita. Seperti mana yang saya beritahu sebelum rehat sebentar tadi bahawa keadaan ekonomi negara kita berdasarkan kepada *norm* ataupun standard ataupun piawaian negara-negara lain sudah banyak tidak mengikut konvensional ekonomi itu sendiri. Umpamanya seperti mana saya katakan mengikut daripada Laporan Separuh Penggal juga KDNK negara kita pada tahun 2003 sekitar RM209 bilion tetapi pinjaman dan juga jaminan kepada pinjaman yang dibuat oleh kerajaan berjumlah RM250 bilion. Bermakna pinjaman itu melebihi dan mengatasi KDNK negara kita sendiri.

Kalau dilihat dua tahun akan datang, yang mana penghujung kepada separuh penggal Rancangan Malaysia Kelapan ini, pada tahun 2005, KDNK kita dianggarkan RM257 bilion tetapi pada masa yang sama pinjaman dan juga jaminan pinjaman yang dibuat oleh kerajaan RM275 bilion. Maknanya, kita tidak banyak ruang untuk, dengan izin, *maneuver liquid* yang ada dalam negara kita kerana hutang dan juga jaminan hutang kerajaan mengatasi KDNK negara kita sendiri. Sebab itu pada masa yang sama, senario yang lain turut mewarnai ekonomi negara kita, misalnya, garis kemiskinan masih lagi kita memakai garis kemiskinan yang lama. RM520 untuk satu isi rumah, sedangkan angka ini saya fikir sudah tidak munasabah.

Sebab itu saya lebih gemar untuk mengambil kira angka RM1,000 sebab itu pun satu angka yang sudah agak rendah. Saya lebih mengambil kira angka RM1,000. Daripada daftar yang ditunjukkan, sebanyak 19% isi rumah dalam negara kita berada dalam tahap pendapatan bawah daripada RM1,000. Itu pun kalau RM1,000, kalau di desa-desa adalah logiknya mereka ini berada pada tahap yang munasabah tetapi bagi mereka yang di bandar, saya fikir RM1,000 ini hendaklah kita kategori mereka sebagai mereka yang berada di paras kemiskinan.

Di dalam kita memacu ekonomi kita dan juga memacu pembangunan negara kita, maka kita mesti ada satu *yardstick*, satu bandingan. Adalah tidak adil sekiranya kita tidak ada bandingan, kita hanya mengukur diri kita sendiri tanpa membuat rujukan kepada mana-mana *competitor* kita. Dalam kes ini kita perlu ingat, kalau Tuan Yang di-Pertua masih ingat bahawa pada tahun 1960-an, pada waktu itu kedudukan ekonomi Korea Selatan, Taiwan agak hampir separa dengan kita tetapi sekarang ini Korea Selatan dan juga Taiwan sudah mendahului kita. Begitu juga pada tahun 1970-an, keadaan ekonomi Singapura dan Malaysia agak setara dengan kita, tetapi sekarang ini Singapura sudah mendahului kita.

Cuma sekarang ini yang kita bimbang, ada satu lagi pesaing baru yang begitu rapat mengejar kita dan negara ini kedudukan asas-asas ekonominya jauh lebih kukuh

daripada negara kita. Dan negara tersebut adalah negara Thailand di mana Perdana Menteri Thailand telah menyatakan bahawa Thailand akan menjadi negara maju lebih awal daripada Malaysia. Kalau Malaysia bercita-cita untuk menjadi negara maju pada tahun 2020, Thailand akan menjadi negara maju lebih awal daripada 2015.

Di antara asas-asas yang dibandingkan antara Thailand dengan Malaysia, pertama umpamanya 1 juta Baht lebih kurang RM90,000 yang diberi kepada tiap-tiap kampung tidak digunakan oleh kampung itu untuk pembangunan infrastruktur semata-mata tetapi kampung-kampung ini telah mewujudkan koperasi-koperasi dan koperasi-koperasi ini telah memperkenalkan produk-produk yang sesuai untuk kampung mereka.

Maknanya satu kampung sudah ada satu produk hanya berdasarkan kepada peruntukan RM90 tetapi negara kita dahulunya ada Gerakan Desa Wawasan yang lebih menumpukan kepada infrastruktur. Baru tahun ini kita ubah daripada Gerakan Desa Wawasan kepada Gerakan Daya Wawasan tetapi daripada pengamatan kita walaupun diubah nama daripada Gerakan Desa Wawasan kepada Gerakan Daya Wawasan, kerajaan sendiri pun masih meraba-raba dan mencari-cari, apakah produk-produk yang sesuai untuk tiap-tiap Desa Wawasan ini. Jadi, mereka sudah pun *produce*, dengan izin, produk-produk untuk satu kampung. Kita masih lagi mencari dan baru hanya menukar nama daripada "Desa" kepada "Daya".

Selain daripada itu, dari sudut KDNK. Thailand pada tahun ini KDNKnya adalah 6.7%. Negara kita mungkin lebih kurang 4.5%. Di samping itu, Thailand juga pelaburan FDI yang kedua terbesar di Asia Timur selepas daripada China tetapi kita di antara yang tercorot di kalangan negara-negara Malaysia, Filipina, Indonesia, Singapura dan Thailand. Kita di bawah daripada kelima-lima negara tersebut.

Yang ketiga, peratus hutang kerajaan atau jaminan hutang berbanding KDNK. Thailand hanya 80% tetapi negara kita lebih kurang 110%.

Yang keempat, Thailand asas pertaniannya sudah jelas (*clear*), apakah produk pertanian yang akan difokuskan dan diberikan pertimbangan tetapi negara kita masih lagi memilih-memilih, mencari-mencari asas-asas pertanian yang sesuai.

Yang kelima, kita lihat bahawa dari sudut automobil yang mana ini merupakan pulangan kewangan ekonomi yang besar kepada negaranya....

Datuk Ruhanie bin Haji Ahmad: Penjelasan.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Thailand sekarang ini merupakan pasaran automobil terbesar di Asia Tenggara dan pusat pengeluaran automobil terbesar di negara tetapi dalam hal negara kita, selepas pelaksanaan AFTA nanti, Proton masih lagi meraba-raba. Untuk menjelaskan mengapa saya mengatakan Proton masih meraba-raba, kita perlu melihat ke Singapura, kita perlu melihat kepada Thailand, kita perlu melihat kepada Filipina dan Indonesia, berapakah jumlah kereta Proton yang dieksport ke negara-negara tersebut.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Ini merupakan asas kepada ukuran kepada kedudukan ekonomi negara kita sendiri. Berapa minit lagi Tuan Yang di-Pertua, saya ini?

Tuan Yang di-Pertua: Ada lima minit lagi.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: [Menghala kepada Yang Berhormat bagi Parit Sulung] Berapa lama?

Datuk Ruhanie bin Haji Ahmad: Setengah minit.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Okay.

Datuk Ruhanie bin Haji Ahmad: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya sekadar mahu mendapat penjelasan, mengapakah Thailand dijadikan asas perbandingan kerana kalau hendak membanding *apple to apple* antara Malaysia dengan Thailand adalah tidak adil. Thailand mempunyai *volume*, Thailand mempunyai penduduk yang besar

berbanding tiga kali, hampir empat kali ganda daripada Malaysia. Jadi, dia *domestic market* sendiri pun besar kalau berbanding dengan Malaysia.

Jadi, apa asas hendak membandingkan negara Thailand dengan Malaysia. Di mana rasional keadilan dia membandingkan negara Thailand dengan Malaysia. Itu sahaja. Terima kasih.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Tuan Yang di-Pertua dan sahabat saya, kakanda saya Yang Berhormat bagi Parit Sulung. Sekarang ini kita hendak melihat kedudukan kita berbanding dengan rakan-rakan kita yang lain. Kalau dahulu saya katakan mungkin Yang Berhormat bagi Parit Sulung tidak masuk lagi semasa beritahu. Tahun 1960-an Malaysia berbanding dengan Korea Selatan dan juga Taiwan, dari segi ekonomi kita lebih baik tetapi dengan program-program Presiden Pak Chung Hee menyebabkan ekonomi Korea meningkat. Asasnya kena. Ia tumpu kepada penyelidikan dan sebagainya. Jadi, sebab itu sekarang kita bimbang kerana sekarang ini kita masih lagi di atas daripada Thailand dari sudut ekonomi tetapi kita bimbang dalam masa lima tahun lagi, dengan keadaan ekonomi yang kita tanggung sekarang ini, Thailand sudah mendahului kita.

Jadi, apa yang saya bimbang, dalam satu larian maraton, lepas seorang, seorang potong kita, lepas seorang, seorang potong kita. Sepatutnya kita selepas ini potong siapa, selepas ini potong siapa. Jadi, kita tidak mahu, makin ke *finishing line*, lagi ramai orang potong kita. Jadi, kita hendak melihat daripada sudut itu...

Dato' Kamarudin bin Jaffar: Sedikit sahaja.

Tuan Yang di-Pertua: Ya Tumpat.

Dato' Kamarudin bin Jaffar: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat bagi Jeli. Saya fikir Jeli tidak faham soalan daripada sahabat kita, Yang Berhormat bagi Parit Sulung. Yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat bagi Parit Sulung dan saya mohon penjelasan daripada Yang Berhormat bagi Jeli ialah bahawa kita tidak boleh banding antara Malaysia dengan Thailand sebab Thailand penduduknya tiga kali ganda dengan Malaysia. Maknanya kita kena banding dengan negara yang sama lebih kurang penduduknya, dan negara yang sama penduduk dengan Malaysia seperti Australia. Jadi, banding dengan Australia, jangan banding dengan....[Ketawa]

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Jadi, saya tidak payah ambil Australia, Taiwan pun jumlah penduduknya sama dengan Malaysia. Taiwan pun lebih kurang 24 juta tetapi orang yang menggunakan telefon 25 juta, bilangan *scooter* di jalan raya 11 juta, itu boleh dibandingkan. Maknanya sekarang ini negara yang mempunyai penduduk yang hampir sama dengan Malaysia sudah dua yang kita boleh sebut keadaan ekonominya lebih baik daripada negara kita. Sekarang ini di antara beberapa perkara baki lima tahun Separuh Penggal Kedua, kerajaan harus beri perhatian kerana kerajaan sudah berbelanja begitu banyak.

Dari sudut pendidikan umpamanya. Kerajaan berbelanja sekitar mungkin 20% daripada belanjawan negara tiap-tiap tahun kepada pendidikan tetapi yang menyedihkan sekarang ini seolah-olah tidak ada satu sinonim dan juga sinergi atau Arab kata *wahdatul fikh* di antara industri-industri dan juga *research center* universiti-universiti. Kita sudah belanja banyak untuk kegiatan-kegiatan penyelidikan universiti tetapi kenapa *research* ini tidak boleh dikahwinkan. *There is no marriage* antara *research* yang dibuat dengan perkembangan industri yang ada dalam negara kita.

Jadi, kita bimbang seolah-olah kreativiti yang ada pada rakyat negara kita mungkin disebabkan kaedah pendidikannya yang menggunakan kaedah pendidikan *wrote system* bukannya *creativity system*, menyebabkan kita belanja begitu banyak tetapi pulangnya tidak seberapa.

Tuan Yang di-Pertua, yang penting, orang yang bijak ialah kita melihat jumlah pelaburan yang dibuat dan berapakah pulangan yang diperoleh, umpamanya kemungkinan orang yang bijak, bila dia ada RM20 bilion ataupun RM10 bilion, maka dia fokus kepada bidang-bidang dengan difokuskan kepada bidang-bidang penyelidikan misalnya, bila difokuskan kepada bidang penyelidikan mungkin dengan penemuan-penemuan penyelidikan ini, daripada RM10 bilion ataupun RM20 bilion yang dibelanjakan, ia boleh

meng *create*, dengan izin, wujudkan peluang pekerjaan sehingga ratusan ribu, tetapi kalau sekiranya lebih fokus

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Yang Berhormat ada satu minit lagi.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: kepada pembangunan-pembangunan, kalau kita lebih fokus kepada pembangunan-pembangunan infrastruktur

Dato' Amihamzah bin Haji Ahmad: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Dia cuma ada satu minit sahaja lagi.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: ...kalau kita lebih fokuskan kepada pembangunan-pembangunan infrastruktur

Dato' Amihamzah bin Haji Ahmad: *[Bangun]*

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat bagi Lipis, dia ada seminit sahaja lagi.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: ...kita belanja RM25 bilion atau RM30 bilion ataupun sekali ganda daripada RM20 bilion tetapi pulangnya tidak setimpal dengan orang lain yang berbelanja RM20 bilion. Sebab itu kita sekarang ini mungkin kita berbangga dengan banyak bangunan-bangunan besar yang ada tetapi kita kena ingat bangunan yang besar ini pada bila-bila masa akan dipotong oleh orang lain, umpamanya sekarang Taipei 101...

Tuan Yang di-Pertua: Ya, masa Yang Berhormat sudah cukup itu.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: Taipei 101 yang mempunyai ketinggian lebih daripada 500 meter, lebih daripada 100 tingkat, lebih daripada 101 tingkat sudah pun diisytiharkan ...

Tuan Yang di-Pertua: Masa Yang Berhormat sudah cukup.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: sebagai bangunan yang tertinggi di dunia. Jadi, sebab itu kita mesti melihat umpamanya

Tuan Yang di-Pertua: Jeli, cukup masa itu.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: umpamanya lapangan terbang ...

Tuan Yang di-Pertua: Jeli.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: kita mempunyai lapangan terbang yang besar ...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Jeli, masa Yang Berhormat sudah cukup.

Tuan Mohd. Apandi bin Haji Mohamad: *[Bercakap tanpa pembesar suara]*

Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Selangau.

2.45 ptg.

Tuan Joseph Mauh anak Ikeh [Selangau]: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih. Saya sekali lagi mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kerana telah diberi peluang untuk membahaskan Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan yang telah dibentangkan oleh bekas Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir Mohamad pada 30 Oktober, hari Khamis yang lalu.

Tuan Yang di-Pertua, kita sedar bahawa pertumbuhan ekonomi telah bertambah baik walaupun agak terjejas akibat keadaan ekonomi global yang tidak menentu dalam tempoh tiga tahun pertama dalam Rancangan Malaysia Kelapan.

Tuan Yang di-Pertua, walau bagaimanapun, kita sekali lagi mengucapkan jutaan terima kasih kepada bekas Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir Mohamad kerana dapat membentangkan Usul Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan sebelum

beliau bersara supaya Rancangan Malaysia Kelapan ini dapat dikemaskan dan dapat sampai matlamatnya.

Tuan Yang di-Pertua, tidak dapat dinafikan di bawah pimpinan bekas Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir Mohamad dalam tempoh 22 tahun beliau sebagai Perdana Menteri Malaysia membawa Malaysia kepada pembangunan dan juga kita berasa bangga oleh kerana negara kita menjadi salah sebuah negara yang termaju dalam dunia ini.

Walau bagaimanapun, terdapat beberapa program dan projek tidak dapat dilaksanakan dalam tempoh tiga tahun oleh kerana ekonomi global tidak menentu. Walau bagaimanapun, pada hari ini kita dapat menyemak semula dasar-dasar, rancangan-rancangan dan program-program yang patut dilaksanakan oleh kerajaan yang tidak seimbang di antara penduduk di luar bandar dan di bandar.

Tuan Yang di-Pertua, sudah tibanya masa di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi, Perdana Menteri yang baru, yang kita kasihi ini, kita penuh keyakinan dan berharap bahawa pembangunan masyarakat lebih seimbang di antara luar bandar dan bandar.

Tuan Yang di-Pertua, untuk rekod dalam Dewan yang mulia ini, kami dari rakyat Malaysia di Sarawak terutamanya kaum bumiputera sama ada kaum Dayak Iban, Malanau, Orang Hulu Bidayuh dan Melayu, 100% menyokong penuh kepimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi sebagai Perdana Menteri baru yang kelima untuk meneruskan Wawasan 2020 yang telah diilhamkan oleh Yang Amat Berhormat bekas Perdana Menteri kita sebagai untuk merealisasikan Wawasan 2020 itu akan berjaya.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa sudah tiba masanya dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan dan Rancangan Malaysia Kesembilan bagi kita untuk mengubah haluan untuk memberi banyak lagi tumpuan kepada projek-projek dan program-program bagi membangun kawasan luar bandar di seluruh negara.

Di bandar saya rasa sudah cukuplah pembangunan seperti kemajuan yang telah kita ada iaitu kita sudah mempunyai bangunan yang tertinggi seperti KLCC, kita sudah ada lapangan terbang antarabangsa terbesar iaitu Lapangan Terbang Antarabangsa Kuala Lumpur dan juga untuk mengingatkan jasa baik bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita dahulu Tun Dr. Mahathir Mohamad, saya rasa lapangan terbang kita iaitu KLIA patut diberi namakan Lapangan Terbang Antarabangsa Tun Mahathir Mohamad.

Kita sudah ada Jambatan Pulau Pinang yang terpanjang di Asia, kita sudah ada pusat pentadbiran dan moden di Putrajaya, kita sudah ada Cyberjaya dan banyak lagi projek-projek mega dan mewah yang cukup bagi menentukan status negara Malaysia sebagai negara yang maju jika dibandingkan dengan negara-negara yang sedang membangun di rantau ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya akan menyentuh dengan secara ringkas berkenaan dengan rancangan-rancangan dan beberapa dasar kementerian dalam Rancangan Malaysia Kelapan yang belum dianggap telah dilaksanakan oleh kerajaan atau rancangan-rancangan baru dipertimbangkan dalam Rancangan Malaysia Yang Kelapan dan juga dapat menimbangkan supaya agar diberi keutamaan dalam Rancangan Malaysia Kesembilan nanti.

Perkara yang saya ingin merujuk kepada Perkara 52 tentang kajian pendapatan isi rumah bagi Orang-orang Asli di Sabah dan di Sarawak seperti Kaum Rumus, Sulu, Orang Sungai di Sabah dan Orang Penan, Begetan, Kenyah dan Kajang atau Badang di Sarawak yang dianggapkan Orang Asli di Sarawak.

Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan banyak terima kasih kerana kerajaan kita telah memberi peruntukan kepada golongan minoriti kaum Orang Asli di Semenanjung Malaysia sendiri. Dalam ucapan saya semasa Pembentangan Bajet 2004, saya telah mencadangkan supaya Kerajaan Pusat memberikan peruntukan khas bagi Tabung Orang Asli Negeri Sarawak.

Walaupun saya telah difahamkan bahawa sudah ada tabung Orang Penan di Sarawak ditubuhkan tetapi kewangan itu agak terhad. Jadi, saya sekali lagi bercadang supaya Kerajaan Pusat memberi peruntukan tambahan kepada Tabung Orang-orang Asli di negeri Sarawak yang saya sebut dahulu.

Tuan Yang di-Pertua, saya merujuk kepada paragraf tentang meningkatkan ekuiti bumiputera dalam tempoh akhir Rancangan Malaysia Kelapan bagi menyediakan banyak lagi peluang untuk bumiputera luar bandar dalam kerja kontrak kecil-kecilan seperti jalan-jalan kampung dan lain-lain dan memberi penekanan kepada mereka untuk mempunyai kelayakan kontraktor Kelas 'F' supaya mereka tidak menjadi ali baba, supaya mereka mempunyai lesen seperti UPK, PPK dan mereka dapat dimonitor atau dipantau supaya mereka dapat turun padang, bekerja dengan lesen kontraktor mereka dengan baik.

Sebab selama ini, Tuan Yang di-Pertua, mereka yang mempunyai lesen PPK atau lesen Kelas 'F', UPK bagi negeri Sarawak, mereka suruh orang lain yang menjalankannya. Jadi mereka ambil beberapa persen, berapa persen. Jadi saya rasa ini sudah tibanya masa kalau kita benar-benar hendak menolong bumiputera, kita, patutlah mereka menjalankan tugas mereka sendiri yang dikatakan turun padang untuk menentukan jalan itu tidak terbelongkai dan sebagainya.

Jadi, saya ingin juga merujuk kepada paragraf 58 tentang penyertaan bumiputera dalam bidang pekerjaan profesional seperti akauntan, arkitek, doktor gigi, doktor haiwan, jurutera dan juruukur.

Sebuah universiti perubatan antarabangsa Malaysia atau UPAM patut ditubuhkan dengan segera, oleh kerana kita tidak dapat bergantung kepada hanya mengambil doktor daripada luar negara. Sudah tibanya masa negara kita yang telah merdeka selama 46 tahun untuk menubuhkan universiti tersebut. Banyak klinik di luar bandar atau hospital kerajaan belum cukup jumlah atau bilangan doktor-doktor perubatan, apa lagi doktor-doktor pakar. Kalau kita mempunyai universiti sendiri, kita dapat mengambil rakyat tempatan kita untuk belajar di universiti tempatan kita supaya kita tidak bergantung kepada orang luar lagi.

Dan juga di Rancangan Malaysia Kelapan, banyak klinik-klinik di kawasan luar bandar belum dapat dilaksanakan, misalnya dalam kawasan saya sendiri iaitu Klinik Desa Nanga Tepus-Balingian dan juga di kawasan Badang dan juga di tempat-tempat lain yang saya tidak dapat huraikan di sini oleh kerana masa terhad, saya mintalah apa-apa yang telah dirancang oleh kerajaan dalam Rancangan Malaysia Kelapan dapat dipertimbangkan supaya Rancangan Malaysia Kelapan di Separuh Penggal ini dapat mencapai objektifnya.

Tuan Yang di-Pertua, manusia adalah kunci masa depan negara kita. Sama ada negara kita maju atau mundur bergantung kepada bangsa kita yang mempunyai budaya ilmu.

Saya ingin merujuk kepada paragraf 67 dan 73 tentang bidang ICT dan bidang teknikal. Saya bercadang bahawa seperti prasekolah, sekolah rendah, sekolah menengah, lebih lagi di kawasan luar bandar patut diberi keutamaan iaitu supaya sekolah-sekolah baru dapat dibina dengan mempunyai bekalan elektrik. Sekolah-sekolah yang telah usang, yang dibina semasa zaman British dahulu patut dibuat baru atau diganti dan dibekalkan dengan kemudahan yang baik seperti *computer lab* dan sebagainya.

Di kawasan saya ada dua buah sekolah *secondary* yang sebenarnya *lab computer* itu patut dibina dalam dua tahun dahulu tetapi sehingga sekarang masih belum dibuat iaitu Sekolah Menengah (Kerajaan) Batu 21 dan juga Sekolah Menengah (Kerajaan) Balingian, daerah Selangau dan juga sebuah sekolah itu belum dapat bekalan elektrik yang terus dari Sarawak Electricity Supply (SESCO) dan saya mintalah supaya dua buah sekolah *secondary school* itu dapat dibekalkan dengan elektrik secepat mungkin.

Dan juga bagi memenuhi keperluan pendidikan bidang teknikal, kita ucapkan berbilang-bilang terima kasih kepada kerajaan kerana telah menubuhkan kolej universiti dan juga beberapa Kolej Komuniti di beberapa kawasan di Semenanjung Malaysia ini yang mana mereka mempunyai bangunan atau rumah-rumah sementara sebelum Kolej Komuniti itu mempunyai bangunan sendiri.

Saya ingin mencadangkan di Dewan yang mulia ini, supaya Kolej Komuniti ini dapat dibina secara berperingkat-peringkat terutamanya di kawasan luar bandar di Sarawak yang tidak ada kemudahan seperti sekolah vokasional atau *technical school* oleh kerana ramai daripada anak-anak kita yang lepasan sekolah sama ada lepasan SPM atau kurang daripada itu tidak ada kerja dan juga mereka tidak mempunyai kemahiran tertentu yang relevan dengan kemajuan kita pada hari ini. Saya harap bahawa Kolej Komuniti akan dibina secara berperingkat-peringkat mengikut keutamaan kawasan tertentu.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga tidak lupa tentang merujuk tentang Sarawak iaitu semenjak saya jadi Ahli Parlimen pada tahun 1990, saya selalu mengemukakan perkara Sarawak *stateless* iaitu masih ramai lagi di kawasan luar bandar, orang Sarawak belum mempunyai Sijil Kelahiran dan Kad Pengenalan dan juga yang ada Kad Pengenalan lama belum dapat menukar kepada MyKad.

Saya ucapkan berbilang-bilang terima kasih kerana beberapa kawasan Parlimen tempoh hari yang saya tahu iaitu kawasan Parlimen Julau dan kawasan Parlimen yang lain bahawa pegawai dari Pendaftaran Negara di negeri Sarawak turun padang untuk membuat dokumen tersebut tetapi ada banyak tempat lagi seperti kawasan Parlimen Selangau dan kawasan-kawasan Parlimen yang lain seperti Kapit, Lubok Antu atau Batang Lupa mungkin dia sudahlah. Saya harap peruntukan khas diberi kepada jabatan tersebut supaya mereka ada peruntukan untuk turun padang untuk membuat Sijil Kelahiran atau Kad Pengenalan bagi rakyat negeri Sarawak yang belum mempunyai dokumen tertentu.

Tuan Yang di-Pertua: Minta gulung Yang Berhormat.

Tuan Joseph Mauh anak Ikeh: Ya, saya gulung. Selain dari itu Tuan Yang di-Pertua, saya kemukakan perkara itu agak serius tentang daerah saya di Selangau dan Tatau ini belum ada balai bomba. Saya telah kemukakan perkara ini kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Kerajaan Tempatan, dia memberitahu cubalah cakap Yang Berhormat, semasa *midterm review*. Kali ini saya harap kementerian menimbang kerana di dua buah daerah ini, ada lebih 30 buah kedai sama ada di kawasan Selangau dan kawasan Tatau telah terbakar tempoh hari itu. Saya telah bercakap tentang itu jadi saya harap kalau boleh dalam *midterm review* ini peruntukan (*allocation*) akan diberi kepada Jabatan Bomba di kawasan tersebut.

Dengan kata-kata yang demikian, saya sekali lagi mengucapkan berbilang-bilang terima kasih dan menyokong.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Tuan Yang di-Pertua: Ramai sangat ni, ya.

Seorang Ahli: [Bercakap tanpa pembesar suara] 18 sahaja Tuan Yang di-Pertua. Sekarang sudah tambah lagi.

Tuan Yang di-Pertua: Ya?

Seorang Ahli: [Bercakap tanpa pembesar suara] Tetapi asal 18 orang sahaja.

Beberapa Ahli: [Bercakap tanpa pembesar suara]

Tuan Yang di-Pertua: Hm. Ya, kita sudah....

Seorang Ahli: [Bercakap tanpa pembesar suara] Semalam dia sudah cakap terima kasih, tidak payahlah Tuan Yang di-Pertua. *Backbencher* yang sudah cakap semalam.

Tuan Yang di-Pertua: Yalah [Ketawa]. Kita bincang berkenaan dengan bajet, dah bercakap lama dah [Disampuk]. Ya. Baiklah saya bagi kepada Permatang Pauh. Sila.

Seorang Ahli: Sokong Tuan Yang di-Pertua... [Disampuk]

3.03 ptg.

Datin Seri Dr. Wan Azizah Wan Ismail [Permatang Pauh]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua [Ketawa] [Disampuk] Assalamualaikum dan salam sejahtera. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk membahaskan Laporan Kajian Separuh Penggal Malaysia Kelapan daripada 2003 hingga 2005.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam amalan pemerintahan Demokrasi Berparlimen, pembangkang diperlukan untuk mengimbangi, wewenang parti pemerintah supaya segala urusan kerajaan menjurus kepada kepentingan dan kebaikan rakyat.

Demikianlah wasiat Perdana Menteri yang keempat pada 30 Oktober 2003, sehari sebelum beliau melepaskan jawatan Ketua Eksekutif Negara. Saya yakin wasiat tersebut merupakan pembetulan bagi kekeliruan yang telah diwujudkan selama 22 tahun tentang peranan pembangkang di dalam pembangunan negara. Yang pasti, wasiat tersebut ditujukan kepada pewaris parti pemerintah agar menerima dan menghormati peranan pembangkang di dalam politik negara.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai melaksanakan tanggungjawab mewakili rakyat di dalam membahaskan Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan, izinkan saya menarik perhatian Dewan yang mulia ini kepada beberapa perkara yang telah dibangkitkan dalam laporan tersebut. Perkara pertama yang saya ingin saya bangkitkan ialah kekeliruan yang ditimbulkan oleh Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan. Di dalam buku Rancangan Malaysia Kelapan yang telah diedarkan dahulu, di muka surat 64, bawah Perkara 3.14 di bawah tajuk Pengagihan Pendapatan, mendefinisikan isi rumah berpendapatan rendah ialah mereka yang berpendapatan kurang daripada RM1,500 sebulan.

Akan tetapi dalam muka surat 65 – Kajian Separuh Penggal di bawah perkara 3.3.12 definisi isi rumah berpendapatan rendah telah diubah kepada RM1,200. Perubahan definisi tersebut membolehkan kita menolak segala dakwaan yang telah dibuat oleh kajian tersebut. Maka tidaklah betul dakwaan bahawa pengagihan pendapatan keseluruhan isi rumah telah bertambah baik. Sekiranya ukuran asal digunakan, kedudukan pengagihan pendapatan isi rumah adalah seperti berikut:-

- Pengagihan pendapatan rakyat Malaysia sudah menjadi semakin buruk. Jurang berbezaan pendapatan sebanyak 12 kali ganda di antara pendapatan 20% teratas dan 20% terendah rakyat Malaysia adalah lebih buruk daripada jurang perbezaan pendapatan negara jiran seperti Thailand, walaupun mereka lebih banyak penduduknya, Indonesia dan Korea Selatan di antara lima hingga tujuh kali ganda.
- Golongan isi rumah pendapatan sederhana daripada RM1,501 ke RM3,500 telah menurun daripada 37% kepada 34.5%. Penurunan keluarga berpendapatan sederhana dari jumlah bilangan isi rumah 5.2 juta keluarga menunjukkan kegagalan dasar kerajaan mahu mewujudkan golongan menengah yang lebih banyak. Dengan mengubah definisi isi rumah berpendapatan sederhana meliputi mereka yang berpendapatan daripada RM1,201 ke RM3,500, Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan, cuba menunjukkan bahawa isi rumah berpendapatan sederhana telah bertambah dari 37% kepada 47.9%. Ini adalah kekeliruan fakta yang disengajakan dan amat dikesali.
- Bilangan isi rumah berpendapatan rendah telah turun daripada 43.8% kepada 39.3%. Ini adalah lebih tepat dari dakwaan kajian bahawa bilangan isi rumah berpendapatan rendah telah turun dari 37.1% kepada 25.9%. Pokoknya, keluarga berpendapatan rendah masih lagi di sekitar 39.3% dan bukan 25.9%.

- Bilangan isu rumah berpendapatan tinggi iaitu melebihi RM3,500 sebulan telah meningkat daripada 19.2% kepada 26.2%. Peningkatan 7% isi rumah berpendapatan tinggi ini berbanding dengan pengurangan 2.5% isi rumah berpendapatan rendah adalah bukti jurang perbezaan pendapatan yang semakin melebar.

Fakta ini mahu disorok oleh Laporan Kajian Separuh Penggal Malaysia Kelapan dengan mengubah definisi.

Selain daripada peningkatan jurang pendapatan keseluruhan, adalah juga didapati bahawa nisbah ketidaksamaan pendapatan di antara golongan bumiputera dan etnik Cina telah meningkat dari nisbah 121.74 pada tahun 1999 kepada 121.80 di dalam tahun 2002.

Ini membuktikan bahawa walaupun pelbagai keutamaan dan sokongan telah diberi kepada kaum bumiputera, ianya tidak dinikmati oleh bumiputera yang memerlukan. Pemberian projek penswastan dan kontrak kepada elit bumiputera yang sama, menyebabkan bumiputera yang sepatutnya mendapat bantuan dan sokongan terus ketinggalan.

Faktor Produktiviti. Adalah sangat memeranjatkan apabila Laporan Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan menyatakan, produktiviti faktor keseluruhan - *total factor productivity* atau TFP hanya menyumbang 25.5% kepada pertumbuhan Keluaran Dalam Negara Kasar (KDNK). Lebih rendah daripada sasaran Rancangan Malaysia Kelapan sendiri sebanyak 37.2%. Produktiviti faktor keseluruhan adalah sumbangan faktor daripada automasi, penyelidikan dan pembangunan dan IT kepada pertumbuhan. Faktor lain bagi pertumbuhan ialah buruh dan modal.

Di dalam ekonomi berasaskan sains, teknologi dan pengetahuan, sumbangan TFP kepada produktiviti sepatutnya lebih daripada sumbangan buruh dan modal. Malangnya, walaupun kerajaan telah berkempen dengan begitu hebat membina imej multimedia dan IT melalui peruntukan RM3.4 bilion bagi pelaksanaan pelbagai program bagi memperluas asas sains dan teknologi dan perbelanjaan RM5.2 bilion untuk program teknologi maklumat dan IT, sumbangannya kepada produktiviti negara sangat mendukacitakan.

Kerajaan harus segera mengkaji mengapa fenomena ini beraku? Pertambahan input yang tidak memberi output setimpal perlu menjadi kajian utama kerajaan. Apakah ini disebabkan tiada kajian aplikasi yang tepat berserta dengan kekurangan tenaga mahir? Adalah dibimbangkan, sistem pentadbiran elektronik di Putrajaya dan pelaburan infrastruktur ICT di Multimedia Super Corridor (MSC) hanyalah untuk membina imej canggih di mata dunia.

Tuan Yang di-Pertua, kewibawaan Rancangan Malaysia Kelapan sangatlah merunsingkan apabila kerajaan memerlukan peruntukan tambahan RM50 bilion dan menjadikan keseluruhan peruntukan meningkat dari RM110 bilion kepada RM160 bilion. Kemelesetan rancangan pada kadar 45.5% memberi gambaran buruk kepada perancangan asal. Persoalan timbul sama ada pertambahan peruntukan RM50 bilion adalah kerana pertambahan bilangan projek. Apakah projek meningkat? Bercambah? Penambahan skop projek? Ataupun semata-mata pertambahan kos? Satu senarai wajar disediakan untuk menjelaskan hal ini. Walau bagaimanapun, saya ingin mengucapkan syabas buat pertama kalinya Laporan Kajian Separuh Penggal menjadikan kawalan peningkatan kos projek sebagai objektif. Sekiranya ini dilakukan dari awal lagi, sudah pasti peruntukan tambahan RM50 bilion tidak diperlukan.

Tuan Yang di-Pertua, pengagihan peruntukan yang dipinda sebanyak RM160 bilion tidak mencerminkan hasrat kerajaan memberi tumpuan kepada program pembangunan kampung dan masyarakat iaitu sektor sosial dan program pertanian iaitu sektor ekonomi.

Ini adalah kerana peruntukan bagi program pembangunan kampung dan masyarakat telah dikurangkan dari 0.9% kepada 0.7%, iaitu RM7.86 bilion daripada RM110 bilion kepada RM7.62 bilion daripada RM160 bilion. Sementara itu, peruntukan bagi program pertanian telah dikurangkan daripada 7.1% kepada 4.8% iaitu RM943 juta

daripada RM110 bilion kepada RM1.16 daripada RM160 bilion. Walaupun terdapat peningkatan dari segi angka, namun jika dilihat dari kadar peratus, ia tetap mencatatkan penurunan. Sehingga ke hari ini, rakyat masih tertanya-tanya di mana projek Ladang Satelit? Dan di mana pula Taman Kekal Pengeluaran Makanan? Projek ini semua telah diluluskan tetapi kewujudannya tidak diketahui.

Pulau Pinang negeri di mana terletak kawasan Parlimen Kepala Batas dan Permatang Pauh sepatutnya mendapat peruntukan yang mencukupi di dalam Rancangan Malaysia Kelapan. Pembangunan bumiputera di Pulau Pinang masih tertinggal dan sekarang ini kita merasa sepatutnya dibela kerana Perdana Menteri sekarang adalah daripada Pulau Pinang. Pembangunan Bumiputera di Pulau Pinang masih tertinggal, sementara sejak akhir-akhir ini Pulau Pinang dilanda banjir yang begitu buruk sekali. Langkah kerajaan mengurangkan peruntukan pembangunan negeri Pulau Pinang dari 3.7% kepada 3.1%, tidak menggambarkan cabaran pembangunan yang dihadapi oleh negeri tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, sedikit lagi ya. Saya telah meneliti Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan di bawah tajuk Faedah Penswastaan. Amat dikesalkan tidak ada satu pun faedah kepada rakyat yang dapat disenaraikan. Penswastaan sepatutnya memberi faedah terus kepada rakyat di dalam bentuk penjimatan kos atau peningkatan kualiti perkhidmatan. Apa yang dirasakan rakyat ialah kos khidmat telah meningkat sedangkan kualiti perkhidmatan masih rendah. Dan memang hairan dengan kecanggihan negara dan untuk menunjukkan betapa bagusnya faedah penswastaan, laporan kajian memberi contoh *cold in place recycling* sebagai teknik pembaikan permukaan jalan berteknologi tinggi. Teknik ini menggunakan semen sebagai cara untuk memperbaiki permukaan jalan. Penggunaan teknik ini sangat terhad dan jalan raya masih lagi ditutup untuk menurap permukaan jalan.

Tuan Yang di-Pertua, perancangan lima tahun kerajaan adalah bertujuan untuk membangunkan rakyat dan negara secara terancang dan berkesan. Pengurusan projek dan kewangan yang cekap adalah penting supaya rakyat dapat menilai bagi setiap ringgit yang dibelanjakan. Kaedah pemberian kontrak dan bekalan mestilah telus. Projek mestilah memberi manfaat kepada rakyat. Setiap perbelanjaan memberi kesan kepada masa depan. Projek sama ada membantu masa depan rakyat atau membebankan rakyat.

Di dalam keadaan belanjawan defisit, setiap pertambahan perbelanjaan menambah hutang negara dan beban masa depan. Kita perlu urus ekonomi negara tanpa membebankan generasi akan datang. Cara demikian, generasi akan datang akan kenang jasa baik kita. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, Mambong.

Beberapa Ahli: [Menyampuk]

3.15 ptg.

Dr. James Dawos Mamit [Mambong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi saya peluang ini untuk membahaskan Kajian Separuh Rancangan Malaysia Kelapan. Saya ingin menyentuh beberapa sektor tetapi yang pertama saya ingin menyentuh sektor perhutanan.

Sektor perhutanan dan kayu kayan telah menyumbang kepada pembangunan ekonomi negara secara menyeluruh dan kekal berdaya tahan walaupun sumber kayu kayan sudah berkurangan di negara kita. Teras pembangunan sektor ini seharusnya ialah untuk meningkatkan tahap produktiviti dan kedinamikan yang seterusnya meningkatkan daya saing melalui pengurusan moden yang lebih luas.

Dalam tempoh kajian semula, program pembangunan sektor ini ialah untuk memastikan bekalan kayu balak yang mencukupi dan berterusan bagi menyokong pertumbuhan industri pembuatan. Menurut Lembaga Perindustrian Kayu Malaysia atau Malaysia Timber Industry Board iaitu MTIB, permintaan eksport untuk kayu kayan meningkat pada tahun 2002 dengan jumlah eksport kayu kayan meningkat 6.5% pada tahun 2002 jika dibandingkan dengan tahun 2001 iaitu jumlah eksport RM15.26 ribu juta pada tahun 2002 dan RM14.33 ribu juta pada tahun 2001.

Kayu balak, papan lapis dan perabot kayu mencatatkan kadar peningkatan yang tinggi. Peningkatan eksport kayu kayan adalah didorong oleh permintaan tinggi daripada pasaran Amerika Syarikat...

Datuk Bung Moktar bin Radin : Minta penjelasan sedikit.

Dr. James Dawos Mamit: Baru bermula sudah minta penjelasan, bolehlah.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Berhubung dengan kayu kayan di negara kita ini Tuan Yang di-Pertua. Jadi saya dapat makluman bahawa di Sarawak sendiri di mana kerajaan negeri telah menswastakan sistem perhutanan di Sarawak itu sendiri. Jadi, pada pandangan Yang Berhormat, apakah penswastakan ini mendatangkan kebaikan kepada negara kita termasuk mungkin mempertingkatkan produksi kayu balak itu sendiri ataupun ia mungkin merupakan satu kelemahan, sebab pada kita ada yang berpendapat bahawa lebih baik ia dikorporatkan daripada di *privatize* kan. Apa pandangan Yang Berhormat?

Dr. James Dawos Mamit: Terima kasih Yang Berhormat bagi Kinabatangan atas soalan itu tadi. *Privatization* bagi Jabatan Perhutanan di Sarawak memang sudah lama dirancang. *Privatization* adalah untuk meningkatkan produktiviti staf di dalam Jabatan Perhutanan kerana kalau tidak di *privatize* kan ataupun di *corporatise* kan terdahulunya memang agak sukar bagi jabatan untuk mendapat kakitangan yang lebih kerana keluasan hutan di Sarawak memanglah besar. Jadi sukar bagi kakitangan untuk berkejar untuk ke sana dan ke sini bagi mengurus hutan dengan baik.

Oleh yang demikian, kerajaan negeri mengambil keputusan untuk mem *privatise* kan beberapa aktiviti termasuk aktiviti pengawalan dan *enforcement*. Itulah sebabnya sekarang banyak aktiviti yang sudah di *privatise* kan.

Saya teruskan sekarang dengan industri kayu kayan. Tadi saya menyatakan bahawa peningkatan eksport kayu kayan adalah didorong oleh permintaan tinggi daripada pasaran Amerika Syarikat. Menyedari hakikat ini, saya ingin bertanya kepada pihak kementerian sama ada satu kempen yang pihak Yahudi di Amerika Syarikat untuk memulau pembelian barangan buatan Malaysia kerana kritikan Yang Amat Berbahagia Tun Dr. Mahathir, bekas Perdana Menteri kita terhadap bangsa Yahudi semasa Summit OIC sama ada tindakan kumpulan Yahudi ini ada kesan atau tidak terhadap eksport kayu kayan negara kita ke Amerika Syarikat.

Saya juga ingin tahu, apakah kesan pengharaman eksport kayu balak dari Indonesia kepada perkembangan industri kayu kayan di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, berbanding dengan Amerika Syarikat, permintaan oleh Negara China juga meningkat. Sekiranya kempen oleh kumpulan Yahudi di Amerika Syarikat berkesan bagi menghalang kayu kayan kita masuk ke Amerika Syarikat, bolehkah Kementerian Perusahaan Utama memindahkan pasaran eksport ke Negara China dengan membuat kempen pemasaran lebih kerap lagi ke negara itu.

Saya yakin, dengan penyediaan Sukan Olimpik yang akan diadakan di Beijing pada tahun 2008, Negara China akan memerlukan bahan kayu kayan lebih banyak lagi. Ini adalah satu peluang bagi negara kita untuk mengeksport kayu kayan kita ke negara itu.

Saya teliti pada dua tahun kebelakangan ini, permintaan kayu kayan di Jepun agak lembap dan eksport kepada negara-negara itu memanglah merosot. Negara-negara tersebut adalah pembeli utama kayu gergaji dan papan lapis. Apakah sebab-sebab kemerosotan eksport kayu kayan ke negara-negara Eropah dan Jepun?

Saya tahu di negara Eropah, mereka ingin membeli hanya kayu kayan yang dipersijilkan ataupun *certification* dengan izin. Dalam hal ini, apakah perkembangan setakat ini pensijilan kayu kayan negara kita. Adakah Malaysian Timber Certification Council dengan izin, menerima pakai kaedah dan standard Forest Stewardship Council ataupun FSC.

Walaupun pada amnya Tuan Yang di-Pertua, permintaan pasaran eksport meningkat pada tahun 2002. Namun pada tempoh pertama Rancangan Malaysia Kelapan

iaitu tahun 2000 hingga 2003, sektor perhutanan dan pembalakan menurun kepada kadar pertumbuhan 16.9% pada tahun 2000 kepada 13.1% pada tahun 2003. Adakah dianggarkan bahawa kadar pertumbuhan akan terus menurun menjadi lebih rendah lagi di dalam tempoh kedua Rancangan Malaysia Kelapan. Apakah sebab-sebab penurunan kadar pertumbuhan di dalam sektor perhutanan dan pembalakan.

Tuan Yang di-Pertua, Lembaga Perindustrian Kayu Kayan Malaysia meramalkan bahawa eksport pada tahun 2003 dan tahun-tahun seterusnya akan berkembang ekoran pemulihan ekonomi dunia. Di samping itu, MTIB menyatakan proses globalisasi dan liberalisasi perdagangan akan menyumbang kepada peningkatan eksport kayu kayan di negara kita.

Jika senario pasaran antarabangsa amat cerah yang digambarkan oleh MTIB, bagaimanakah kita dapat memenuhi permintaan pasaran antarabangsa kalaulah pengeluaran kayu balak berkurang. Saya tahu bahawa negara kita adalah ahli International Tropical Timber Organization ataupun ITTO dan selaras dengan iltizam negara kita untuk melaksanakan pengurusan hutan secara lestari mengikut garis panduan ITTO, aktiviti pembalakan telah pun dirancang dan ditetapkan berasaskan kepada kadar catuan tebaran ataupun ACR.

Dalam pada ini, adakah ACR yang 772,870 hektar yang dirumuskan oleh KPU benar-benar ACR yang memantapkan pengurusan hutan yang lestari. Apakah fakta-fakta yang diguna pakai oleh KPU bagi merumuskan ACR? Saya nampak dalam tempoh kajian semula, penghutanan semula dan pemulihan hutan simpanan produktif dengan penanaman pokok kayu balak yang cepat membesar harus dijalankan tetapi kadar pelaksanaan penanaman terlalu perlahan, *very slow indeed* dengan izin, Tuan Yang di-Pertua. Oleh itu saya ingin tahu, berapakah keluasan penanaman pokok kayu balak yang cepat besar di setiap negeri sehingga kini.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua yang saya ingin menyentuh ialah telah pembangunan kawasan Parlimen di Mambong. Memang tidak dinafikan bahawa kawasan Parlimen Mambong cepat membangun dengan pelaksanaan pelbagai projek infrastruktur dan kemudahan awam. Banyak kampung-kampung yang dihubungi oleh jalan-jalan raya sudah dibekalkan dengan bekalan elektrik dan bekalan air paip bersih.

Dalam hal ini, saya ingin bertanya kepada kementerian, kenapa masih ada kampung-kampung yang sudah dihubungi oleh jalan-jalan raya masih tidak ada bekalan elektrik. Sebagai contoh, Kampung Gerung, Kampung Keru dan Kampung Semedang di Borneo Highway di mana *high tension line* ataupun HTL sudah wujud di kampung-kampung itu tetapi belum lagi disambung ke kampung-kampung tersebut.

Kampung-kampung lain seperti Kampung Kerian, ini Yang Berhormat Setiausaha Parlimen mesti tahu kerana suatu ketika semasa kita melawat ke Kampung Dayu, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Luar Bandar ada menyatakan bahawa, dia akan meluluskan penyambungan bekalan elektrik ke kampung ini iaitu Kampung Kerian. Kenapa setakat ini saya nampak belum lagi ada apa-apa dan juga kepada Kampung Sira, Kampung Nyiru, Kampung Gate dan Kampung Tringus, Rebak Rotan di mana kampung-kampung itu hanya satu kilometer jauh daripada *high tension line* yang sudah wujud...

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, minta gulung Yang Berhormat.

Dr. James Dawos Mamit: Untuk menggulung Tuan Yang di-Pertua, saya memohon agar Kementerian Pembangunan Luar Bandar mengambil dalam hal ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Kubang Kerian.

3.30 ptg.

Tuan Husam bin Haji Musa [Kubang Kerian]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Mengikut laporan Buletin Perangkaan Bank Negara bagi Julai 2003 jumlah NPL atau hutang tidak berbayar sistem perbankan yang melebihi 6 bulan ialah sejumlah RM55.9 bilion. Angka ini ternyata lebih tinggi dari semasa kita dilanda krisis ekonomi iaitu

umpamanya angka bagi bulan Disember 1998 ialah berjumlah RM52.4 bilion. Kedudukan ini dicapai melalui dasar-dasar yang telah diambil oleh kerajaan.

Kita telah menubuhkan dana harta dan lain-lain agensi untuk menyusun semula NPL bank-bank ini, tetapi nampaknya kedudukan NPL perbankan kita pada Julai 2003 adalah lebih tinggi daripada mula-mula kita dilanda krisis ekonomi tahun 1998. Saya berharap Kementerian Kewangan dapat memberikan penjelasan terhadap kedudukan ini. Pada saya ini menunjukkan bahawa ekonomi kita masih lagi belum pulih seperti yang digembar-gemburkan oleh bekas Perdana Menteri dan juga Perdana Menteri yang baru.

Tajuk kedua yang saya ingin sentuh ialah berkenaan dengan PERWAJA. Pada 26 September 2003, kerajaan telah memberikan pinjaman baru kepada PERWAJA sejumlah RM418 juta melalui dua pinjaman semata-mata untuk membayar tuntutan ganti rugi hasil daripada pecah kontrak di antara PERWAJA dengan Prima Mutiara, sebuah anak syarikat perkapalan yang dimiliki oleh Datuk Halim Mazmin dan isterinya.

Perjanjian ini ditandatangani pada tahun 1983 iaitu lebih kurang 2 tahun selepas bekas Perdana Menteri kita mengambil alih sebagai Perdana Menteri dan PERWAJA merupakan projek sulung meganya yang pertama pada waktu itu. Sehingga hari ini PERWAJA masih lagi menanggung pelbagai kesan daripada salah pengurusan dan penyelewengan termasuk pecah kontrak sejumlah RM418 juta yang telah saya sebutkan sekejap tadi.

Apabila saya membuat semakan dengan ROC, saya dapati bahawa PERWAJA masih lagi dimiliki oleh Menteri Kewangan diperbadankan dan semua Ahli Lembaga PERWAJA masih lagi adalah anggota-anggota yang dinamakan oleh Menteri Kewangan. Saya difahamkan bahawa melalui BAFIA adalah menjadi satu kesalahan bagi sebuah bank yang dimiliki 100% oleh kerajaan melalui MOF untuk memberikan pinjaman sedemikian rupa kepada satu entiti adik beradiknya iaitu PERWAJA yang juga dimiliki oleh kerajaan.

Saya telah diberi faham di Dewan ini oleh Timbalan Menteri Kewangan bahawa PERWAJA telah diswastakan kepada MAJU Holdings sejak akhir tahun yang lalu tetapi pada hari ini semakan menunjukkan bahawa ia masih dimiliki oleh Kementerian Kewangan. Saya minta penjelasan, adakah satu audit bebas telah dilakukan terhadap tuntutan yang dibuat oleh Prima Mutiara sehingga kerajaan meluluskan pinjaman baru sejumlah RM418 juta yang tersebut itu. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Perdana Menteri yang baru, adakah kedudukan PERWAJA ini akan dibiarkan berlarutan dan tidak ada satu formula penyelesaian diambil.

Satu daripada perkara penting yang berlaku kepada negara kita menjelang persaraan Yang Berhormat bagi Kubang Pasu ialah beberapa keputusan penting yang amat terdesak dan segera, di antaranya ialah pemberian kontrak *double-tracking* dari Ipoh ke Padang Besar dan juga daripada Seremban ke Johor Baru kepada Gamuda-MMC dengan nilai RM14.5 bilion yang pada asalnya iaitu pada tahun Mei 2001 kerajaan telah menandatangani MoU yang disaksikan oleh Perdana Menteri India dan juga bekas Perdana Menteri kita, projek ini diberikan bahagian utara kepada *Indian Railway Construction Company (IRCON)* dan bahagian selatan kepada *China Railway (CREC)* yang kemudiannya ditandatangani melalui satu pemberian *letter of intent* pada tahun yang lalu iaitu 2002. Tetapi kemudiannya, pada 22 Oktober, iaitu hanya 8 hari menjelang persaraan Yang Berhormat bagi Kubang Pasu, kerajaan telah membuat satu keputusan yang mendesak iaitu dengan melantik Gamuda-MMC dengan tidak pun memberitahu IRCON dan CRC, bahkan kedutaan China dan India mengenai pembatalan tersebut. Ini telah menyebabkan timbul rasa tidak adakah puas hati kedua-dua negara.

Saya suka mengingatkan kerajaan bahawa nilai perdagangan kita dengan India dan China adalah sangat besar. Bagi tahun 2002 nilai perdagangan dua hala kita dengan China adalah USD12 bilion dan dengan India sahaja kita mengeksport kelapa sawit sejumlah 700 ribu metrik tan bagi tahun 2001 dan ini telah meningkat 34% daripada tahun sebelumnya.

Kita juga telah diberikan kontrak yang bernilai lebih kurang RM10 bilion oleh kerajaan India kepada syarikat-syarikat kita di India. Minggu yang lepas sebuah daripada kontraktor kita telah ditamatkan perjanjian oleh Kerajaan India, mungkin sebagai tindak

balas daripada perbuatan yang mencabul nilai-nilai setia kawan rakan perdagangan di peringkat antarabangsa.

Dahulu kita hanya lihat kerajaan membatalkan royalti petroleum kepada Terengganu tetapi sekarang di peringkat antarabangsa, dua negara rakan perdagangan kita telah menerima kesan daripada cara kita menguruskan pemberian projek ini. Saya kira ini adalah satu perkara yang memalukan negara kita dan harus dikaji dengan serta-merta oleh Kabinet baru Perdana Menteri yang baru. Jika tidak saya kira ia akan memberikan kesan yang buruk kepada masa depan dan nama baik kita dan juga perdagangan kita dengan dua-dua negara tersebut.

Bahkan dalam siaran akhbar dilaporkan bahawa Gamuda-MMC mendapat projek ini berasaskan *open-ended agreement* di mana mungkin wujud *variation order* yang menyebabkan harga projek akan meningkat walaupun pada waktu ini tawarannya adalah RM14.5 bilion. Jika 30% harta akan meningkat, harganya kembali kepada harga yang lebih tinggi daripada harga asal yang dicadangkan oleh sebuah syarikat perunding kepada kerajaan iaitu RM17 bilion. Lebih malang lagi penawaran ini ataupun surat tawaran ini diberikan pada 22 Oktober, pada hari yang sama IRCON dan CREC memberikan tawaran baru mereka dengan harga yang lebih murah iaitu RM14.3 bilion.

Yang ketiga, dalam ucapan belanjawan Perdana Menteri telah disebut bahawa kerajaan akan menubuhkan konsortium kedua bagi tujuan cari gali sumber minyak mengikut Perdana Menteri dalam pembentangan tersebut untuk *marginal field* tetapi mengikut Tan Sri Hassan Marican, tidak ada istilah *marginal field* dalam bidang cari gali minyak. Yang ada ialah *small field* tetapi saya ingin penjelasan, adakah kerajaan telah pasti syarikat-syarikat bagi pembinaan ataupun penubuhan konsortium minyak yang kedua. Apakah terma yang kerajaan akan gunakan bagi konsortium minyak yang kedua ini? Sama ada kita akan memberikan konsesi kepada syarikat ini sama seperti mana kita berikan kepada Petronas tetapi konsesi ini ialah untuk telaga-telaga yang lebih kecil ataupun meneruskan terma yang sedia ada, iaitu berasaskan kepada *profit-sharing* di antara Petronas dengan syarikat-syarikat cari gali.

Apa yang saya ingin sebutkan ialah bahawa selama ini negara kita telah dipacu berasaskan kepada pendapatan minyak dan gas. Petronas bagi tahun 2002 mencatat keuntungan RM14 bilion dan bagi tahun 2001 keuntungan selepas cukai ialah RM16.4 bilion, tidak termasuk cukai yang dibayar kepada kerajaan setiap tahun lebih kurang RM8 bilion jika kita masukkan kedua-dua sekali keuntungan bersih dan cukai yang dipungut oleh kerajaan. Kita mempunyai lebihan daripada wang Petronas ataupun wang minyak dan gas kita, sejumlah lebih kurang RM22 bilion setiap tahun. Apa yang digunakan untuk Putrajaya dan juga KLCC ialah wang daripada Petronas, sedangkan lebih RM500 ribu lagi, rakyat kita sebagai satu *indicator* bahawa duduk dalam keadaan rumah setinggan yang sangat dahsyat di seluruh negara, mengikut laporan yang dibuat oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan sendiri.

Apa yang saya ingin sebutkan ialah bahawa jika penubuhan konsortium ini tidak diawasi dengan sempurna kita akan memberikan sumber minyak kepada syarikat-syarikat perseorangan biasa yang harus sebaliknya dimiliki sebagai khazanah negara oleh syarikat kebangsaan seperti mana Petronas. Sekalipun kerajaan ingin menubuhkan konsortium ini, saya mencadangkan supaya negeri-negeri di mana minyak dan gas ditemui seperti Terengganu dan Sabah dan di laut antarabangsa berhampiran Sabah, kita menemui tiga telaga baru yang menyebabkan rizab gas kita lebih besar daripada rizab Kuwait pada hari ini. Ini termasuk Kelantan kerana persempadanan dengan Thailand di bawah GDA dan juga dengan Vietnam yang telah memulakan pengeluaran pada tahun yang lalu.

Ketiga-tiga negeri ini harus diberikan *first right* untuk menjadi anggota kepada konsortium ini. Dengan cara ini negeri-negeri ini akan mendapat faedah yang lebih daripada penubuhan konsortium ini dan bukan hanya semata-mata diberikan kepada syarikat-syarikat swasta terpilih. Saya difahamkan di antara tiga syarikat tersebut ialah JAWALA dari Sabah, *Ranhill* dari Semenanjung dan *Crest Corp* juga dari Semenanjung. Mengikut rekod-rekod yang saya semak *Ranhill* telah diminta untuk menyelamatkan sebuah jana kuasa swasta iaitu EPE Power.

EPE Power adalah sebuah jana kuasa yang telah masuk dalam PN4 dalam BSKL, di mana biasanya tiap-tiap syarikat yang memperolehi kelulusan untuk melaksanakan IPP secara swasta tidak mungkin akan mengalami kerugian. Apabila kita semak siapakah *substantial shareholder* kepada EPE Power, saya dapati bahawa satu masa ia dimiliki oleh sebuah syarikat *DZJJ*, saya tidak hendak sebutkan terjemahan nama *DZJJ* ini tetapi ini persoalan yang harus dijelaskan supaya penubuhan konsortium kedua ini tidak dijadikan alat mana-mana pihak untuk mencari keuntungan di atas khazanah negara kita.

Perincian daripada kajian terhadap kedudukan EPE Power dan *DZJJ* ini ialah kita boleh perolehi melalui maklumat-maklumat di BSKL dan saya tidak bercadang untuk menyebutnya dalam kesempatan yang ringkas ini. Perdana Menteri dalam masa membentangkan *Mid-term Review* telah menyebut bahawa kerajaan sejak ataupun selepas daripada beliau bersara akan mengamalkan dasar tender terbuka untuk projek-projek kerajaan. Alhamdulillah, saya ucapkan tahniah kepada pembangkang kerana desakan pembangkang akhirnya berjaya. *[Disorak]* Desakan daripada Yang Berhormat bagi Kemaman, Yang Berhormat bagi Terengganu, Yang Berhormat bagi Pokok Sena, Yang Berhormat bagi Kuala Kedah, Yang Berhormat bagi Bagan, Yang Berhormat bagi Bukit Mertajam, Yang Berhormat bagi Kota Melaka, Yang Berhormat bagi Kepong, akhirnya berjaya, iaitu kerajaan sekarang ini tunduk kepada desakan pembangkang untuk melaksanakan tender secara terbuka.

Sebelum daripada ini penawaran tender ini adalah secara terpilih. Kita telah sebutkan bahawa secara terpilih akan menyebabkan harga pembinaan akan meningkat. Dibuktikan oleh, apa yang diumumkan oleh Perdana Menteri sendiri bahawa *ceiling* bagi kos pembinaan ataupun projek RMK-8 telah meningkat daripada RM110 bilion kepada RM160 bilion, RM50 bilion peningkatan daripada *ceiling* yang telah ditetapkan oleh EPU sendiri, kerana pembinaan yang mahal termasuk saya sebutkan di sini ialah Monorel.

Monorel kita boleh dibuat perbandingan dengan Jakarta, di mana mereka membina trak yang jauh lebih panjang dengan harga yang separuh lebih murah daripada *double-track* Monorel kita. Saya ingin tanya EPU, bagaimana mereka meluluskan projek ini. Maklumat terakhir saya dapati *passengers* ataupun *daily load* yang mereka ambil pada hari ini ialah hanya 300 ribu orang, kalau didarabkan dengan harga tiket RM2, ia tidak akan mampu bayar *interest alone*. Bukan sahaja tidak boleh bayar *loan*, hendak bayar *interest* sahaja ia tidak boleh, tetapi EPU telah meluluskan.

Jadi, saya berharap dengan kemerdekaan yang kita capai bermula pada 31 Oktober, seluruh dasar yang telah kita laksanakan selama ini dapat dikaji semula....

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa Yang Berhormat sudah cukup, Yang Berhormat.

Tuan Husam bin Haji Musa: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Memang tidak boleh semua dapat. Terpulang, ikut nasiblah ya. Yang Berhormat bagi Sri Gading.

3.43 ptg.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Semalam petang kata orang Johor, kata orang Utara, kelmarin petang atau Sabah dan Sarawak pun, kelmarin petang... *[Disampuk]* Kelmarin Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengimamkan sembahyang berjemaah, sembahyang Maghrib... *[Disampuk]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Teruskan Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Luar biasa! Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita yang kelima mengimamkan sembahyang Maghrib bersama-sama seluruh Ahli Parlimen, termasuk Ahli-ahli Parlimen Pembangkang khususnya kawan-kawan daripada PAS. Hebat! Ini tidak pernah terjadi, tidak terjadi! Jadi, kalau ada keluhuran rakan-rakan daripada PAS dan *Harakah*, tolong war-warkan ini. Tolong sebar-sebarkan! Tolong sebar-

sebakarkan untuk mengimbangkan tentang yang diwar-warkan oleh PAS waktu bajet dibentangkan, waktu dikatakan bajet sembahyang Asar.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Hendak beri jalan, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Ketawa]* Yang Berhormat bagi Kubang Kerian baru bercakap. Yalah.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Sila.

Tuan Husam bin Haji Musa: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat bagi Sri Gading. Saya rasa tidak berapa sedap sedikitlah, memang cantik Perdana Menteri baru boleh menjadi imam tetapi ini semacam menyindir Perdana Menteri yang lama... *[Ketawa]* Saya rasa perkara ini tidak payah kita besar-besarkan.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Yang Berhormat, ya sila. Ini bab ibadah Yang Berhormat. Teruskan dengan yang lain ya Yang Berhormat. Usah dipertikaikan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Inilah Tuan Yang di-Pertua. Tafsiran yang dibuat tidak pernah yang baik. Buruk sahaja! Tidak adalah sedikit hendak buat tafsiran yang boleh menggembirakan. Kalau boleh kondem, kondemkan. Yang Amat Berhormat mantan, kata orang bekas Perdana Menteri kita, orangnya pun saya tahu bersembahyang dan orang tuduh dia kafir, dia Firaun, dia itu, dia ini, kadang-kadang tidak sehebat Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir bin Mohamad kerana sepanjang yang saya tahu, sudah dua kali masuk Kaabah, sembahyang empat penjuru dalam Kaabah... *[Disampuk]*

Saya hendak menyatakan ajaran Islam itu satu. Janganlah antara kita sesama Islam, lebih-lebih lagi dalam bulan Ramadan Al-Mubarak ini, kita menuding jari di antara satu sama lain, seolah-olah orang lain tidak Islam. Yang kadang-kadang berbeza agaknya tafsiran, kerana ada orang tafsir Islam ikut macam mana hendak untung politik. Itu yang menyebabkan kita dalam negara ini bercelaru, pasal tafsir hendak untung politik.

Saya berharap dengan ketua kerajaan yang begini hebat, saya rasa rakyat, insya-Allah akan dipimpin dalam keadaan yang baik dan peluang PAS agaknya hendak menang pilihan raya yang kesebelas makin pudar... *[Ketawa]* Insya-Allah, insya-Allah kerana tidak ada isu... *[Disampuk]* Isu sifar ya, tidak ada apa-apa! *Yilek! Nahi!* Tidak ada isu, ya. Jadi, rakan-rakan daripada PAS bersiap-sedialah anda...

Puan Teresa Kok Suh Sim: Minta penjelasan.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, ada yang berdiri, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *Astaghfirullahal'azim...*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Seputeh.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: ...Tuan Yang di-Pertua, saya ada berapa minit lagi? Okay, okay!

Dato' Shaziman bin Abu Mansor: Ini soal agama.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ini cerita agama, Yang Berhormat bagi Seputeh bolehkah?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Tinggal sembilan minit lagi, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Okay, okaylah! Yang Berhormat bagi Seputeh, okay, okay! Saya memang hormat perempuan... *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, terus.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Yang Berhormat, apa Yang Berhormat cakap ini apa kena-mengena dengan Rancangan Malaysia Kelapan... *[Ketawa]* Jadi, ini keluar tajuk lagilah!

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Tuan Yang di-Pertua, lebih baik hentikan dia supaya kami ada masa!.. *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Itu hak saya. Yang Berhormat, duduklah!

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ucapan saya ini...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Serupa sahaja, padahal yang lain pun merapu juga. Teruskan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Yang di-Pertua, ucapan saya ini memang kena sangat dengan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan kerana ini ialah rancangan yang dibuat oleh kerajaan di mana ketuanya ialah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Apabila saya menyentuh soal Perdana Menteri, dia amat bertepatan sangat. *[Disampuk]* Yang Berhormat bagi Seputeh, faham atau tidak faham?

Puan Teresa Kok Suh Sim: *[Menyampuk]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ini apa ini Yang Berhormat? Hendak bagi jalankah?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Ketawa]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Jangan begitu, Yang Berhormat. Hendak bagi jalan, bagilah. Sila.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Bagi? Ya. Terima kasih Yang Berhormat bagi Sri Gading. Adakah ucapan Yang Berhormat ini adalah untuk memberi sokongan kepada Pak Lah menjadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sekarang? Saya hendak tanya sama ada Yang Berhormat bagi Sri Gading ada peluang untuk masuk Kabinet bila rombakan Kabinet berlaku? *[Tepuk]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: ..*[Ketawa]* Ya lah! Okay! Saya punya bos sudah kata suruh serius sedikit. Jadi, saya teruskanlah... *[Ketawa]*

Rancangan Malaysia Kelapan ini adalah rentetan daripada Rancangan Malaysia sebelumnya. Bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita atau lebih tepat lagi Perdana Menteri Yang Keempat telah menyambut Rancangan Malaysia Ketiga apabila beliau menggantikan Almarhum Tun Hussein Onn sebagai Perdana Menteri. Pada waktu itu Perdana Menteri mengetuai kerajaan yang sedang melaksanakan Rancangan Malaysia Ketiga. Maknanya Rancangan Malaysia Keempat, Kelima, Keenam, Ketujuh dan kini Kelapan, semuanya hasil pimpinan dan bimbingan bekas Yang Amat Berhormat Perdana Menteri atau Perdana Menteri Yang Keempat, Tun Dr. Mahathir bin Mohamad.

Apabila menyentuh soal pembangunan, apabila menyentuh soal kemajuan, apabila menyentuh soal kemakmuran, kemewahan, perubahan dan sebagainya, lima Rancangan Malaysia ini diterajui oleh Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir bin Mohamad. Oleh yang demikian, marilah kita berterima kasih. Rakyat Malaysia tidak ada pilihan lain. Rakyat Malaysia yang bertamadun yang dapat berfikir secara rasional akan melahirkan rasa penghargaan dan rasa terutang budi kepada Perdana Menteri kita yang keempat. Jasa beliau tidak dapat hendak kita nafikan.

Tuan Yang di-Pertua, Tun Dr. Mahathir ini hebat. Dia Perdana Menteri yang keempat...

Puan Fong Po Kuan: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, ada yang berdiri. Yang Berhormat bagi Batu Gajah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *Astaghfirullahal'azim.*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa Yang Berhormat ada empat minit lagi, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ya?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, sila.

Puan Fong Po Kuan: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya rasa dia pun tidak ada apa-apa hendak ucap. Ini macam mengulangi usul. Usul Terima Kasih sudah habis.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Tidak apa Yang Berhormat.

Puan Fong Po Kuan: Pertanyaan, penjelasan. Ingatkah Yang Berhormat?...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Yang Berhormat, itu bukan hal....

Puan Fong Po Kuan: Saya minta pertanyaan. Ingatkah Yang Berhormat, semalam Yang Amat Berhormat telah menyeru Ahli-ahli dalam Dewan agar meningkatkan mutu perbahasan. Jadi, saya nampak Yang Berhormat bagi Sri Gading...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Tidak ada Yang Berhormat, cukup.

Puan Fong Po Kuan: ...mutunya masih begitu "tinggi".

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Cukup, cukup, Yang Berhormat! Masa sudah cukup!

Puan Fong Po Kuan: Jadi, apa langkah yang akan diambil oleh Yang Berhormat untuk membaiki mutu Yang Berhormat lagi?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Terus, Yang Berhormat bagi Sri Gading. Ya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Terima kasihlah Yang Berhormat bagi Batu Gajah. Sebagai rakyat Malaysia, saya mungkin berbeza dengan Yang Berhormat bagi Batu Gajah kerana saya seorang yang tidak akan boleh terlepas daripada mengenang jasa seseorang. Soal mengenang jasa kalau dianggap sebagai mutu ucapan yang rendah, terserah kepada Yang Berhormat bagi Batu Gajah. Terserah, tetapi saya rasa rakyat yang berfikir rasional, matang dan bertamadun akan memberikan sokongan kepada ucapan saya.

Dato' Haji Amihamzah bin Ahmad: *[Bangun]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Lipis.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Lipis.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Habis macam ini sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ada dua minit lagi.

Dato' Haji Amihamzah bin Ahmad: Dua minit. Tuan Yang di-Pertua, saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat. Yang Berhormat berucap begitu baik tetapi sebelah sana itu berucap, saya dengar dari luar, selepas itu saya masuk sebab dia cerita pasal projek sahaja. Dia ingat jadi wakil rakyat atau hendak cari projek di Dewan ini? Apa pandangan Yang Berhormat?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Pandangan Yang Berhormat bagi Lipis itulah sama dengan pandangan saya... *[Disampuk] [Ketawa]* Bagi pembangkang, semua tidak betul! Bagi pembangkang, saya lihat satu persatu kalau bangun, tidak ada yang hendak memuji. Kritikan sepanjang zaman! Kritikan salah, tidak betul, salah, tidak betul, modal asas pembangkang! Kalau modal asas pembangkang hanya menyatakan kerajaan tidak betul, maknanya memang rendah sangatlah akal fikiran pembangkang!

Tetapi yang saya pelik, dalam apa yang dikatakan oleh pembangkang, kerajaan itu salah, kerajaan itu silap, kerajaan itu lemah, kerajaan itu begitu begini, rakyat hidup dalam keadaan aman damai. Rakyat hidup dalam keadaan mewah...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Yang Berhormat, masa sudah cukup.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: ...aman tenteram, negara membangun. Rakyat juga dapat berbangga, berdiri sama tinggi dengan rakyat yang maju di negara-negara lain. Kemudahan-kemudahan yang ada...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa Yang Berhormat sudah cukup, Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: ...di negara ini juga begitu hebat yang mengagumkan rakyat di seluruh dunia!

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, cukup Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Cukup, Tuan Yang di-Pertua?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya. Shah Alam.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

3.58 ptg.

Dato' Ir. Mohd Zin bin Mohamed [Shah Alam]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua...

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Saya sudah cakap, tidak semua dapat, Yang Berhormat.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: ...kerana mengizinkan saya untuk mengambil bahagian dalam membahaskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan.

Tuan Yang di-Pertua, jika Indonesia satu ketika begitu bangga dengan demokrasi terpimpin, kita pula bangga dengan kapitalis terkawal. Walau apa pun disebut, yang penting *indicator* ekonomi menunjukkan kita mampu membangunkan negara. Kita menekankan kepada kepentingan rakyat apabila mampu membasmi kemiskinan daripada 52.4% atau separuh rakyat kita miskin pada 1970 kepada hanya 5.1% pada 2002. Dijangka kita mampu ke tahap 0.5% atau terhapus langsung menjelang tahun 2005. Pendapatan purata dari USD300 pada tahun 1970 kepada USD4,000 kini. Celik huruf pula hampir 94.1% dan dewasa ini kita ada 94,320 golongan profesional.

Saya yakin kapitalis terkawal akan bergerak ke arah ekonomi yang lebih berunsur Islam apabila peranan Sistem Kewangan Islam di perbankan Islam, bon serta kaunter saham berasaskan Islam semakin penting menyumbang kepada ekonomi kita. Ini belum dikira dari segi peranan pelaburan melalui takaful dan zakat yang semakin menyerlah.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya dan yakin bahawa kerajaan akan semakin berkesan dan menjadi pelindung rakyat apabila ia semakin bersih dan cekap. Selain daripada itu, belanja kerajaan akan semakin meningkat untuk memberikan kemudahan kepada rakyat. Saya ambil contoh, pada 1957 sebanyak 19.5% atau RM1 bilion daripada

Keluaran Negara Kasar dan pada 2003, ia menjadi kepada RM112.5 bilion atau peningkatan lebih 100% atau 29.2% daripada KDNK.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh perkara yang berhubung kait dengan pemilikan ekuiti bumiputera. Menyentuh soal ini, saya sebagai generasi yang dilahirkan beberapa tahun sebelum merdeka tetapi mendapat peluang pendidikan menengah dan tinggi ketika Dasar Ekonomi Baru dilaksanakan sebenarnya terkilang kerana 30% yang digariskan tidak tercapai. Persoalannya kenapa demikian? Walaupun bumiputera kini memiliki 18.7% daripada 2.4% pada 1970 serta dikatakan kenaikan 551 kali ganda atau RM73.16 bilion, suara-suara mengkritik dasar membantu bumiputera ini begitu nyaring dan gemuruh.

Namun apakah suara bumiputera gemuruh sedemikian apabila orang lain umpamanya masyarakat Cina menguasai RM159.8 bilion iaitu 100% lebih tinggi daripada bumiputera. Tidak apalah soal pemilikan kerana apa yang berlaku sudah berlaku tetapi saya ingin tekankan mengenai kadar perkembangan pemilikan ekuiti. Orang-orang Cina pada kadar 19.2%, bumiputera pada kadar 7.8%. Apabila menyebut bumiputera kita mesti ingat ia bukan sahaja orang Melayu tetapi semua kaum etnik yang asalnya di sini termasuk di Sabah dan di Sarawak kerana itu selain dasar yang digariskan melalui Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan seperti Dana Harapan, perolehan dan kerja kontrak serta peluang-peluang lain.

Saya ingin menekankan beberapa perkara yang perlu diberikan penekanan oleh kerajaan kepada pendidikan bumiputera. Yang pertama, sistem pendidikan sekolah rendah perlu dikaji semula. Pelajarilah kemajuan Sekolah Jenis Kebangsaan Cina yang maju sebagai asas kurikulum dan pengajaran. Kurangkan penekanan kepada kelulusan bersifat sijil tetapi lebih kepada latihan kemahiran dan profesional. Kejayaan Dasar Ekonomi Baru melahirkan ramai.....

Tuan Husam bin Haji Musa: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ada yang berdiri, Yang Berhormat. Hendak beri jalan?

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Masa saya ada berapa minit lagi?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Masa lebih kurang sembilan minit lagi.

Tuan Husam bin Haji Musa: Tuan Yang di-Pertua, di bawah cadangan Yang Berhormat bagi Shah Alam yang bijaksana tadi untuk pendidikan bumiputera. Adakah boleh masuk dalam itu sekali Sekolah Agama Rakyat itu diberi balik sebab ramai bumiputera yang belajar di Sekolah Agama Rakyat? Jadi bantuan per kapita diberikan semula.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Dia hendak ajak saya masuk *debate on* Sekolah Rendah Agama Rakyat... [Ketawa] sudah selalu kita *debate*. Saya sebutkan di sini sebagai satu pendekatan yang harus diambil untuk mempertingkatkan dan memperkasa sistem pendidikan kita termasuklah pendidikan agama. Kejayaan DEB melahirkan ramai profesional Melayu perlu diteruskan sambil memberikan pendedahan latihan dan diperluaskan penggunaan bahasa Inggeris dan bahasa-bahasa lain yang menjadi pengantar bagi urusan perniagaan dan profesional.

Tuan Yang di-Pertua, kadangkala kita selalu dikejutkan dengan mentaliti sama ada ia bersifat bantuan atau subsidi. Perkataan subsidi memberikan implikasi buruk dan seolah-olah bumiputera bergantung harap 100% kepada kerajaan. Bagaimana jika sesuatu masyarakat itu mempunyai masalah atau ketinggalan? Apakah subsidi tidak perlu? Lihat sahaja subsidi Kerajaan Amerika Syarikat dan *European Union (EU)* kepada petaninya yang menghadapi masalah. Ia tetap diadakan. Itu adalah satu realiti yang berlaku dalam dunia pada hari ini. Apakah apabila rakyat bergantung....

Puan Chong Eng: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Bukit Mertajam berdiri. Yang Berhormat hendak beri jalan?

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Sekejap, sekejap!

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Dia tidak bagi, duduklah.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: *Let me finish this one.*

Tuan Yang di-Pertua, apakah apabila rakyat bergantung kepada kerajaan melalui bantuan dianggap masyarakat subsidi? Apakah petani yang mengharapkan pembelian kerajaan bagi kestabilan harga dan pemasaran boleh dianggap masyarakat subsidi? Kenapakah apabila tiba kepada soal biasiswa, bantuan pertanian, modal dan sebagainya ia dikatakan sebagai subsidi? Bagaimana dengan kontraktor? Tidak kira kelas apa juga yang mengharapkan kontrak kerajaan. Kenapa bila tiba kepada rakyat bawahan dianggap subsidi dan apabila membabitkan ahli perniagaan, tokoh korporat tidak dianggap sebagai subsidi? Saya menekankan soal ini kerana bimbang pihak lain menggunakan perkataan subsidi untuk mencemuh bumiputera...

Puan Chong Eng: *[Bangun]*

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Bukit Mertajam berdiri. Yang Berhormat hendak beri jalan?

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: ... dan sengaja melemahkan usaha kerajaan untuk membantu bumiputera.

Silakan, Yang Berhormat.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya.

Puan Chong Eng: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat bagi Shah Alam. Saya rasa yang mengatakan tongkat atau subsidi itu adalah perkataan bekas Perdana Menteri dan subsidi yang dikatakan untuk diberi kepada petani dan Dasar NEB itu adalah berbeza. Saya rasa yang kami semua boleh setuju ialah *affirmative action*. *Affirmative action* itu adalah berdasarkan *social economics* dan bukan berdasarkan kumpulan ini. Kalau Yang Berhormat bagi Shah Alam ada membaca dalam Laporan MAPEN II di bawah faktor-faktor yang mengekang kemajuan perpaduan. Mungkin Yang Berhormat bagi Shah Alam dapat baca bahawa NEB ini juga merupakan satu faktor yang mengekang perpaduan negara kerana ada pihak-pihak lain yang rasa mereka dipinggirkan.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, persoalan Yang Berhormat. Panjang sangat.

Puan Chong Eng: Adakah Yang Berhormat bagi Shah Alam sedar bahawa apa yang digunakan oleh NEB ini berdasar kaum? Ia boleh melahirkan perasaan yang dikatakan *positive discrimination*. Pihak lain akan menyoal orang lain seperti Yang Berhormat bagi Shah Alam.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Okay.

Puan Chong Eng: Yang Berhormat bagi Shah Alam memang seorang yang berkaliber tetapi orang lain akan memandang adakah Yang Berhormat bagi Shah Alam ini produk NEB? Inilah kesannya. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Cukup, Yang Berhormat.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Terima kasih Yang Berhormat. Kalau diizinkan, kalau Yang Berhormat ada sifat keterbukaan, saya cakap ini Yang Berhormat kena ada *open-minded* sedikit. Pada saya, dengan izin, *the basic principle of NEB* atau, *the New Economic Policy, number one is to restructure the society*, yang kedua *is to eradicate poverty*. Kalau kita *restructure the society*, kalau kita *take off*, kita bukan dalam satu padang permainan yang sama, *we are not on a level playing field*. Jadi macam mana kita hendak bersaing? Tentulah ada bantuan, tentulah ada *prop*, tentulah ada subsidi. Itu

sahaja yang saya minta supaya Yang Berhormat ada keterbukaan. Kita tidak mengambil hak sesiapa. Kita hendak menjadikan satu permainan yang sama. Itu sahaja yang saya pohon keterbukaan dari Yang Berhormat.

Puan Chong Eng: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Hendak beri jalan, Yang Berhormat? Masa sudah hendak habis.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Okay, okay, I have to finish this... [Ketawa] We will discuss this one outside, okay?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Bukit Mertajam, dia tidak bagi. Sila duduk.

Dato' Ir. Mohd. Zin bin Mohamed: Jika kita termakan kata-kata sedemikian, masyarakat yang masih tertinggal di desa, di pedalaman, hulu, setinggian, nelayan, petani dan peneroka akan diminta bersaing setanding dengan yang mempunyai kelulusan dan yang berada. Apa akan jadi seterusnya?

Tidak sama. Kalau kita hendak main bola, kita kena main bola, kita tidak boleh main ragbi, kita tidak boleh main sepak takraw. Jadi ini diperjelaskan, Tuan Yang di-Pertua, bahawa kestabilan negara, keharmonian negara, asas dan paksi utama ialah perpaduan rakyat. Jadi kita sering bangga dengan perpaduan negara yang menjadi satu faktor penting ke arah menjamin kejayaan politik dan ekonomi negara. Namun perpaduan bukan perlu sekadar pada tahap sosial atau yang boleh dilihat dengan mata. Ia juga perlu dirasai dengan hati dan sanubari, bukan hanya *tolerance*. *Tolerance* di antara kita tidak akan menjamin, mesti ada perpaduan yang sehati.

Jadi apakah perpaduan hanya membabitkan, merayakan perayaan bersama? Kita ada kongsi raya iaitu duduk dan makan semeja atau bermain bersama di gelanggang. Kita sebenarnya ingin melihat perpaduan dalam konteks yang lebih besar; menjalankan *business* bersama, berkongsi kekayaan bersama dan banyak lagi yang kurang sekali dirasai khususnya dalam konteks ekonomi dan perniagaan. Kalau kita bercakap dari segi prinsip - dengan izin - *win-win situation*, *synergy*, itu yang sebenarnya. Kalau kita ada *window of opportunity* dalam iklim dan suasana politik negara pada hari ini untuk kita menuju ke arah yang lebih maju dalam satu dimensi yang lebih terbuka, kenapa tidak kita rebut peluang ini? Pada saya *this is the window of opportunity* sama ada di pihak di sini atau di pihak sana dan kita rebut peluang ini untuk kita majukan negara kita. "*Keranamu Malaysia!*" Itu yang menjadi asas dan paksi utama kenapa kita ada di Dewan yang mulia ini.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana itu pendekatan kerajaan kepada soal perpaduan ini perlu lebih terbuka dan menjamin supaya sektor-sektor perniagaan penting yang kurang diceburi semua kaum dibuka dengan lebih luas. Ketika kerajaan berusaha meramaikan penyertaan bukan Melayu dalam perkhidmatan tertentu, swasta juga perlu memainkan peranan yang sama. Kita berharap menjadi pusat kecemerlangan pendidikan di rantau ini. Kita sudah buka peluang dan pintu universiti kita kepada pelajar dari seluruh rantau termasuk China, Taiwan dan sebagainya.

Berkaitan dengan ini saya ingin mencadangkan supaya universiti yang menawarkan kursus profesional berasaskan Islam sama ada melalui Universiti Islam Antarabangsa, Kolej Universiti Islam Malaysia atau institusi lain yang menawarkan pengajian Islam menjual universiti mereka ke seluruh dunia. Kita hendak jadikan Malaysia ini sebagai pusat kecemerlangan tetapi kalau, dengan izin, *foreign students* cuma ada lebih kurang 20,000 ke 25,000 sahaja, kita tidak akan dapat atau mampu untuk menjana ini sebagai satu sumber pembangunan ekonomi. Sekurang-kurangnya kita perlu 300,000, baru ada dia punya *viability, feasibility and sustaining power* untuk menjadikan Malaysia ini sebagai *center of excellence for learning*.

Jadi saya harap perkara ini harus digubal semula dan dipertingkatkan usaha untuk menjadikan Malaysia ini sebagai betul-betul pusat kecemerlangan pelajaran di dunia. Malaysia boleh dan kita mampu menawarkan kursus pengajian Islam yang menggabungkannya dengan kursus profesional. Selama ini pelajar kita bukan sekadar

pergi menuntut di Jordan, Saudi, Syria, malah di beberapa universiti di Eropah dan Amerika Syarikat untuk mempelajari Islam. Kenapa tidak kita menawarkan kursus supaya Islam difahami dalam konteks universal, bukan berasaskan budaya Arab atau Inggeris tetapi budaya Timur? Kita akan berbangga jika ada lebih ramai penuntut luar negara yang mendapat ijazah dari Universiti Malaysia dan tidak lagi universiti-universiti di Barat seperti Temple University untuk Ijazah Islam mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Puan Chong Eng: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, Bukit Mertajam.

4.12 ptg.

Puan Chong Eng [Bukit Mertajam]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi saya peluang untuk mengambil bahagian dalam perbincangan.

Tuan Yang di-Pertua, saya pernah memuji bahawa rancangan-rancangan kerajaan ini memang ditulis oleh pakar-pakar dan rancangan yang di dalamnya memang bagus tetapi saya membantah bahawa daya pelaksanaannya adalah kelemahannya.

Jadi saya ingin mencadangkan kerajaan mencari langkah-langkah dan cara-cara untuk meningkatkan daya pelaksanaannya. Umpamanya yang saya ingin katakan ialah kemudahan pusat jagaan kanak-kanak. Ia telah dirancang dalam Rancangan Malaysia Keenam tetapi sampai hari ini ia tidak dapat dilaksanakan dan lebih teruk lagi mulanya Menteri Perpaduan dan Pembangunan Masyarakat yang mengatakan beliau yang bertanggungjawab untuk melaksanakan dasar ini tetapi kemudian baru-baru ini dia kata dasar ini bukan di bawah bidang kuasa beliau.

Jadi saya rasa pihak kerajaan perlu mengenal pasti kementerian mana yang bertanggungjawab untuk mewujudkan kemudahan jagaan kanak-kanak. Juga saya ingin mengetahui yang mana satu kementerian yang bertanggungjawab untuk memastikan bahawa Akta Gangguan Seksual dan juga untuk mendirikan mahkamah keluarga akan dilaksanakan. Kementerian yang mana? Kalau dipastikan kementeriannya, perlulah diperuntukkan pegawai supaya ia boleh dilaksanakan dan juga masa jadual anjal, *flexible working time*. Kementerian yang mana akan melaksanakannya? Adakah pegawai sudah ditentukan supaya ia dapat dilaksanakan? Seperti pemindaan Akta Keganasan Rumah Tangga memang sudah lama permintaan dibuat oleh NGO untuk meminda akta ini supaya ia memberi perlindungan yang lebih berkesan tetapi sampai hari ini ia belum dikemukakan ke Dewan ini untuk pemindaan. Jadi, saya rasa pelaksanaannya perlulah ditingkatkan.

Satu lagi contoh ialah program kesedaran *gender*. Ia dijalankan oleh kementerian yang mana? Siapakah yang mengenal pasti ataupun pegawai yang mana yang perlu diberi keutamaan untuk dilatih semula atau diberi khusus kesedaran *gender*? Berapa peruntukan diperlukannya dan bagaimana ia akan dilaksanakan? Siapa yang bertanggungjawab untuk menyediakan programnya atau kursusnya? Program ini mengambil masa berapa jam? Seorang pegawai harus melalui program ini berapa jam? Berapa kali? Jadi ini adalah semua *detail* pelaksanaan, dan kalau tidak diuruskan pelaksanaan tidak akan dijalankan dengan baik.

Saya rasa bahawa untuk memberi kesedaran *gender*, adalah penting semua Menteri, Timbalan Menteri, Setiausaha Parlimen semuanya perlu diberi program ini dan juga penggabungan undang-undang. Mereka yang boleh membuat keputusan. Yang sangat penting ialah kementerian, pegawai-pegawai di Kementerian Kewangan kerana kalau mereka faham apakah keperluan mengikut wanita dan perempuan, mereka akan mengagih peruntukan mengikut keperluan *gender* dan juga pihak polis adalah sangat perlu diberi program kesedaran *gender*, kerana mereka akan mengendalikan kes keganasan rumah tangga dan juga kes-kes jenayah seksual.

Kalau mereka tidak sensitif, mereka tidak akan memberi perkhidmatan yang baik. Begitu juga dengan pegawai kebajikan kerana mereka dalam perjalanan tugas mereka pasaran *customer* ataupun *client* mereka adalah kumpulan yang mereka berikan *service* itu,

dan ramai adalah wanita. Jadi, saya berharap daya pelaksanaan ini akan dipertingkatkan. Dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan dalam muka surat 437 ada mengatakan projek perintis untuk memperkenalkan perspektif *gender* dalam proses belanjawan negara bagi lima kementerian telah dilaksanakan. Saya ingin mendapat penjelasan kelima-lima kementerian ini adalah kementerian yang mana? Dan apakah kemajuan yang terkini? Bagaimana ia dilaksanakan dan siapa *consultant* nya?

Saya rasa untuk mempertingkatkan kesaksamaan *gender*, adalah elok kalau boleh kerajaan melantik seorang sama ada Menteri atau Timbalan Menteri, Setiausaha Parlimen atau KSunya adalah wanita supaya dalam setiap kementerian mempunyai perspektif wanita dalam semua urusan kementerian itu. Ini juga secukup dengan kehendak kerajaan untuk mengadakan sekurang-kurangnya 30% wanita di dalam semua peringkat membuat keputusan.

Oleh yang demikian, saya juga mencadangkan supaya setiap parti komponen Barisan Nasional boleh mempunyai Ahli Parlimen wanita. Sekurang-kurangnya berapa? Adakan satu kuota. Kalau kata kuota mereka mengatakan ini perkataan yang tidak bagus. Mungkin ada 1% dan setiap parti komponennya mempunyai sokongan sekurang-kurangnya seorang wanita di dalam peringkat sama ada Menteri ataupun Timbalan Menteri atau Setiausaha Parlimen. Dalam masa sekarang... [Disampuk] Saya rasa PAS pun sama juga, dasar yang sama ataupun diberi kepada PAS. PAS belum menjadi kerajaan, kalau menjadi kerajaan. Ini untuk semua parti. Lebih baik.

Datuk Bung Moktar bin Radin: [Menyampuk]

Tuan Haji Siam bin Haji Kasrin: [Menyampuk]

Puan Chong Eng: Mereka patut ada, kalau boleh.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Cukup, Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Tengok Sabah dululah!

Puan Chong Eng: Sabah adakah?

Tuan Yang di-Pertua, *Mid-term Review* pun mengatakan bahawa peratusan guna tenaga wanita dalam kategori penggubal undang-undang pegawai kanan, pengurus hanya 5.3% bagi tahun 2002 dan peratusan profesional telah turun dari 7.3% bagi tahun 2000 ke 6.1% bagi tahun 2002. Saya rasa ada ramai Ahli Parlimen yang khuatir bahawa sekarang di dalam universiti begitu ramai pelajar wanita, tetapi saya rasa kursus-kursus yang wanita ambil ini lebih ramai mengambil kursus sastera. Siswi yang menganggur itu lebih ramai kalau berbanding dengan siswa.

Jadi, adakah dipertimbangkan bagaimana kita hendak mewujudkan? Kita perlu mungkin satu kajian. Saya berharap kita akan ada lebih ramai doktor wanita dan lebih ramai jururawat lelaki. Ada lebih ramai guru besar wanita, lebih ramai guru lelaki supaya ada keseimbangan *gender*. Saya juga berharap kita boleh melantik sekurang-kurangnya seorang Naib Canselor wanita dalam universiti. Pada masa sekarang tidak ada seorang pun Naib Canselor wanita.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan keputusan kerajaan untuk membuat satu kajian khas pendapatan isi rumah....

Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ada yang berdiri, Yang Berhormat. Sungai Petani.

Puan Chong Eng: ... mengenai keadaan kemiskinan sebenar dan kualiti hidup golongan minoriti....

Tidak beri jalan!

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Dia tidak beri jalan. Sila duduk, Yang Berhormat.

Puan Chong Eng: ... minoriti bumiputera di Sabah dan Sarawak.

Dato' Mahadzir bin Mohd. Khir: Kalau kita, dia minta jalan selalu!

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Dia tidak beri jalan, Yang Berhormat. Duduklah!

Puan Chong Eng: Saya tidak beri jalan.

Saya rasa ini adalah langkah yang sesuai untuk mengenal pasti bahawa sama ada bumiputera minoriti ini juga menikmati apa yang dilaksanakan di bawah dasar NEP. Saya juga ingin mencadangkan kerajaan juga membuat satu kajian yang sama terhadap masyarakat kaum India di Malaysia, kerana kita lihat kaum bumiputera, ekuiti sahamnya telah meningkat, ekuiti saham kaum Cina juga meningkat, tetapi ekuiti saham kaum India tidak meningkat. Tetap 1% sahaja. Jumlah penduduk kaum India ada 10% tetapi ekuitinya hanya 1%. Dalam 30 tahun yang lalu tidak berubah, tidak meningkat.

Di samping itu bilangan kakitangan awam kaum India telah merosot dari lebih kurang 10% bagi tahun 1980 ke 5.2% pada tahun ini. Ini adalah lebih kurang setengah sahaja bilangan yang ada berbanding dengan 1980. Untuk kaum Cina ia juga banyak berkurangan. Daripada 29% bagi tahun 1980 turun ke 8.2% bagi tahun ini. Kalau saya tidak silap, Rancangan Malaysia Kelapan mengatakan ia ingin menambahkan kakitangan bukan bumiputera di dalam sektor awam tetapi beberapa kali kita lihat jawapan ialah untuk mengambil kakitangan kerajaan, kerajaan tidak memberi pertimbangan kepada kaum. Ini adalah tidak betul, kerana kalau kerajaan ingin menambahkan kakitangan bukan bumiputera ia seharusnya mempunyai satu dasar untuk meningkatkan pengambilan kaum bukan bumiputera. Kalau tidak, kalau ia dibiarkan sahaja, macam mana ia boleh mencapai keinginannya? Ini adalah rancangan yang tidak mengikut langkah-langkah pelaksanaan.

Jadi, ada satu kajian yang dijalankan oleh seorang pensyarah, Dr. K. Anabalan di Universiti Malaya. Beliau mengatakan bahawa, dengan izin, "*The NEP had worked against the interest of the Indian Committee in all sectors of employment*". Jadi 30 tahun di bawah Dasar Ekonomi Baru ini, kaum India adalah satu kaum yang sangat di *marginalized*. Saya berharap....

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, masa Yang Berhormat sudah habis, Yang Berhormat.

Puan Chong Eng: ... Dalam kajian semula Eighth Malaysia Plan ini pihak kerajaan dapat mengkaji semula dasar ini dan saya mencadangkan *affirmative action* digunakan untuk kaum India ini.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, masa Yang Berhormat sudah cukup, Yang Berhormat.

Puan Chong Eng: Masa sudah cukup?

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya.

Puan Chong Eng: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Dato' Haji Muhamad bin Abdullah]: Ya, saya beri Yang Berhormat bagi Gaya.

4.28 ptg.

Tuan Liew Teck Chan [Gaya]: Terima kasih saya ucapkan kepada Tuan Yang di-Pertua, kerana memberi peluang untuk saya mengikuti perbahasan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan yang dibentangkan oleh matan Perdana Menteri Yang Amat Berhormat Tun Dr. Mahathir Mohamad beberapa hari yang lalu di Dewan yang mulia ini. Saya akan menyentuh tiga perkara di dalam perbahasan saya. Perkara pertama ialah mengenai masalah industri kilang perabot di negeri Sabah. Seperti mana yang dihadapi oleh pihak industri, saya berharap supaya jabatan kerajaan yang berkenaan prihatin terhadap masalah yang disebutkan serta dapat mencari jalan dan juga menyelesaikan dengan segera untuk menanganinya demi membantu pembangunan industri kilang perabot di dalam negeri Sabah.

Dewasa ini, Tuan Yang di-Pertua, masalah utama yang dihadapi oleh pengusaha ialah bidang ini mempunyai carta aliran pekerja asing yang amat tinggi. Tambahan pula bayaran levi ke atas pekerja asing serta persaingan perabot import sangat tinggi dan ini menyebabkan industri kilang menghadapi dilema yang menjejaskan masa depan industri kilang perabot. Beberapa pengusaha perabot merungut kepada kerajaan kerana mengenakan bayaran tahunan dan bukannya secara ansuran yang dirasakan agak tinggi berbanding dengan industri lain.

Oleh itu saya mencadangkan agar kerajaan dapat menggubal semula bayaran levi pekerja asing untuk industri pelabur ini dibuat secara ringkas iaitu kalau boleh setiap 3 bulan sekali. Perkara ini akan dapat mengurangkan bebanan kepada pengusaha perabot dari segi bayaran levi pekerja asing dan juga untuk mengelakkan daripada gulung tikar apabila berlakunya pekerja asing melarikan diri atau budaya katak di kalangan pekerja asing.

Tuan Yang di-Pertua, saya mendapat bahawa menangani masalah bayaran levi pekerja asing secara langsung akan dapat membantu pengusaha kilang melabur mengurangkan kos pengeluaran. Keadaan sedemikian sudah pasti akan membantu serta memberi ruang kepada perabot tempatan agar dapat bersaing dengan perabot import dari negara Cina. Jika pelabur hasil tempatan tidak dapat bersaing dengan perabot import dari China di negeri kita, apa lagi untuk menembusi pasaran antarabangsa, saya yakin bahawa selain daripada industri kilang perabot bidang lain juga menghadapi masalah aliran pekerja asing yang tinggi. Saya berharap agar kerajaan memberi perhatian yang sewajarnya terhadap masalah yang dihadapi oleh pengusaha serta menyelidik semula kaedah mengutip bayaran levi ke atas pekerja asing.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua ialah perkara mengenai kanak-kanak pendatang tanpa izin. Saya berharap pihak berkuasa dapat mengambil tindakan tegas untuk menjalankan operasi ke atas kanak-kanak tanpa izin yang berkeliaran bagi membanteras masalah yang dibawa oleh mereka. Menurut aduan penduduk-penduduk ibu kota negeri di Sabah di Kota Kinabalu terdapat sekumpulan kanak-kanak pendatang tanpa izin berkeliaran di kawasan perumahan.

Mereka telah menimbulkan banyak masalah kepada penduduk-penduduk setempat kerana sementara mereka berkeliaran kanak-kanak ini juga mengambil kesempatan untuk mencerooboh rumah dan membuang tong-tong sampah sehingga sampah berselerak di merata-rata tempat. Keadaan ini bertambah buruk apabila perkhidmatan kereta sampah lewat untuk mengambil sampah yang terkumpul sekian lama. Masalah ini amat menjijikkan dan mengganggu ketenteraman mereka disebabkan bau hanyir yang timbul dari sampah-sampah tersebut serta menjejaskan kesihatan dan juga kebersihan alam sekitar.

Selain daripada itu kanak-kanak ini juga dilaporkan mencuri pasu-pasu bunga yang diletak di hadapan rumah penduduk. Bunga-bunga dicabut dari pasu sementara tanahnya dibiarkan berselerak di hadapan rumah kediaman mereka. Perbuatan yang paling teruk dilakukan oleh kanak-kanak pendatang tanpa izin ini ialah merosakkan harta benda awam seperti telefon awam, kerusi rehat di kawasan awam serta alat-alat permainan kanak-kanak di taman-taman perumahan dan juga taman-taman bunga. Perbuatan yang tidak senonoh seperti membuang air besar dan kecil di merata-rata tempat juga sering kali berlaku. Kanak-kanak ini juga giat dengan menjual keputusan-keputusan nombor 4 ekor sambil berlari-lari di kawasan berbahaya seperti di jalan raya terutama sekali di kawasan sekitar bandar raya Kota Kinabalu.

Perbuatan seperti ini memanglah sudah tentu mengganggu ketenteraman para pemandu kenderaan. Menurut statistik banci, kebanyakan ibu bapa kanak-kanak ini adalah pendatang tanpa izin. Dan ibu bapa mereka telah ditangkap semasa operasi Ops Nyah besar-besaran dijalankan dan telah dihantar balik ke negara asal mereka. Kanak-kanak yang ditinggal tanpa dijaga dan dikumpulkan dan merayau-rayau. Disebabkan kanak-kanak ini tidak menerima pendidikan secara formal dan terbiar begitu sahaja maka mereka akan membuat apa sahaja untuk mencari nafkah hidup.

Tuan Yang di-Pertua, cuba kita bayangkan kesan negatif yang bakal mereka lakukan jika setiap ibu bapa pendatang tanpa izin yang telah dihantar balik ke negara asal mereka meninggalkan dua hingga tiga orang kanak-kanak setiap 1,000 keluarga akan meninggalkan 2,000 hingga 3,000 kanak-kanak di negeri Sabah. Fenomena negatif ini sungguh mengejutkan serta membimbangkan. Oleh itu pihak berkuasa yang berkenaan wajar melaksanakan operasi secara besar-besaran untuk membanteras masalah kanak-kanak pendatang tanpa izin yang semakin berleluasa.

Tindakan yang sewajarnya adalah amat penting bagi mengelakkan masalah tersebut bertambah parah sehingga menjadi di luar kawasan kita, sebab itu kita haruslah menangani sebarang masalah dari peringkat awal. Bak kata pepatah, sesal dahulu pendapatan, sesal kemudian tidak berguna.

Perkara yang seterusnya, Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan agar Kementerian Dalam Negeri mendapat dan mengambil perhatian dan membina perpustakaan di semua balai polis supaya murid-murid yang ponteng sekolah dan ditangkap oleh polis boleh dihantar ke perpustakaan ini ditahan sehari suntuk dan pada petangnya polis kena menghubungi ibu bapa murid tersebut untuk mengambil anaknya balik. Dengan adanya tindakan seperti ini maka saya penuh yakin bahawa kegiatan murid-murid untuk ponteng di sekolah akan dapat dikurangkan di tahap minimum.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhir sekali akhir kata saya selaku Ahli Parlimen kawasan P.150 Gaya mewakili dari Parti Maju Sabah (PMS) komponen Barisan Nasional dengan segala hormat dan takzimnya rela dan sedia untuk memberi sokongan padu yang tidak berbelah bagi dan kesetiaan saya kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah Haji Ahmad Badawi sebagai Perdana Menteri Malaysia untuk menerajui pemerintahan di negara ini. Dengan itu saya ucapkan terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Sandakan.

4.40 ptg.

Datuk Lau Ngan Siew [Sandakan]: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Tuan Yang di-Pertua terima kasih kerana memberi peluang kepada saya untuk membahaskan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan di Dewan yang mulia pada hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya sebagai Ahli Parlimen Sandakan merangkap Timbalan Presiden MPP komponen Barisan Nasional bagi pihak mengucapkan syabas dan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah Haji Ahmad Badawi, Ahli Parlimen bagi Kepala Batas dilantik sebagainya Perdana Menteri Malaysia yang Kelima pada 31 Oktober 2003.

Tuan Yang di-Pertua, saya difahamkan projek Sandakan jalan raya Northern Ring Road peruntukan untuk kerja-kerja pembinaan adalah tidak termasuk dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan dan akan dibawa ke hadapan sehingga Rancangan Malaysia Kesembilan. Walaupun sebanyak RM2 juta telah diperuntukkan untuk kerja-kerja kajian reka bentuk sahaja, namun peruntukan bagi kerja-kerja pembinaan Northern Ring Road masih belum dapat disalurkan lagi sehingga hari ini. Projek pembinaan Northern Ring Road adalah satu projek jalan raya yang amat penting bagi seluruh penduduk di Sandakan kerana dengan adanya jalan raya itu kelak maka masalah kesesakan trafik di Sandakan akan dapat dikurangkan.

Seluruh penduduk di Sandakan amat mengalu-alukan agar Kerajaan Pusat dapat menyalurkan peruntukan bagi kerja-kerja pembinaan Northern Ring Road secepat yang mungkin agar masalah yang dihadapi dapat diatasi. Saya berharap apabila ekonomi negara telah meningkat, kerajaan dapat mempertingkatkan semula dan memberi keutamaan terhadap pelaksanaan kerja-kerja pembinaan jalan raya Northern Ring Road dan memberikan tambahan peruntukan bagi projek ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah menerima banyak aduan daripada penduduk-penduduk khususnya di Sandakan mengenai tindakan SESB yang telah menaikkan kadar *deposit bill electricity* kepada semua pengguna di Sabah. Tindakan pihak SESB ini telah membebankan seluruh rakyat terutamanya bagi mereka yang miskin kerana tidak mampu membayar sewa yang terlalu tinggi. Para penduduk tidak berpuas hati dan merasa amat

kecewa dengan SESB menaikkan kadar deposit bil elektrik sedangkan perkhidmatan yang diberikan kepada pengguna khususnya di Sandakan masih belum lagi ditingkatkan sehingga ini.

Masalah keputusan bekalan elektrik masih lagi dihadapi di seluruh Sandakan. Perkhidmatan yang diberikan oleh SESB masih belum cekap dan memuaskan hati para pelanggan. Oleh itu tidak seharusnya pihak SESB mengambil tindakan menaikkan kadar deposit tersebut tanpa sebarang sebab yang munasabah dan dapat diterima oleh seluruh rakyat khususnya di Sabah. Saya sebagai Ahli Parlimen di Sandakan amat memandang serius terhadap perkara ini dan meminta agar pihak SESB memberi kerjasama mempertingkatkan semula kenaikan kadar deposit dan seterusnya menyelesaikan masalah tersebut secara adil demi kepentingan seluruh penduduk di Sandakan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai pelancongan di Sabah dan Sandakan khususnya terdapat banyak kelemahan dan kekurangan dihadapi sehingga menyebabkan pertumbuhan industri pelancongan Sabah tidak begitu memberangsangkan lebih-lebih lagi selepas berlakunya beberapa peristiwa seperti insiden Amerika 11 September, pengeboman di Bali, kewujudan penyakit SARS dan beberapa kes penculikan yang berlaku di *resort* di Sabah baru-baru ini. Saya ingin menyentuh sedikit di sini terhadap beberapa masalah yang timbul yang dihadapi oleh para pengusaha pelancongan yang menjejaskan industri pelancongan negeri Sabah.

Pertama sekali, masalah yang perlu diberi perhatian serius ada berkaitan dengan pengurangan infrastruktur yang masih lagi belum dinaikkan taraf dari segi jalan raya, air dan elektrik. Kekurangan yang wujud menyebabkan industri pelancongan Sabah menghadapi kesukaran untuk berkembang. Kerajaan haruslah mengambil langkah memberi bantuan dengan menyediakan peruntukan yang besar bagi menangani masalah ini. Contohnya Jalan Raya Sugau-Kinabatangan sebagai imej jalan-jalan rosak ini masih lagi belum diperbaiki.

Kedua, mengenai lesen. Saya difahamkan bahawa pihak MOCAT mengambil masa yang panjang untuk memproses berhubung lesen. Terdapat kelemahan dalam Kementerian MOCAT di mana masalah kekurangan pegawai yang bertugas di jabatan tersebut sudah timbul. Akibatnya para pengusaha industri pelancongan Sabah menghadapi masalah untuk memulakan perniagaan kerana terpaksa menunggu masa yang panjang untuk mendapatkan kurungan terhadap permohonan mereka. Masalah ini haruslah dipandang serius dan saya mohon agar Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan mengambil tindakan yang drastik mengatasi kelemahan-kelemahan yang ada.

Ketiga mengenai pinjaman kewangan. Saya difahamkan kini terdapat banyak bank-bank menawarkan bantuan pinjaman kewangan kepada pengusaha-pengusaha industri pelancongan. Kerajaan juga memberi galakan kepada pihak bank agar memberi bantuan kepada para pengusaha yang berminat dalam mengembangkan industri pelancongan Sabah, sekali gus ia mendatangkan sumber ekonomi kepada Sabah dan negara. Walau bagaimanapun, saya difahamkan terdapat banyak kes di mana para pengusaha tidak mempunyai sekuriti cagarang seperti tanah untuk membuat pinjaman. Oleh sebab itu pihak bank tidak dapat meluluskan pinjaman tersebut. Jika pun ada, jumlah yang diluluskan sudah tidak diliputi kos untuk setahun atau dibina infrastruktur.

Dalam kes yang begini, pihak kementerian harus memberi bantuan kepada para pengusaha kerana jika masalah ini tidak diselesaikan, ia akan menjadi satu halangan yang serius kepada usaha kerajaan mengembangkan industri pelancongan negara kita. Ia juga tidak mustahil sekiranya para pelancong atau ahli perniagaan sama ada dari dalam atau luar negeri menjadi tidak berminat lagi untuk memasuki industri pelancongan di Sabah.

Akhir sekali menangani keselamatan *resort* dan pulau-pulau yang terletak jauh terpencil. Sekuriti keselamatan harus ditingkatkan. Pihak polis haruslah memberi bantuan mengawal ketat keselamatan pulau-pulau dan *resort* yang terdapat di Sabah dan Sandakan khususnya.

Pemilik *resort* juga haruslah mengambil langkah-langkah keselamatan dengan mengenal pasti identiti para pelajar dan mendapatkan lokasi *resort* mereka di balai-balai

polis yang berhampiran sekiranya terjadi sebarang kejadian yang tidak diingini, pihak polis dapat bertindak pantas sampai ke tempat kejadian dengan lebih awal.

Tuan Yang di-Pertua, syabas dan tahniah saya ucapkan kepada Syarikat Penerbangan Air Asia kerana telah menyediakan pakej-pakej penerbangan terus (*direct flight*) Sandakan-Kuala Lumpur dengan tambang yang lebih murah. Sehingga kini MAS masih lagi belum ada sediakan kemudahan pakej penerbangan *direct flight* seperti yang di tawarkan oleh Syarikat Air Asia. Saya cadangkan sekiranya pihak MAS juga akan mempertimbangkan untuk mengadakan pakej penerbangan terus Sandakan-Kuala Lumpur, maka saya minta jika boleh agar tambang yang dikenakan ke atas penerbangan *direct flight* itu juga turut dikurangkan.

Pakej penerbangan terus ini bukan sahaja menggalakkan pelancong-pelancong luar malah juga bagi pelancongan domestik. Di samping itu ia turut membantu meningkatkan ekonomi Sabah melalui pelancongan dan memberi manfaat kepada para peniaga dan pengusaha yang terlibat di dalam industri pelancongan khususnya Sandakan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai keselamatan di Sabah selepas operasi Ops Nyah 2 selesai dilaksanakan di seluruh Sabah, terdapat banyak rumah-rumah yang majoriti yang didiami oleh PTI telah dirobohkan dan sejumlah besar bilangan mereka telah pun dihantar pulang ke negara asal masing-masing dalam operasi tersebut. Walau bagaimanapun, masih terdapat PTI-PTI yang masih lagi menghantar secara sembunyi di daerah Sandakan.

Kebanyakan mereka tinggal bersembunyi di kawasan-kawasan tanah haram dan menyewa rumah-rumah kos rendah. Mereka ini tidak berganjak dan kerana kehidupan yang terpaksa mereka melakukan keganasan jenayah seperti mencuri, memecah rumah, menjual dadah dan banyak lagi jenayah berat turut dilakukan. Akhirnya tahap keselamatan di Sabah khususnya di Sandakan telah menurun dan kadar jenayah semakin meningkat.

Saya berharap Kerajaan Pusat akan memberi bantuan peruntukan yang besar kepada Kerajaan Negeri Sabah untuk mempertingkatkan mutu perkhidmatan Polis Diraja Malaysia dan keselamatan negeri Sabah khususnya di Sandakan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, perbincangan terhadap usul ini akan saya tutup pada 5.30 petang. Jadi kepada mereka yang tidak dapat diberi peluang, saya minta maaf. Kuala Nerus.

4.54 ptg.

Tuan M. Shukrimun bin Shamsudin [Kuala Nerus]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua kerana memberi peluang kepada saya untuk turut membahaskan Kajian Separuh Penggal ini.

Apabila bekas Perdana Menteri menyebut dalam ucapan pada hari Khamis lepas bahawa demokrasi ialah bukan agama dan ia tidak bebas dari kecacatan, demokrasi sebenarnya mempunyai banyak kelemahan. Teringat saya kepada pandangan Aristotle berkenaan dengan tiga jenis kerajaan yang disebutnya. Pertama beliau menyebut kerajaan yang diperintah oleh seorang ataupun *rule by one*. Yang kedua, *rule by a few* dan yang ketiga *rule by many* atau pun majoriti. Ketiga-tiga ini mempunyai dua jenis di mana yang pertama *rule of one* kalau ia ditadbir dengan baik disebut sebagai monarki dan kalau tidak ditadbir dengan baik disebut sebagai *Tyranny* yang diperintah seorang *tyrant*.

Yang kedua *rule by a few* yang kalau ditadbir dengan baik disebut sebagai *Aristocracy* dan kalau tidak ditadbir dengan baik disebut sebagai *Oligarchy*. Dan yang ketiga *rule by many* ataupun *rule of majority*, kalau ia baik disebut sebagai *Polity* dan kalau ia tidak baik disebut *Democracy*.

Tuan Yang di-Pertua, Aristotle yang merupakan ahli falsafah Greek menyebut pada masa itu bahawa beliau pernah melihat semua kerajaan yang ada, enam kerajaan ini kecuali satu iaitu *Polity*. Yang paling teruk dalam semua ini ialah kata beliau *Democracy* kerana *Democracy* merupakan *rule of majority*, kalau yang ramai putus buat sesuatu maka

itu akan terjadi walaupun ia bercanggah dengan nilai-nilai yang sebenar tanpa menyebut apakah bentuk kerajaan yang paling baik.

Tuan Yang di-Pertua, Aristotle hidup pada zaman lebih kurang 300 tahun sebelum Masihi, sebelum zaman Rasulullah s.a.w. Saya yakin kalaulah beliau hidup pada zaman Rasulullah, lepas pada masa Baginda, maka yang paling baik akan disebut oleh beliau ialah *Polity* dan kalau kita lihat kamus yang besar pada hari ini, yang *Unabridged Dictionary* seperti *Oxford* ataupun *Webster* kita akan lihat perkataan itu yang bermakna "*the form of government of a religious denomination*" yang bagi kita faham sebuah kerajaan yang berasaskan kepada agama yang berpegang kepada kitab.

Tuan Yang di-Pertua, sehubungan dengan ini saya merayu dan menyarankan kepada kerajaan yang dipimpin oleh Perdana Menteri baru ini agar melihat kepada suatu keinsafan daripada bekas Perdana Menteri yang mengatakan bahawa demokrasi ini banyak kecacatan. Maka kembalilah kepada kefahaman yang sebenar bahawa sesebuah kerajaan itu mestilah berlandaskan kepada kitab dan tidak boleh diubah-ubah kerana walaupun kerajaan kita berlandaskan kepada Parlimen, Parlimen itu sendiri berlandaskan kepada demokrasi, kepada suara majoriti. Kalau majoriti memutuskan untuk membuat keputusan ataupun undang-undang secara ramai, maka itulah kita akan ambil keputusan. Maka samalah dengan demokrasi yang sebenarnya, yang tidak ada *guide*.

Tuan Yang di-Pertua, perkara kedua yang saya hendak sebut pada hari ini ialah berkaitan dengan keghairahan negara dalam mengejar nama di persada antarabangsa. Dengan ada usaha-usaha untuk meletakkan peta negara di peta dunia ini, maka banyak usaha-usaha yang kita lihat akhir-akhir ini seolah-olah untuk membelakangkan nilai agama yang sebenar. Apabila ada suara kerajaan dalam masa dua tiga minggu lepas yang telah cuba untuk menjustifikasikan satu usaha seorang hamba Allah rakyat negara yang membelakangkan satu rukun sembahyang. Bukan persoalan beliau tidak sembahyang tetapi institusi sembahyang itu telah tidak dilihat apabila beliau berusaha untuk mengharumkan nama negara, asalkan dikatakan usaha itu boleh mengharumkan nama negara, menaikkan nilai ekonomi dan sebagainya, maka perkara-perkara yang lebih rukun, yang lebih fundamental dikesampingkan.

Kita dituduh sebagai golongan yang *mental blocked*, yang jumud kerana membahaskan perkara berikut. Saya ingin membuat pengakuan di sini, Tuan Yang di-Pertua, kalau sebenarnya perkara itu dikesampingkan, maka kami mengaku kami telah *block mental* apabila perkara agama di *block* kan. Apabila berlaku pertembungan antara perkara agama dengan perkara yang tidak agama, sudah pasti kami dahulukan perkara-perkara agama kerana, Tuan Yang di-Pertua, kita mestilah ingat suatu nasihat daripada Sayidina Umar Al-Khattab r.a. kepada sahabat-sahabat baginda semasa berlaku perluasan empayar Islam, semasa empayar Islam telah sampai ke sempadan Rome dan Parsi, malah boleh menumbangkan Rome dan Parsi di mana baginda yang hidup pada zaman Jahiliyah sebelumnya bukan sahaja jahil tetapi jahat.

Beliau sendiri pernah merintih, pernah menangis apabila mengingatkan peristiwa beliau pernah menanam anaknya hidup-hidup tetapi dengan keinsafan baginda apabila melihat empayar Islam telah berkembang, menempuh dan berjumpa dengan tamadun-tamadun baru di Rome dan Parsi dalam keghairahan umat Islam untuk mencedok ilmu-ilmu baru, pengalaman-pengalaman baru, beliau telah memberi peringatan kepada sahabat-sahabat baginda... [*Bercakap- dalam bahasa Arab*].

Beliau telah memperingatkan kepada sahabat-sahabat Baginda bahawa semasa zaman jahiliyah dahulu, hidup mereka yang tidak ada ketentuan, tidak ada pegangan tetapi telah diberi kemuliaan oleh Allah S.W.T. dengan Islam. Maka apabila kita mencari, sama ada di Rom ataupun di Parsi ataupun di negara-negara lain dengan meninggalkan Islam... [*Mengulangi sebahagian kata-kata Sayidina Omar di atas dalam bahasa Arab*] Yang bermaksud, "... kita akan dihinakan oleh Allah S.W.T."

Tuan Yang di-Pertua, kita bimbang dalam usaha kita mengejar nama di persada dunia, dalam usaha untuk meningkatkan keberkesanan segala jenis program yang kita lakukan, kita malu, kita segan untuk menyebut perkara-perkara yang berkaitan dengan Islam ini.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang ketiga yang saya hendak sentuh pada hari ini ialah berkaitan dengan pembangunan yang mapan, pembangunan yang *sustainable*, pembangunan yang tidak merosakkan alam sekitar dan sebagainya. Perkara khusus yang saya hendak sebutkan ialah berkenaan dengan banjir.

Tuan Yang di-Pertua, persoalan banjir *normal*, persoalan banjir *natural*, banjir sebenar, sudah pasti tidak boleh dielak. Peristiwa banjir sebenar yang adalah disebabkan oleh pertembungan di antara hujan dan air laut pasang, yang kedua-duanya merupakan perbuatan Allah S.W.T. [*Menuturkan beberapa patah perkataan Arab*] bermaksud, "Tidak boleh kita sekat". Banjir besar akan tetap berlaku dan dunia perlukan kepada banjir, Tuan Yang di-Pertua, untuk membersihkan segala kekotoran yang ada pada bumi untuk dialirkan ke laut untuk dibersihkan secara *natural detergent* di laut.

Itu tidak boleh kita pisahkan – mesti berlaku. Apa lagi fenomena hujan berlaku yang dibawa oleh awan, apa lagi fenomena air pasang dibawa oleh tarikan graviti bulan dan cakerawala lain. Bagaimana kita hendak halang banjir besar ini? Dan kita perlukan, bumi perlukan banjir besar ini, Tuan Yang di-Pertua. Cuma, dalam keadaan kita telah serba moden ini, perlu kita mengatasi cara untuk mengurangkan kerosakan yang berlaku sama ada kita perbanyakkan tempat-tempat pemindahan, sama ada kita perbanyakkan perkara-perkara yang boleh memungkinkan kemudahan berpindah seperti pengangkutan dan sebagainya, dan juga perkara-perkara kecemasan.

Tetapi yang menjadi persoalan di sini ialah banjir kilat – banjir yang sebelum ini tidak kedengaran. Zaman-zaman dahulu tidak ada banjir kilat pun kerana sistem saliran Allah S.W.T. yang menurunkan hujanNya di bukit-bukau kerana hujan dibawa oleh awan dan awan akan tersekat oleh bukit, maka di situlah turunnya hujan. Dan bukit-bukau, gunung-ganang, tanah-tanah tinggi merupakan kawasan tadahan hujan. Bukit-bukau, gunung-ganang merupakan kawasan tadahan hujan. Kalau hujan tidak berapa kuat, maknanya hujan tidak akan mengalir ke bawah, cukup hanya ditadah oleh hujan itu sahaja dan kalau ada limpahan hujan, ia akan turun ke kolam-kolam takungan, ke tasik-tasik – tidak akan mengalir sebagai banjir kilat. Dan kalau ada limpahan selepas itu maka mengalirlah ia ke sungai-sungai secara perlahan, tidak akan menjadi banjir kilat.

Tuan Yang di-Pertua, persoalannya sekarang ini, bukit sudah tidak ada lagi, kolam-kolam takungan telah penuh diisi oleh pasir dan pembangunan, dan sungai-sungai telah disekat, sama ada ditimbus ataupun dengan pembinaan jalan-jalan raya yang sering tidak dikaitkan dengan kejadian banjir kilat, Tuan Yang di-Pertua. Oleh itu siapakah yang bersalah dalam persoalan banjir kilat ini? [*Membacakan sepotong ayat Al-Quran*] Tuhan menunjukkan sedikit sahaja... [*Memetik sepotong ayat al-Quran*] sebahagian daripada kerosakan yang kita lakukan.

Oleh sebab tidak adanya perkara-perkara ini maka bandar-bandar baru yang kita wujudkan, ataupun bandar-bandar lama seperti Kuala Lumpur, tidak mungkin, tidak sebarang mungkin kita boleh nafikan dari berlakunya banjir kilat, kecuali mana-mana bukit yang diruntuhkan digantikan dengan bukit-bukit yang baru ataupun digali dengan kolam-kolam baru. Itu tidak mungkin berlaku, tidak pernah dibuat perkara begitu pun. Walaupun kita memperbanyakkan sungai-sungai baru yang mana juga tidak pernah pun kita buat. Ini bermaksud banjir kilat tidak mungkin akan dapat dihapuskan. Cuma barangkali kita boleh kurangkan bebannya sahajalah.

Oleh itu, apakah langkah untuk menyelesaikan? Barangkali kalau pembinaan bandar-bandar baru kita buat di kawasan-kawasan pedalaman ini tidak merosakkan landskap asal sebagaimana yang berlaku di kawasan-kawasan *suburban* di Canada, di Amerika - *suburban*, maksud saya kawasan luar bandar, mereka tidak merosakkan landskap yang ada, dibina rumah di tempat tanah yang tidak sama tinggi dibina rumah dengan tiang-tiang yang lebih panjang tetapi tanpa merosakkan landskap yang sedia ada, tidak merosakkan bukit, tidak menimbus kolam-kolam takungan ataupun *retention ponds*, tidak merosakkan sungai-sungai yang sedia ada. Maka dengan ini, insya-Allah, tidak akan berlaku kejadian banjir kilat seperti yang berlaku hari ini, yang merupakan satu masalah besar di kawasan bandar.

Tuan Yang di-Pertua, kita mengharapkan agar hasrat kerajaan untuk mendapatkan satu pembangunan yang mapan, yang tidaklah kita menaikkan KDNK kita, mendapat kekayaan yang lebih daripada *economic growth*, kita gunakan duit ini untuk memperbaiki semula alam sekitar yang kita rosakkan. Ini suatu pembangunan yang sekali-kali tidak mapan, Tuan Yang di-Pertua.

Satu perkara lagi yang saya hendak sebut ialah berkaitan dengan laporan dalam Kajian Separuh Penggal ini yang saya ingin supaya kerajaan berlaku adil dalam laporan ini. Saya ingin mengambil perhatian berkenaan dengan pengagihan pendapatan pada muka surat 65, yang disebut antara salah satu daripada faktor ataupun menjadi tujuan Rancangan Malaysia Kelapan ini, bukan sahaja untuk meningkatkan kadar kemiskinan tetapi untuk merapatkan jurang antara golongan miskin dan golongan yang kaya.

Apa yang terdapat dalam laporan ini secara ketaranya tidak dimasukkan keseluruhan dalam laporan ini. Secara tidak langsung, mungkin barangkali supaya kita tidak sedar keadaan ketidakseimbangan ini berlaku secara ketara. Dalam muka surat 64 dan 65, disebut, " ... peningkatan golongan berpendapatan rendah, iaitu yang berpendapatan kurang daripada RM1,200 sebulan, telah berkurang, yakni peningkatan berlaku, daripada 33.1 peratus kepada 25.9 peratus, pengurangan sebanyak 7.2 peratus. Golongan berpendapatan rendah telah meningkat pendapatannya kepada 7.2 peratus." Ke manakah perginya kumpulan yang 7.2 peratus ini? Adakah mengumpul dalam *bracket* pertengahan ataupun tidak?

Disebut di sini, golongan pertengahan sahaja yang satu lagi, yang peratusnya meningkat daripada 47.7 peratus kepada 49.9 peratus – peningkatan sebanyak 2.2 peratus. Yang tadi – golongan rendah, telah menjadi kaya sedikit, iaitu 7.2 peratus, dan peningkatan ini masuk kepada *bracket* pertengahan 2.2 peratus sahaja. Yang selebihnya, Tuan Yang di-Pertua, 5 peratus lagi masuk dalam *bracket* golongan kaya. Ini bermaksud, bukanlah jurang yang dirapatkan tetapi jurang semakin melebar, yang kaya menjadi semakin kaya, tidak termasuk dalam *bracket* pertengahan.

Dan perkara seterusnya yang saya hendak sebut sebagai satu rekod

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa sudah cukup.

Tuan M. Shukrimun bin Shamsudin: Baiklah, saya gulung untuk akhirnya. Sebagai rekod, saya hendak sebut bahawa usaha untuk *eradicate poverty*, kalau kita lihat statistik pada muka surat 63 bahawa peningkatan yang paling ketara berlaku di negeri Kelantan – tidak disebut satu kolum peningkatannya – saya buat kolum saya sendiri, di mana bagi negeri Kelantan, peningkatan golongan yang miskin, pada tahun 1989 – daripada 18.7 peratus kepada 12.4 peratus, ataupun pengurangan kemiskinan itu ialah 6.3 peratus, yakni pengurangan yang paling tinggi, Tuan Yang di-Pertua. Dan yang kedua tertinggi ialah bagi negeri Terengganu – 14.9 peratus kepada 10.7 peratus – pengurangan sebanyak 4.2 peratus, yang kedua paling tinggi dalam negara, sebagai rekod, Tuan Yang di-Pertua. Sekian, terima kasih.

Beberapa Ahli: [Bangun]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Kita ada lagi 20 minit.

Tuan Mohamad bin Sabu: [Menyampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, kita memang sudah buat keputusan supaya besok kerajaan akan menjawab.

Tuan Mohamad bin Sabu: [Menyampuk]

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, saya bersetuju tetapi ada ramai sudah dapat peluang berucap semasa Belanjawan, yakni banyak perkara yang memang sama. Oleh itu, saya hanya beri peluang kepada dua orang sahaja dan setiap orang selama 10 minit. Jadi, saya beri kepada Yang Berhormat bagi Penampang.

5.10 ptg.

Tuan Philip Benedict Lasimbang [Penampang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya akan bercakap kurang dari 10 minit supaya kawan-kawan lain ada peluang bercakap. Terima kasih atas peluang ini bagi saya untuk membahaskan Laporan Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan.

Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Dato' Seri Abdullah bin Haji Ahmad Badawi di atas pelantikan sebagai Perdana Menteri. Kami akan menambah lagi usaha untuk meringankan bebanan beliau sebagai Perdana Menteri kita.

Di sini saya ingin mengucapkan terima kasih kepada kerajaan kerana memberikan negeri Sabah sejumlah RM5.9 bilion pada Bajet 2004. Namun demikian, saya ingin bertanya Kementerian Kewangan tentang peruntukan yang diberi itu, bagaimanakah pecahan peruntukan ini, ataupun bagaimanakah wang ini akan dibelanjakan pada masa hadapan?

Tuan Yang di-Pertua, penurunan ekuiti ekonomi bumiputera dari 19 peratus kepada 18 peratus adalah satu perkara yang merunsingkan kita dan memerlukan penumpuan. Walau bagaimanapun, bagi saya *volume* ekuiti itu sendiri bukanlah satu pengukur yang terpenting dalam jangka masa yang panjang hingga ke tahun 2020. Data yang kita perlu lihat ialah berapa banyakkah jumlah bumiputera ataupun peniaga kita yang berjaya diwujudkan, usahawan kita yang berjaya diwujudkan kerana tujuan kita ialah untuk meningkatkan ekonomi individu bumiputera itu, dan ini berhubung kait dengan perpaduan negara kita, di mana kalau lebih ramai daripada kita yang ditingkatkan ekuiti ataupun ditingkatkan ekonomi individu mereka, perpaduan kita akan lebih erat.

Saya ingin tanya sama ada kerajaan mempunyai data bilangan bumiputera kecil yang terlibat dalam perusahaan dan perniagaan dan berapa ramai yang sukses dan berapa ramai yang gagal? Bagaimanakah kita akan bantu bumiputera yang berjaya itu untuk meningkatkan lagi perniagaan mereka? Kita harus proaktif dalam usaha ini.

Saya juga dapati dana-dana perniagaan dan usahawan tidak menepati pada sasaran, seperti yang dikatakan oleh saudara saya, Yang Berhormat bagi Tambun hari itu, di mana kita perlu menyasarkan dana-dana ini yang saya lihat tidak tepat pada sasarannya, dan kita perlu memantau dan mencari jalan supaya kita sentiasa mendapat sasaran yang betul supaya kita tidak akan menghadapi kegagalan lagi dalam usaha kita membantu, terutama sekali bumiputera.

Di sini juga saya harap penumpuan yang lebih diberi kepada bumiputera di Sabah dan Sarawak yang masih belum dapat maklumat dan makluman yang jelas mengenai dengan dana dan kemudahan yang diberi oleh kerajaan berkenaan dengan bantuan perniagaan dan perusahaan. Saya cadangkan supaya satu pusat pembangunan perniagaan diwujudkan seperti yang dibuat oleh Kementerian Pertanian Malaysia. Pusat ini akan membantu bumiputera yang langsung tidak faham membuat projek seperti *working paper* dan keperluan lain, walaupun mereka ini mempunyai satu *instinct*, dengan izin, berniaga dengan baik. Pihak MARA memang mempunyai kemudahan ini tetapi terlalu terhad. Kita mahu suatu pusat yang sentiasa terbuka dan *friendly*, dengan izin, kepada para peniaga kecil ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya telah mendapat jawapan lisan bahawa peruntukan penyelenggaraan sekolah hanya RM190 juta pada tahun 2003. Ini tidaklah setimpal dengan peruntukan yang diberikan pada tahun ini sebanyak RM28 bilion, iaitu 26 peratus dalam Bajet 2003. Saya sudah pergi ke semua sekolah di Penampang dan mendapati keadaan fizikal sekolah yang begitu rendah, begitu uzur dan sangat menyedihkan. Saya bersetuju dengan Ahli Parlimen dari Sibul, di mana kita perlu melihat kepada soal penyelenggaraan ini.

Sebagai contoh juga, saya ingin rekodkan di sini, SK Babagon. Ini satu sekolah kebangsaan, satu sekolah rendah kerajaan. Saya harap kita akan melihat keadaan sekolah itu dan kita bandingkan dengan peruntukan yang diberikan kepada Kementerian Pendidikan. Saya mohon supaya pihak kementerian memberi tumpuan kepada sekolah-

sekolah rendah kerana di sinilah asas pendidikan yang penting sebelum anak kita ke sekolah menengah ataupun ke peringkat yang lebih tinggi – universiti, kolej dan sebagainya.

Saya juga ingin bertanya kepada Kementerian Pendidikan mengenai penstrukturan semula PPD. Apakah perubahan yang ketara, yang signifikan dalam penstrukturan organisasi baru? Sekarang ada apa yang dinamakan sebagai PPD Kecil. So, apakah signifikannya di sini? Dalam kesempatan ini juga saya ingin memohon supaya jalan di Penampang – Jalan Bunusan, Penampang dinaikkan taraf dalam RMK-8 secepat mungkin kerana kawasan sekitar jalan raya ini sangat pesat membangun.

Boleh saya katakan, kawasan ini adalah kawasan yang paling pesat membangun di negeri Sabah dan jalan raya ini tidak lagi dapat menampung bilangan kenderaan yang meningkat dengan mendadak. Saya sendiri yang meminta laporan dan cadangan daripada JKR dan dihantar untuk dipertimbangkan dalam *Mid Term Review* ini. Saya harap persoalan ini dapat dilaksanakan pada Rancangan Malaysia Kelapan. Kalau tidak, jalan raya ini tidak lagi efektif dalam menguruskan pergerakan trafik.

Saya ingin tanya, apakah hasil penyiasatan mengenai pegawai TEKUN di Kota Kinabalu yang dikatakan menyeleweng? Penyiasatan ini telah melibatkan ramai usahawan bumiputera yang progresif di kawasan saya tidak mendapat bantuan TEKUN yang sepatutnya. Sekali lagi saya mohon kelulusan TEKUN di kawasan saya, kerana sudah terlalu lama dipohon dan tidak juga dapat bantuan. Inilah sebahagian daripada apa yang saya katakan awal tadi, mengenai dana yang tidak sampai kepada kumpulan sasaran, kepada mereka yang kita tahu akan berjaya jika diberi peluang.

Akhir sekali *delivery system* kita, sistem penghantaran kita masih banyak ruang untuk diperbaiki. Aspirasi kerajaan banyak bergantung kepada *delivery system* ini dan saya bercadang supaya kerajaan melihat dengan begitu serius supaya kakitangan yang terlibat secara *direct*, diberi kursus-kursus, diberi *conditioning* supaya mereka akan sentiasa mendahulukan cinta kepada negara dan bukan dengan ada motif untuk diri sendiri. Saya harap kita dapat menyelesaikan masalah penyelewengan, kepentingan diri ataupun rasuah. Ini selaras dengan apa yang ditekankan ataupun diharap-harapkan oleh Perdana Menteri kita.

Sekian, terima kasih, Tuan Yang di-Pertua.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Seputeh, berapa minit boleh selesai Yang Berhormat?

Puan Teresa Kok Suh Sim: 15 minit.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: 10 minitlah. Seputeh.

5.18 ptg.

Puan Teresa Kok Suh Sim [Seputeh]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Mengikut statistik yang dibekalkan oleh Yang Berhormat bagi Tanjong, murid-murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina), SRJK(C) bertambah daripada 440,000 pada tahun 1970 ke-623,000 pada tahun 2000 iaitu pertambahan sebanyak 183,000 dalam tempoh 30 tahun tetapi malangnya, bilangan SRJK(C) bukan sahaja tidak bertambah, malah ia telah dikurangkan. Pada tahun 1970, bilangan sekolah rendah Cina ialah 1,346 buah tetapi pada tahun 2000 bilangan SRJK(C) telah menjadi 1,284 iaitu kekurangan sebanyak 62 buah. Ketidacukupan bangunan sekolah Cina di kawasan bandar menyebabkan Lembaga Pengarah SRJK(C) terpaksa membina lebih bilik darjah untuk menampung bilangan murid sekolah yang semakin bertambah. Selalunya, masyarakat Cina di kawasan bandarlah yang membiayai kos pembinaan bilik darjah sekolah berkenaan.

Mengikut Garis Panduan Pembinaan Sekolah Rendah dalam Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan dan Laporan Kajian Pelan Struktur Negeri Selangor 2002-2020, kerajaan sepatutnya membina sebuah sekolah rendah di kawasan yang mempunyai 7,500 orang. Manakala, mengikut draf Pelan Struktur Kuala Lumpur 2020, kerajaan sepatutnya membina sebuah sekolah rendah di kawasan yang mempunyai 10,000 orang.

Tetapi kerajaan kelihatan langsung tidak mengikut nisbah penduduk dan sekolah rendah yang ditetapkan dalam garis panduan ini, khususnya di kawasan Lembah Klang. Mengikut garis panduan ini, Lembah Klang yang merangkumi Mukim Gombak, Mukim Petaling, Mukim Klang, Mukim Hulu Langat dan Kuala Lumpur yang mempunyai jumlah penduduk sebanyak 1,641,793 orang Cina ini, sepatutnya mempunyai 200 buah SRJK(C). Tetapi jumlah sekolah rendah Cina yang terdapat di Lembah Klang hanyalah 97 buah sahaja. Kekurangannya sebanyak 103. Mengikut statistik ini, Kuala Lumpur memerlukan 16 buah sekolah rendah Cina manakala, negeri Selangor memerlukan 144 buah sekolah rendah Cina.

Sehubungan dengan itu, Mukim Petaling menghadapi masalah kekurangan sekolah rendah yang serius, khususnya di Kota Kemuning, Bandar Subang, Puchong dan Petaling Jaya. Mengikut statistik Tanjong, 40 buah SRJK(C) di Kuala Lumpur telah mengalami pertambahan 5,671 murid pada tahun 2002 berbanding dengan tahun 1998. Tetapi pihak Kementerian Pendidikan langsung tidak menambahkan bangunan sekolah SRJK(C) di Kuala Lumpur. Sebaliknya, kerajaan membina lapan buah sekolah kebangsaan dalam tempoh 1998 hingga 2002 di Kuala Lumpur, yang hanya mengalami pertambahan murid sebanyak 153 orang murid sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya di kawasan Lembah Klang yang terdapat lebih penduduk Cina, kita melihat terdapatnya kelebihan dari segi sekolah, bangunan sekolah rendah kebangsaan dan kekurangan sekolah rendah Cina yang serius. Misalnya, di kawasan saya di Taman Overseas Union (OUG), OUG merupakan satu kawasan kediaman orang Cina, tetapi ia terdapat dua buah sekolah rendah kebangsaan iaitu Sekolah Kebangsaan Sri Mega dan Sekolah Kebangsaan Sri Indah. Mengikut jawapan Parlimen yang diberi oleh Menteri Pendidikan kepada saya dalam sidang Parlimen Jun tahun ini, Sekolah Kebangsaan Sri Indah yang mempunyai 30 bilik darjah mempunyai 13 orang guru dan 123 orang murid. Manakala, SRJK(C) Yoke Nam di OUG yang mempunyai 21 bilik darjah mempunyai 74 orang guru dan 2,100 dan 12 orang murid. Bayangkan betapa sesaknya SRJK(C) Yoke Nam berbanding dengan Sekolah Kebangsaan Seri Indah yang mempunyai 123 orang murid sahaja.

Saya difahamkan bahawa SRJK(C) Yoke Nam terpaksa menolak beberapa ratus murid setiap tahun kerana kekurangan guru dan bilik darjah di sekolah tersebut. Jadi, saya ingin merayu kepada Kementerian Pendidikan supaya menukar Sekolah Kebangsaan Sri Indah ataupun Sekolah Kebangsaan Sri Saujana yang mempunyai 13 orang guru dan 44 orang murid di kawasan Parlimen saya kepada SRJK(C) untuk menampung keperluan pendidikan Cina di kawasan tersebut.

Sehubungan dengan itu, saya juga ingin meminta Menteri Pendidikan memberitahu Dewan yang mulia ini, peruntukan yang diberi oleh Kementerian Pendidikan dalam Rancangan Malaysia Kelapan kepada Sekolah Kebangsaan SRJK(C) dan SRJK(T) dan juga jumlah murid di setiap aliran sekolah tersebut di seluruh negara. Apakah rancangan kerajaan untuk menyelesaikan masalah kesesakan SRJK(C) sekarang?

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan telah berkali-kali menyatakan matlamat untuk mencapai setinggan sifar pada tahun 2005. Justeru itu, kerajaan tempatan termasuk DBKL telah pun memberi notis kepada semua setinggan di merata-rata tempat. Di Kuala Lumpur, DBKL hanya memberi rumah pangsa kos rendah gantian kepada setinggan rumah tetapi ia tidak mempunyai dasar yang mempunyai tapak gantian kepada setinggan kilang ataupun bengkel kecil. Keadaan ini menyebabkan banyak bengkel dan kilang kecil setinggan yang telah beroperasi di tanah kerajaan ataupun tanah TOL selama berpuluh-puluh tahun menghadapi masalah penempatan semula. Kebanyakan bengkel dan kilang kecil setinggan ini adalah Industri Kecil dan Sederhana.

Dalam ucapan Yang Berhormat Menteri Kewangan dalam Bajet 2004, kerajaan menyatakan ikhtiarnya untuk menggalakkan pertumbuhan IKS. Untuk mencapai tujuan ini, adalah penting bagi kerajaan untuk menggubal rancangan dan strategi untuk mengadakan lebih tapak yang sesuai untuk penubuhan kilang IKS, di samping memberi tapak gantian kepada para kilang IKS yang menduduki di tanah kerajaan.

Sehubungan dengan itu di Kuala Lumpur, pembinaan *dedicated highway* ataupun KLA kelihatan akan merobohkan banyak kilang IKS. Para pengusaha IKS ini merasa amat sedih kerana ramai di antara mereka telah beroperasi di tanah mereka selama berpuluh-puluh tahun dan pelaburan mereka kelihatan akan hilang akibat pemindahan mereka. Apa yang merunsingkan mereka ialah mereka tidak tahu ke manakah mereka harus pindah kerana mereka memang tidak dapat mencari tapak perindustrian yang sesuai untuk mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyeru kerajaan untuk mengadakan koordinasi yang lebih baik apabila mereka merancang projek baru dan cuba elakkan mengadakan projek pembangunan baru secara terburu-buru tanpa mengadakan rancangan penempatan semula setinggan yang munasabah seperti apa yang berlaku di Kuala Lumpur sekarang, di mana sebelum pihak DBKL siap menangani masalah penempatan semula setinggan bagi Projek SMART, ia sekarang terpaksa mengendalikan setinggan yang terlibat dengan projek *dedicated highway* ini sehingga penduduk setinggan selalu terpaksa dihantar ke rumah pangsa kos rendah yang jauh dari tempat asal mereka dan mengakibatkan kesusahan kepada kehidupan mereka.

Akhirnya, saya juga ingin menyeru pihak EPU dan DBKL untuk menangani masalah penempatan semula....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, boleh gulunglah.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Ada lima minit lagi.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Dua minit.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Perenggan terakhir....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Hmm... baik.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Saya ingin menyeru pihak EPU dan DBKL untuk menangani masalah penempatan semula penduduk setinggan yang terjejas oleh projek KL Linear City. Para penduduk setinggan yang telah menandatangani kontrak dengan Syarikat KL Linear City ini sebelum projek ini terbengkalai, telah menunggu rumah yang dijanjikan oleh syarikat dan kerajaan selama enam tahun. Baru-baru ini mereka telah diberi surat jaminan daripada DBKL bahawa pihak EPU dan DBKL akan membina rumah kos rendah untuk dijual kepada mereka tetapi surat jaminan tersebut tidak menetapkan bilakah rumah mereka akan siap dibina. Oleh itu, saya meminta pihak kerajaan menetapkan tapak dan tarikh rumah pangsa kos rendah yang siap dibina dengan secepat mungkin supaya rumah yang dinanti-nantikan oleh penduduk setinggan KL Linear City ini dapat diselesaikan dengan secepatnya. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Serdang. Beberapa minit sahajalah Yang Berhormat.

Seorang Ahli: Tiga minit.

5.26 ptg.

Dato' Yap Pian Hon [Serdang]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Banyak usaha telah diberi oleh pemimpin negara kita untuk mempertingkatkan tahap sosioekonomi, menjadikan negara kita melalui Rancangan Malaysia Kelapan, yang jelas menunjukkan komitmen kerajaan dalam memberikan tumpuan pembangunan yang terancang bagi meningkatkan mutu kehidupan rakyat. Rancangan Malaysia Kelapan yang menumpukan fasa pertama Rangka Rancangan Jangka Panjang Ketiga bertujuan menyediakan infrastruktur fizikal dan minda masyarakat untuk memasuki era globalisasi. Rancangan Malaysia Kelapan telah menetapkan dasar dan strategi dan program bagi mencapai objektif Dasar Wawasan Negara untuk membina negara yang berdaya tahan dan berdaya saing.

Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Kelapan yang dibentangkan telah menggariskan supaya pihak kerajaan menggunakan strategi dan pendekatan yang tegas untuk memperkemaskan kegiatan ekonomi dan program pembangunan negara supaya menunjukkan haluan dan maklumat yang tepat agar rakyat Malaysia tidak akan tersesat

dan terkeliru. Jadi, daripada hujah-hujah atau kenyataan-kenyataan daripada pihak tertentu, persoalan Dasar Pembangunan Nasional dan program-program di bawah Rancangan Malaysia Kelapan memerlukan perancangan, kerjasama penyelarasan yang cekap dan efektif di semua peringkat kerajaan dengan meningkatkan pertumbuhan dan keberkesanan agar projek-projek yang diatitkan dapat dilaksanakan mengikut jadualnya.

Maka, pertindihan kerja dan pergeseran hendaklah dikurangkan. Prosedur kerja perlu diselaraskan untuk menjamin projek-projek yang dirasakan tidak tergendala atau lambat. Dengan tertubuhnya Majlis Pembangunan Negeri dan Jawatankuasa Pembangunan Daerah sebagai pasukan pembangunan yang sistematik untuk memantau segala projek yang dirancang, tetapi masih terdapat masalah kelemahan dan kurang koordinasi pentadbiran kerajaan yang menyebabkan sesetengah projek tergendala dan menimbulkan perasaan kecewa di kalangan masyarakat dan seterusnya menjadi isu sosial dan politik yang dieksploitasikan oleh pihak pembangkang. Dengan demikian, Jawatankuasa Pembangunan Daerah merupakan badan dan saluran yang amat penting dengan menggunakan forum untuk menyelesaikan masalah yang dihadapi.

Pegawai-pegawai kerajaan yang terlibat dengan projek pembangunan hendaklah mengemukakan maklumat terperinci dan tidak wajar jika tidak ada maklumat lengkap tentang projek berkenaan. Tentulah projek itu tidak dapat disempurnakan dalam tempoh yang ditetapkan. Sikap kerja dan kelemahan sesetengah pentadbiran kerajaan perlu diambil berat dan dibetulkan dengan segera.

Dengan ini, Rancangan Malaysia Kelapan telah memberi penekanan bahawa kaum bukan Melayu akan digalakkan menyertai perkhidmatan awam kerana terdapat kadar penyertaan bukan Melayu masih rendah dan memang tidak memuaskan. Keadaan ini telah menyebabkan sesetengah pejabat kerajaan seolah-olah lumpuh pada musim hari raya kerana cuti perayaan.

Memandangkan pihak kerajaan telah menggariskan dasar dan memberi keutamaan untuk memperbaiki keadaan ini menerusi Rancangan Malaysia Kelapan, jadi saya bertanya bahawa, apakah tindakan susulan yang telah diatitkan bagi menyelesaikan di sepanjang masa ini? Saya menganggap bahawa sesetengah ulasan dan pandangan tentang kedudukan antara kaum yang tidak seimbang dalam perkhidmatan awam adalah berpunca daripada kaum Cina tidak berminat dan suka menceburi bidang perniagaan ini adalah tidak tepat.

Saya mencadangkan agar satu jawatankuasa khas ditubuhkan untuk meneliti strategi bagi menggalakkan penyertaan kaum bukan Melayu bagi mengatasi masalah ketidakseimbangan di antara kaum dalam perkhidmatan awam. Langkah ini penting dalam usaha meningkatkan integrasi masyarakat makmur dengan memastikan.....

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukuplah.

Dato' Yap Pian Hon: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah. Jadi Ahli-ahli Yang Berhormat, kita tutupkan perbahasan terhadap usul ini dan besok pihak kerajaan akan jawab. Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan yang mulia ini ditangguhkan sekarang sehingga jam 10.00 pagi hari esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.30 petang.

